

جزوه خط در کرافک

پایه دهم

رشته کرافک رایانه

فهرست

فصل اول : تاریخچه خط و پیدایش الفبا

فصل دوم: طراحی گرافیک

فصل سوم: روش های نگارش

فصل چهارم: طراحی حروف

فصل پنجم: نوشتار و گرافیک

تاریخچه خط و پیدایش الفبا

مقدمه

۱- نمونه‌ای از خط تصویری- بین النهرين- هزار چهارم ق.م

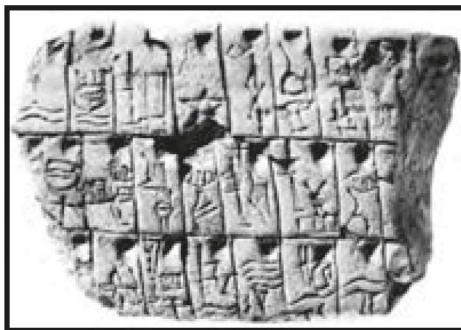
انسان با این که حدود یک میلیون سال پیش پا به عرصه وجود گذاشته، اما فقط شش هزار سال است که سابقه نوشتن دارد. دهها هزار سال پیش از نوشتن، نقش مایه‌ها، علامت‌ها، و تصاویر برای رساندن پیام‌های ساده به کار گرفته شده است. بنابراین سیر تحول خطوط در تاریخ بشر فرآیندی دراز مدت و پیچیده داشته است. ماجرا بایی که از تاریخ و تمدن انسان جداسدنی نیست و هنوز بسیاری از وقایع مهم آن ناشناخته باقی مانده است.

رسیه‌بایی خط، ما را به تصویرهای می‌رساند که انسان او لیه برای رساندن پیام و بیان مقاصد و اهداف خود ترسیم می‌نمود. این تصاویر را می‌توان پیشینه خط‌های کنونی دانست (تصاویر ۱ و ۲).

۲- نمونه خط تصویری هیروگلیف - مصر باستان

به عبارت دیگر خط‌های کنونی تکامل یافته تصاویری‌اند که برای مقاصد گوناگون و برقراری ارتباط توسط اقوام مختلف ترسیم می‌شده است. «تصویر» در ابتدا به عنوان «کلمه» برای انتقال پیام‌های لازم و جاری و روزمره به کار می‌رفت.

۳- نمونه‌ای از خط تصویری - حدود ۳۰۰۰ سال ق.م

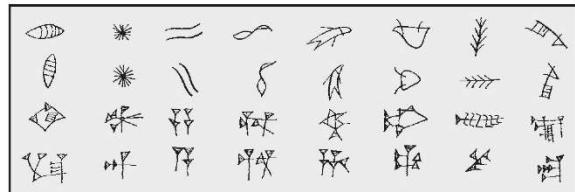
به طور مثال تصویر «خورشید»، با ترسیم شکل ساده‌ای از «خورشید» و تصویر «ایستادن» با نمایشی از «پا» امکان‌پذیر می‌شد. این خط را که امروزه خط «تصویر نگار»^۱ می‌نامند، می‌توان از نخستین تصاویر ثبت شده توسط انسان دانست (تصویر ۳).

با گسترش روابط انسانی، ارتباط بصری نیز پیچیده‌تر شد. نیاز به بیان مفاهیم عمیق‌تر و معانی انتزاعی، خط تصویرنگار را متتحول کرد، به گونایی که عالم تصویری خط، تنها نمایانگر اشیاء و وسائل نبودند بلکه با تغییراتی توانایی بیان اندیشه‌ها را نیز پیدا کردند.

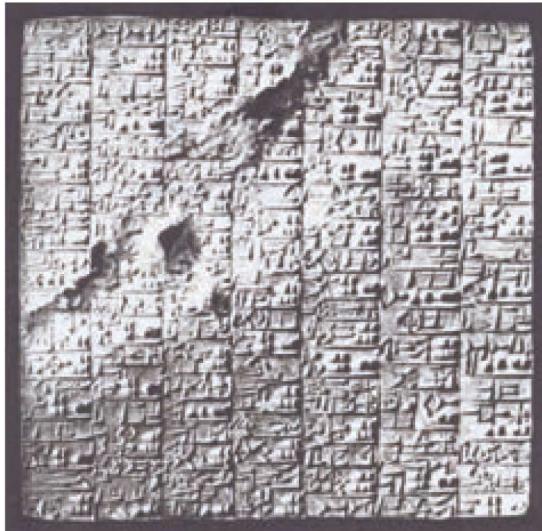
برای مثال دیگر طرح ساده «خورشید» تنها معرف خورشید نبود بلکه می‌توانست معنای روز یا زمان را نیز دربر گیرد. به همین صورت تصویر «پا» می‌توانست علاوه بر «ایستادن» معنای راه رفتن و حرکت بدهد و یا تصویر درخت معنی سیز، تازه، زندگی و مانند آن را یادآور شود. به این ترتیب برپایه علائم خلاصه‌تری از «خط‌های تصویرنگار»، خطوط «اندیشه‌نگار»^۲ پدید آمد (تصویر ۴).

۳- نمونه‌ای از خط تصویری- بین النهرین- هزار، چادر، ق.م

۴- خطوط میخی از تصویر نگار نا اندیشه نگار

۵- لوحة خط میخی بابلی- بین النهرین

این تحول گامی مهم در تکامل زبان نوشتار بود. علت این امر را باید گسترش جوامع بشری، توسعه ارتباطات و دادو ستد، نیاز به ثبت قراردادها و اطلاعات زندگی روزمره دانست.

بنابر شواهد موجود، نخستین نظام عملی ثبت در بین النهرین شکل گرفته است. سومری‌ها برای نوشتن از ساده‌ترین و در دسترس‌ترین ماده طبیعی محیط زندگی خود، یعنی گل استفاده کردند. آنها در ابتدا برای نگارش بروی الواح گلی قابل اعطاف، قلم نوک تیزی را بکار برند اما حدود سه قرن بعد از قلم‌های نوک مثلثی استفاده کردند (تصویر ۵). این ابزار نگارش جدید علاوه بر آنکه به جهت ساختارش بر سرعت نگارش می‌افزود؛ موجب آن شد که حروف از شکل ترسیم خطی خارج شده و به ترکیباتی انتزاعی شامل خط‌های مقطع میخ مانند تبدیل شوند. همین شباهت باعث شد که پس از اکتشافات این خط در قرن هجدهم میلادی آن را «خط میخی» بنامند (تصویر ۶). این نوآوری یعنی تحول صورت تصویری خط به علام انتزاعی، گامی مهم در مرحله بعدی تکامل خط بنام «هجالی»^۱ بود که در آن هر هجاء با علامتی نگاشته می‌شد و ترکیب این هجاها با تغییراتی در آهنگ ادا کرد، مفاهیم مختلف را می‌نمایاند است. خط چنین امروزی ترکیبی از این نوع خط با خط اندیشه‌نگار است (تصویر ۷).

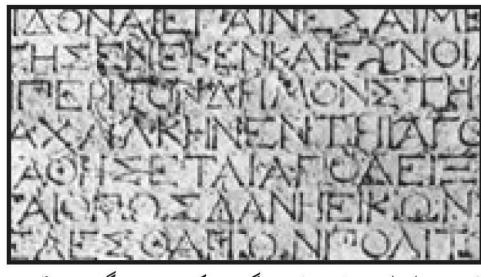
آسان	ذین	کوه	آب	پاد	رعد	آتش	پالاق
𠂔	火	鳳	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔
鑿	火	鳳	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔
釋	火	鳳	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔
燭	火	雷	鳳	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔
澤	火	雷	鳳	水	山	地	天
降	火	秀	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔	𠂔
澤	火	雷	鳳	水	山	地	天
渾	火	雷	鳳	水	山	地	天
渾	大	雷	鳳	水	山	地	天

۷- روند دگرگونی خط چینی از صورت تصویرنگار به هجالی

لاتین اتروسکی کلاسیک یونانی فینیقی هیروگلیفی مصری

EGYPTIAN Hieroglyphics	PHOENICIAN Letters	Classical GREEK	ETRUS- CAN	LATIN A.D.C.
☥ ox	𐤀 aleph	Α alpha	Δ	Α
匚 house	𐤁 beth	Β beta		Β
🐪 camel (?)	𐤂 gimel	Γ gamma	Ϛ	Ϛ
🚪 door	𐤄 daleth	Δ delta		Δ
𐤁 behold	𐤃 he	Ε epsilon	Ϛ	Ϛ
_hook	𐤅 vav	Ϝ digamma	Ϛ	Ϝ
ἅ sickle	𐤇 zayin	Ζ zeta	Ϛ	Ϛ
建篱 fence	𐤈 cheth	Η eta	ܗ	ܗ
ஓ basket (?)	𐤉 teth	Theta	ஓ	ஓ
ஓ forearm (?)	𐤊 yod	Ι iota	ܝ	ܝ
ஓ palm	𐤋 koph	Κ kappa		Κ
ஓ oxgoad	𐤌 lamed	Λ lambda	ܼ	ܼ
ܼ water	߻ mem	Μ mu	ܼ	ܼ
ܼ serpent (?)	߻ nun	Ν nu	ܼ	ܼ
ܼ prop (?)	߻ samekh	ܼ ksi		
ܼ eye	߻ ayin	ܼ omicron		ܼ
ܼ mouth	߻ pe	ܼ pi	ܼ	ܼ
ܼ side	߻ tsade		ܼ (san)	
ܼ knot	߻ qoph			ܼ
ܼ head	߻ resh	ܼ rho	ܼ	ܼ
ܼ teeth	߻ shin	ܼ sigma	ܼ	ܼ
+ mark	߻ tau	ܼ tau	ܼ	ܼ
		ܼ upnilon	ܼ	ܼ
		ܼ phi	ܼ	
	ܼ chi		ܼ	ܼ
	ܼ psi		ܼ	
	ܼ omega		ܼ	
				ܼ
				ܼ

—رونده‌گرگونی الفبای هیروگلیف مصری به الفبای فینیقی، یونانی، اتروسکی و لاتین (چپ به راست)

۹—نمونه‌ای از حروف یونانی بزرگ—حک شده بر سنگ—۴۰۰ ق.م.

۱۰—ظریف‌ترین نمونه بازمانده از حروف رومی بزرگ—حک شده بر باریه ستون تراژان—رم—سال ۱۱۴ م

۱۱—نخستین باسمه چوبی—سن کریستوفر قدیس—۱۴۲۳ م

فینیقی‌ها که در جوار سومری‌ها زندگی می‌کردند و تاجرها بی موفق بودند، به نظام نوشتاری کارآمدتری برای ثبت نیاز داشتند. آنان دریافتند حداکثر بیست و دو صدای مُهم در زبان گفتاری‌شان وجود دارد و اگر برای هر یک از این صدایا علامت مشخصی برگزینند، می‌توانند زبان خود را فقط با استفاده از همین بیست و دو علامت به نگارش درآورند. این تفکر سبب اختراع خطی شد که آن را «آوانگار»^۱ می‌گویند.

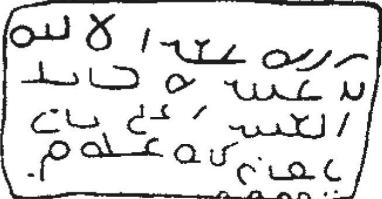
پیدایش این خط، خطهای «تصویرنگار» و «اندیشه‌نگار» را از رواج انداخت و انقلابی مُهم و سرنوشت‌ساز در تاریخ تمدن انسان به وجود آمد و این چنین «الفبا» اختراع شد.

این دگرگونی نه رویدادی آنی که نتیجهٔ تکاملی تاریخی و درازمدت بود. سپس یونانی‌ها با اعمال اصلاحات مهمی در شکل حروف و اسمای الفبای فینیقی آن را تکامل بخشیدند و با افزودن علائمی برای حروف صدادار و نیز حروف بی‌صدا، گامی نهایی در آفرینش الفبای آوابی را برداشتند.

بعد هارومی‌ها از الفبای یونانی اقتباس کردند و با ایجاد تغییراتی آن را با زبان خود مطابقت داده و الفبای لاتین را به وجود آورند. همزمان با این دوران، در منطقهٔ آرام (سوریهٔ فعلی) الفبای دیگری که از الفبای فینیقی مشتق شده بود، به نام «خط آرامی» متداول شد و اثر مهمی در تاریخ باقی گذاشت، زیرا کتاب‌هایی از عهد عتیق با همین خط و زبان نوشته شد که منشأ شکل‌گیری خطهای عبری و عربی گردید. بنا به گفتهٔ محققان، نخستین خط واقعی عربی در اوایل قرن ششم میلادی ابداع شد (تصاویر ۱۲ و ۱۳).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
مَا سَمِعْتُ وَمَا فَيَدْعُونِ

۱۲- کتبه کوفی کهن

۱۳- کتبه عربی باستانی - قرن نهم م

این خط در ابتدا از شکل کاملی برخوردار نبود اما با ظهور و گسترش اسلام به سرعت رو به تکامل گذاشت. عامل اصلی این امر کلام آسمانی «قرآن» بود.

هنمندان مسلمان کوشیدند تا تمام ذوق و استعداد و خلاقیت خویش را برای ثبت و نگارش شایسته این معجزه الهی بکار گیرند.

از همین رو خط عربی در مدت کوتاهی به خطی مناسب، آراسته و زیبا درآمد و اقلام پرشمار و متنوعی در آن پدید آمد.

خط عربی بسیار زودتر از زبان عربی متداول شد و در اکثر متصرفات اسلامی مانند آفریقای شمالی، آسیای صغیر، ایران،

هندوستان و بخش هایی از چین و جنوب اروپا، نظام نوشتاری کلام وحی جایگزین خطوط متداول شد.

ایرانیان گرچه شیوه نگارش خود را از خط عربی اقتباس کرده بودند ولی با تأثیرپذیری از خط ملی و باستانی خویش و با برخورداری از تجربه، ذوق و قریحة قومی، در شکل حروف و طرز نوشتن الفبای عربی تصرفات و دگرگونی های لطیف و دلپذیری ایجاد کردند. شکل گیری و رواج خطوط زیبایی مانند تعلیق، نستعلیق و شکسته نستعلیق جلوه هایی از این تصرفات آگاهانه ایرانیان است. آغاز خط و کتابت در ایران، با اقتباس از خط میخی تمدن های بین النهرين همراه بود.^۱ اما ایلامی ها به عنوان اولین حکومت

مقدر ایرانی، راه مستقلی را در این زمینه طی کردند. آنان موفق شدند علائم خط میخی را که نزد سومریان تا ۲۰۰۰ و نزد بابلی ها و آشوری ها تا ۸۰۰ علامت داشت را به ۳۰۰ علامت کاهش داده و خط خود موسوم به «ایلامی مقدم» را پدید آوردند.

آریائیان (مادها و پارس ها) پس از ورود به ایران این خط را اخذ کرده و با ابتکاری درخور تحسین آن را ساده کرده و به ۴۲ علامت کاهش دادند.

این خط با عنوان «میخی پارسی» در زمان هخامنشیان به تکامل رسید و به عنوان خط رسمی کتبه نگاری آن عصر بکار رفت (تصویر ۱۴). از این میان می توان به کتبه های بیستون، تخت جمشید و پاسارگاد اشاره کرد. همزمان با خط میخی پارسی، خط آرامی نیز در این دوره متداول بود که به سبب سهولت در نگارش در امور دیوانی بکار می رفت. قدیمی ترین نمونه این خط در کتبه نقش رستم و سکه های پادشاهان ایران باستان دیده می شود.

۱۴- الفبای خط میخی پارسی

۱- یافته های باستان شناسی، شواهدی بر وجود نوعی خط هندسی با سابقه ای که نتر از خط سومری در منطقه جرفت کرمان را ارایه می دهد که استناد بر آن نیازمند تحقیقات بیشتر است.

بعدها در دوره اشکانیان، ایرانیان با استفاده از خط آرامی «خط پهلوی» را بوجود آوردند که مطابق با روحیه ایرانی حالتی منعطف و دوار داشت. با ظهور این خط، خط آرامی به تدریج منسخ گردید. در زمان ساسانیان با اقتباس از خط پهلوی، خط جدیدی برای نگارش کتاب دینی اوستا بکار رفت که به «خط اوستایی» شهرت یافت و از نظامی قدرتمند و دقیق برخوردار بود. گرچه بعد از ورود اسلام این خطوط به تدریج کنار گذاشته شدند اما همان طور که اشاره شد، روحیه موجود در آنها، شامل خطهای منحنی، دورها و دندانهای نقش مهمی در شکل گیری قلمهای جدیدی داشت که ایرانیان در خط عربی ابداع کردند.

۱۵- کتبیه نبطی - حجاز - قرن اول ق.م

قیمت دیده‌ی (البای اوستایی)		آرامی	
پهلوی	بهجه	آرامی	پهلوی
۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲
ج	۳	۳	۳
د	۴	۴	۴
ه	۵	۵	۵
و	۶	۶	۶
ز	۷	۷	۷
ح	۸	۸	۸
ط	۹	۹	۹
ی	۱۰	۱۰	۱۰
ک	۱۱	۱۱	۱۱
و	۱۲	۱۲	۱۲
ک	۱۳	۱۳	۱۳
ل	۱۴	۱۴	۱۴
م	۱۵	۱۵	۱۵
ن	۱۶	۱۶	۱۶
س	۱۷	۱۷	۱۷
و	۱۸	۱۸	۱۸
ع	۱۹	۱۹	۱۹
س	۲۰	۲۰	۲۰
ف	۲۱	۲۱	۲۱
ج	۲۲	۲۲	۲۲
ش	۲۳	۲۳	۲۳
ع	۲۴	۲۴	۲۴
غ	۲۵	۲۵	۲۵
و	۲۶	۲۶	۲۶
ز	۲۷	۲۷	۲۷
ه	۲۸	۲۸	۲۸
د	۲۹	۲۹	۲۹
ر	۳۰	۳۰	۳۰
ه	۳۱	۳۱	۳۱
م	۳۲	۳۲	۳۲
ن	۳۳	۳۳	۳۳
س	۳۴	۳۴	۳۴
ف	۳۵	۳۵	۳۵
و	۳۶	۳۶	۳۶
ع	۳۷	۳۷	۳۷
ش	۳۸	۳۸	۳۸
ت	۳۹	۳۹	۳۹
ه	۴۰	۴۰	۴۰
د	۴۱	۴۱	۴۱
ز	۴۲	۴۲	۴۲
ه	۴۳	۴۳	۴۳
م	۴۴	۴۴	۴۴
ن	۴۵	۴۵	۴۵
س	۴۶	۴۶	۴۶
ف	۴۷	۴۷	۴۷
و	۴۸	۴۸	۴۸
ع	۴۹	۴۹	۴۹
ش	۵۰	۵۰	۵۰
ت	۵۱	۵۱	۵۱
ه	۵۲	۵۲	۵۲
د	۵۳	۵۳	۵۳
ز	۵۴	۵۴	۵۴
ه	۵۵	۵۵	۵۵
م	۵۶	۵۶	۵۶
ن	۵۷	۵۷	۵۷
س	۵۸	۵۸	۵۸
ف	۵۹	۵۹	۵۹
و	۶۰	۶۰	۶۰
ع	۶۱	۶۱	۶۱
ش	۶۲	۶۲	۶۲
ت	۶۳	۶۳	۶۳
ه	۶۴	۶۴	۶۴
د	۶۵	۶۵	۶۵
ز	۶۶	۶۶	۶۶
ه	۶۷	۶۷	۶۷
م	۶۸	۶۸	۶۸
ن	۶۹	۶۹	۶۹
س	۷۰	۷۰	۷۰
ف	۷۱	۷۱	۷۱
و	۷۲	۷۲	۷۲
ع	۷۳	۷۳	۷۳
ش	۷۴	۷۴	۷۴
ت	۷۵	۷۵	۷۵
ه	۷۶	۷۶	۷۶
د	۷۷	۷۷	۷۷
ز	۷۸	۷۸	۷۸
ه	۷۹	۷۹	۷۹
م	۸۰	۸۰	۸۰
ن	۸۱	۸۱	۸۱
س	۸۲	۸۲	۸۲
ف	۸۳	۸۳	۸۳
و	۸۴	۸۴	۸۴
ع	۸۵	۸۵	۸۵
ش	۸۶	۸۶	۸۶
ت	۸۷	۸۷	۸۷
ه	۸۸	۸۸	۸۸
د	۸۹	۸۹	۸۹
ز	۹۰	۹۰	۹۰
ه	۹۱	۹۱	۹۱
م	۹۲	۹۲	۹۲
ن	۹۳	۹۳	۹۳
س	۹۴	۹۴	۹۴
ف	۹۵	۹۵	۹۵
و	۹۶	۹۶	۹۶
ع	۹۷	۹۷	۹۷
ش	۹۸	۹۸	۹۸
ت	۹۹	۹۹	۹۹
ه	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

۱۶- نمونه‌ای از خطهای پهلوی، آرامی و اوستایی

فصل دوم

مقدمه

برای بررسی عنصر «خط» در قلمرو «گرافیک» و بیان رابطه این دو نخست لازم است به تعریف واژه «گرافیک» پرداخته و سپس عملکرد و عناصر تشکیل دهنده آن را در ابعاد گوناگون تشریح کنیم تا به این وسیله عملکرد «خط و نوشتار» در «گرافیک» و اهمیت آن آشکار شود.

گرافیک چیست؟

هُنر طراحی گرافیک (ارتباط تصویری) ریشه‌هایی عمیق در گذشته دارد. تلاش انسان‌های نخستین برای برقراری ارتباط از طریق تصویر به ماهیت طراحی گرافیک بسیار نزدیک است. واژه «گرافیک» از مصدر یونانی «نوشتن» گرفته شده است. ریشه آن در اصل به معنای خراشیدن و حک کردن است.

در روش‌های تکنیک قدیمی، سنگ یا مس را با عملی شبیه به خراشیدن نقش می‌کردند و از طریق برگردانیدن طرح بر روی کاغذ آن را تکثیر می‌کردند. آنها به این طراحی خطی «گرافیک» می‌گفتند. پس از اختراع چاپ توسط «یوهانس گوتبرگ» آلمانی در قرن پاتزدهم میلادی «گرافیک» وارد مرحله نوینی شده و از امکانات بالقوه صنعت چاپ بهره‌مند گردید.

در سده هجدهم میلادی، انقلاب صنعتی سبب تغییرات بنیادینی در چاپ، حروف‌چینی و کاغذسازی شد. در این دوران، توانمندی فناوری چاپ در تکنیک، موجب گسترش و سرعت بخشیدن به ارتباطات شد و زبانی که این ارتباطات را ممکن ساخته بود، «گرافیک» بود.

زمینه‌ای که رفته رفته به حرفه‌ای مستقل تبدیل شد و «طراحی گرافیک» نام گرفت. بعد از جنگ جهانی دوم کاربرد این حرفه فراگیر شد و با ظهور و انتشار مطبوعات، تصویرسازی حرفه‌ای نیز قدم به عرصه گرافیک گذاشت و بدین ترتیب، نقش «طراحی گرافیک» به عنوان اصلی مهم در زمینه اطلاع رسانی تثبیت شد.

طراحی گرافیک در روزگار ما یکی از شیوه‌های مهم ارتباط، تبلیغ، پیام رسانی و فرهنگ‌سازی است و در جوامع پیشرفته در همه زمینه‌ها و زوایای زندگی، حضوری جدی و محسوس دارد.

امروزه همهٔ ما در عرصه سینما و تلویزیون و رایانه، روزنامه‌ها و مطبوعات، اعلان‌های تبلیغی و تجاری، علامت‌راهنمایی و رانندگی، تابلوها، ویترین فروشگاه‌ها، طراحی شهری و معماری، طراحی فضاهای داخلی و حتی تزئین منزل و لوازم شخصی با طراحی گرافیک سروکار داریم (تصاویر ۱ و ۲).

۱—نمونه یک روزنامه در نمایشگاه EXPO۸۸—استرالیا—۱۹۸۷

۲—طراحی محیط با استفاده از حروف برای دانشگاه

(هتر و دیزاین) David Harris

تحولات متعدد این هنر از آغاز تاکنون و نیز گسترش سریع حوزه‌های گرافیک در جهان در حال تغییر امروز، ارائه تعریف ثابت و جامعی از آن را مشکل می‌سازد و به نظر می‌رسد بهترین راه تعریف گرافیک شناخت حوزه‌های کاربرد و میدان عملکرد و تأثیرگذاری آن باشد. اما می‌توان در زمان کنونی گفت: «گرافیک» ارائه راه حل بصری مناسب برای تسهیل ارتباطات مورد نیاز جامعه و به عبارتی دیگر، «گرافیک زبان بصری جهان بدون مرز است».

عناصر اصلی گرافیک

گرافیک برای انتقال پیام و تأثیر بر مخاطب از عناصر گوناگونی چون تصویر، نوشتار، رنگ، حرکت و... کمک می‌گیرد.

اما از این میان «تصویر» و «نوشتار» مهمترین نقش را بر عهده دارند و عناصر اصلی گرافیک را تشکیل می‌دهند.

با وجود آنکه هر یک از این عناصر، حوزه بیانی ویژه خود را دارند اما می‌توانند مکمل هم باشند و به یک ارتباط گرافیکی، شکلی آسان‌تر، قدرتمندتر، و تأثیرگذارتر بیخشند. این امر باعث شده از دیرباز شاهد تلفیق «تصویر» و «نوشتار» به عنوان یک روش بیانی در ارتباطات باشیم.

در کنار این موضوع باید توجه داشت، بکارگیری این دو عنصر در آثار گرافیک همیشه شکلی برابر و هم وزن نداشته است.

بانگاهی به آثار موفق و ماندگار تاریخ گرافیک – از دیر باز تاکنون – شاهد حضور مسلط و برتر یکی از این دو عنصر – تصویر و نوشتار – هستیم. در طراحی گرافیک می‌توان به فراخور موضوع، مخاطب، نوع سفارش، روش طراح، و جریان حاکم بر گرافیک، به یکی از این دو عنصر برتری داد و آن را به عنصر مسلط اثر گرافیکی تبدیل کرد.

به بیان دیگر با مینا قرار دادن و اهمیت دادن به یک عنصر از اهمیت دیگری کاست. البته تصمیم در این مورد نیازمند شناخت کافی از ویژگی‌های «تصویر» و «نوشتار» و تسلط در طراحی هر یک از آنهاست که در ادامه به آن خواهیم پرداخت.

نوشتار

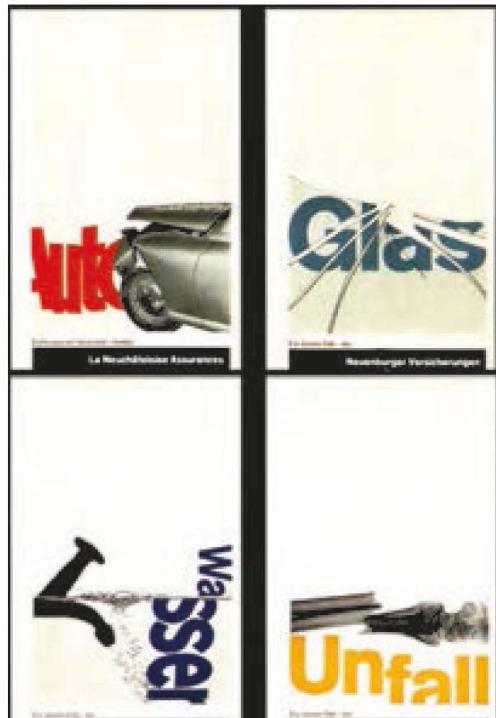
نوشتار، انسان را از وظیفه دشوار بخارط سپردن رها می‌سازد و اطلاعات را ماندگار می‌سازد. خصوصیات دیگر، بیان متمرکز، صریح و ارائه فشرده اطلاعات گفتاری در نوشتار است.

آنچه تاکنون گفته شد ویژگی «کاربردی» نوشتار را در بر می‌گیرد اما نوشتار علاوه بر خوانده شدن، دیده نیز می‌شود و می‌تواند در حکم یک عنصر بصری ظاهر شود.

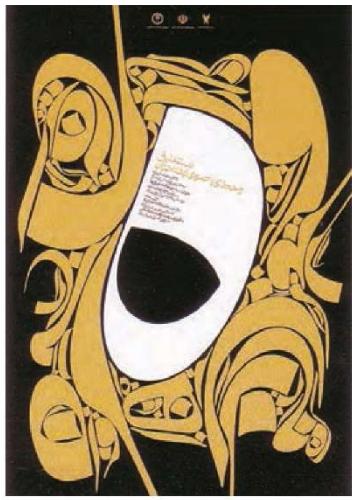
این جنبه بصری و دیداری، راهگشای بروز ویژگی دیگری در نوشتار به نام «زیبائشناسی» است که بازترین شکل آن به نام خوشنویسی در تمدن‌های گوناگون پدیدار گردیده است. جنبه بصری نوشتار، علاوه بر ساختار زیبا شناسانه‌ای که به خود می‌گیرد می‌تواند عاملی برای گسترش مرزهای درک نوشتار باشد که در حوزه حروف‌نگاری پدید می‌آید.

مجموع این ویژگی‌ها، نوشتار را به عنصری مهم در عرصه گرافیک بدل کرده است که می‌تواند علاوه بر وظیفه اصلی خود یعنی خوانده شدن، نقش تصویر را نیز به عهده بگیرد و در قالب عنصری جامع در گرافیک مطرح شود (تصاویر ۳ تا ۹).

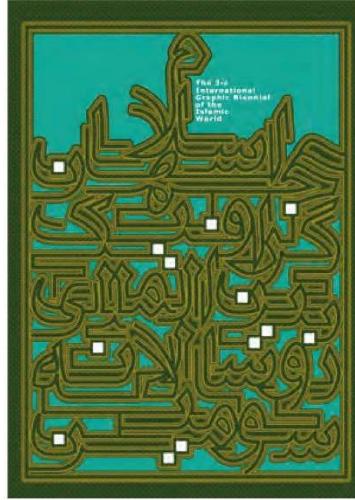
در کنار امکانات ویژه‌ای که نوشتار از آن برخوردار است، باید توجه داشت، اساساً مرزهای درک نوشتار بسیار محدودتر از تصویر است و به منطقه جغرافیایی خاصی که به آن زبان گفتگو می‌کند محدود می‌شود. از طرف دیگر تنها افراد باسواند می‌توانند متن‌های نوشتاری را بخوانند و این مشخصات می‌توانند محدودیت‌هایی در بیان بدون مرز گرافیک ایجاد کند.

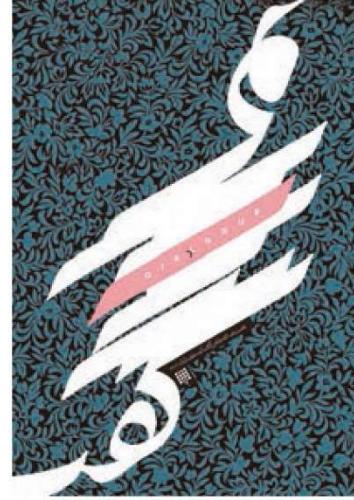
۳- تلفیق تصویر با نوشته – تبعیت فرم حروف از معانی تصویر سوئیس Siegfried Oderinat

۴—پوستر با موضوع تایپوگرافی—دامون خاججانزاده

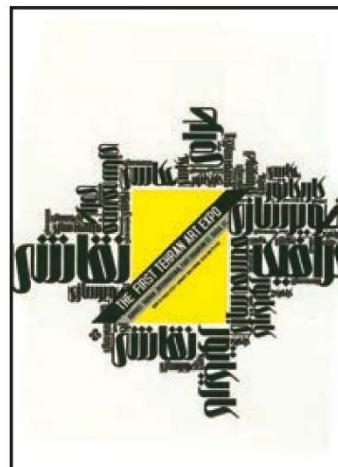
۵—پوستر سومین دوسالانه بین‌المللی گرافیک جهان اسلام ۱۳۸۸ هـ. ش.

۶—پوستر گفتگو—دامون خاججانزاده

۷—طراحی نشانه—دامون خاججانزاده

۸—پوستر اولین نمایشگاه هنر تهران—مهدی سعیدی—۱۳۸۴ هـ. ش.

۹—جلد ماهنامه کودک و نوجوان—۱۳۸۲ هـ. ش.

تصویر

تصویر، بازنمایی پدیده‌های عینی و ذهنی در قالبی دیداری است که می‌تواند به صورت حقيقی (مثل عکس)، مجازی (مثل انیمیشن)، ثابت (مثل نقاشی و گرافیک) و متحرك (مثل فیلم) تجسم یافته باشد.

تصویر نخستین وسیله ارتباطی انسان پیش از تاریخ بوده است و از آن زمان تا کنون برای ثبت و انتقال مفاهیم میان طیف وسیع مخاطبان مورد استفاده قرار گرفته است.

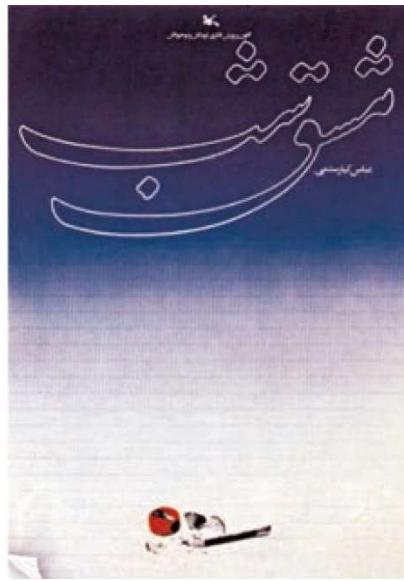
تقریباً همه کسانی که از قوهٔ بینایی برخوردارند می‌توانند بیان کلی تصاویر را درک کنند. تصاویر می‌توانند مفاهیمی که واژه‌ها گویایی لازم در بیان آنها را ندارند، به دیگران منتقل سازند.

علاوه بر این، تصویر توانایی آن را دارد که مفاهیم متن و نوشتار را گسترش داده و ظرافت‌هایی که نوشتار قادر به بیان آن نیست را آشکار کند.

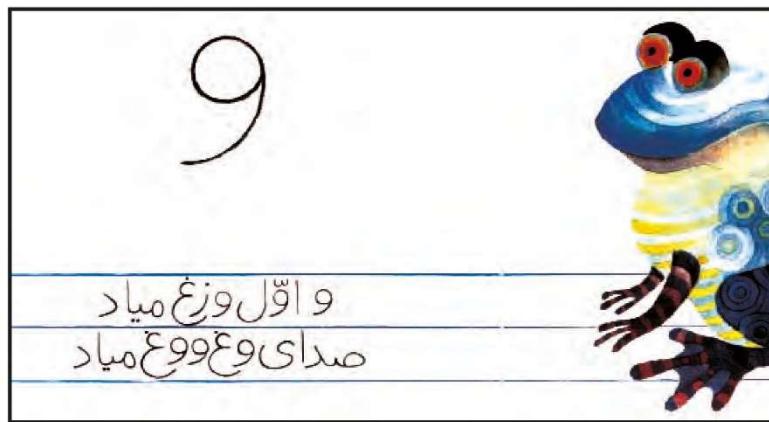
درک سریع، آسان و همگانی تصویر موجب شده، تصویر مهمترین عامل ارتباطی جهان معاصر (عصر ارتباطات) به شمار آید.

۱۱—پوستر فیلم متنق نسب — ابراهیم حقیقی — ۱۳۶۸ — ه. ش

۱۰—پوستر فیلم متنق نسب — ابراهیم حقیقی — ۱۳۶۸ — ه. ش

۱۲—طراحی حروف برای کتاب کودک — نورالدین زرین‌کلک — ۱۳۷۰ — ه. ش

باری: بروانه مخصوص، حسرو شناختن، سوچه قرید، تصنیت صفوی، ولی شریعت‌الله، سلفی، رضا یاقوبی، استادیل بیزورها، فیلم‌نامه‌گردان افغانی، نهاده کشند: شرکت سینما تاثر و کنیس

۱۳—پوستر فیلم غریبه و مه — بهرام بیضایی — مرافق میرز — ۱۳۵۴ — ه. ش

۱۵—پوستر بزرگداشت ایام الله دهه فجر—مسعود نجابتی—۱۳۸۴

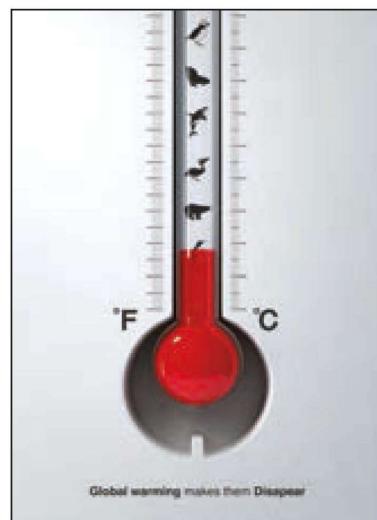
۱۶—تابلو گرافی—نام جاکومتی مجسمه‌ساز—بر اساس نصخیبت
کارهایش برای مقایسه اورده شده است—Dietmar winlker

در نگاهی کلی، تصاویر در سه گونه «واقع نما»، «انتزاعی» و «نمادین» ظاهر می‌شوند و هر یک از این گونه‌ها، دایره معنایی ویژه‌ای را در بر می‌گیرند.

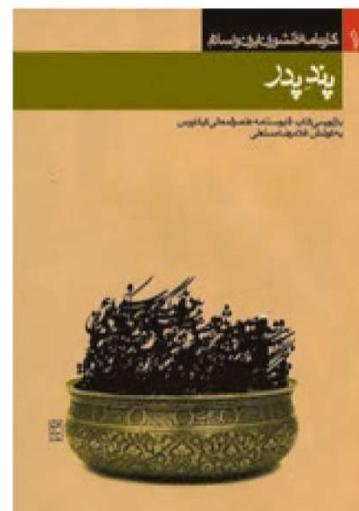
تصاویر واقع نما، بیانی محدودتر، تصاویر انتزاعی بیانی گستردگر و تصاویر نمادین بیانی عمیق‌تر دارند.
شناخت این ویژگی در تصاویر عامل مهمی در شکل‌دهی به یک بیان گرافیکی است.

۱۷—پوستر تبلیغاتی نمایشگاه فرهنگی تمدنی اسلامی ایران
برای ایران در قرقیزستان—مهدی‌علی‌آبادی—۱۳۹۰

۱۸—پوستر حفظ محیط زیست—گرم شدن جهانی آن‌هارا
نایدید می‌کند—۱۳۹۰

۱۹—طراحی جلد کتاب—Rضا عبدالینی

تصویر شکل و صورت تجسم یافته اشیا، افکار و مفاهیم است. تصویر از آغاز وسیله انتقال مفاهیم به مخاطب شکلی ساده و تأثیرگذار بوده است.

انسان، از هزاران سال پیش می‌دانسته است که می‌تواند به کمک تصویر، بسیاری از مفاهیم را به دیگران انتقال دهد. مفاهیمی که یا واژه‌هایی برای آن‌ها وجود نداشته، و یا به قدر کافی گویا نبوده است.

همان‌طور که قبلًاً اشاره شد، قدیمی‌ترین خطوط، تصویرهایی بوده‌اند که انسان‌ها برای انتقال پیام و بیان مقاصد و اهداف یا عواطف و احساسات خود، بر دیواره غارها، تنه درختان، یا بر سنگ‌ها می‌نگاشته‌اند و به طور مثال می‌توان به خط هیروگلیف یا «خط تصویری» اشاره کرد.

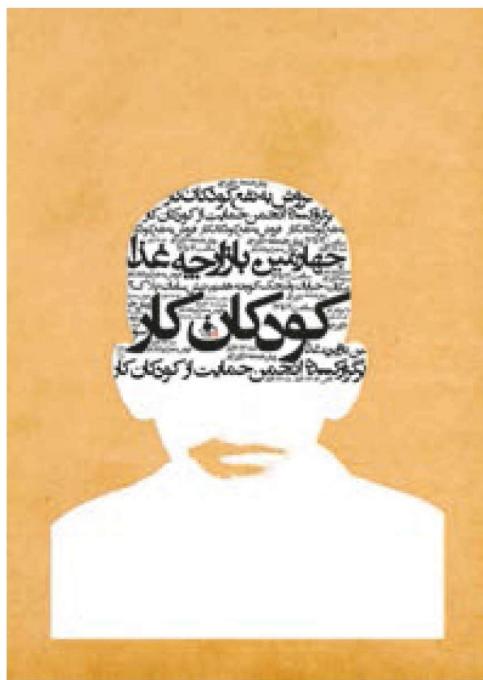
اگرچه در طول تاریخ تصویر به خط تبدیل شد، اما هیچ‌گاه محو نگردید و هم‌چنان با طی کردن راهی دشوار باقی ماند و به یکی از عناصر اصلی گرافیک تبدیل شد.

اما در مجموع می‌توان گفت: وظیفه تصویر، بیان آن چیزی است که عنصر نوشتار از بیان آن قادر است.

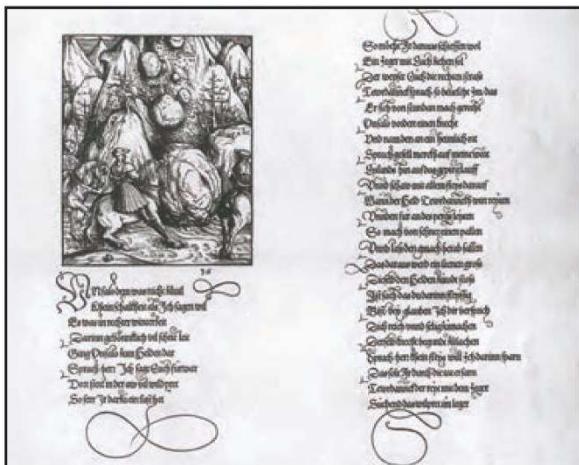
رابطه نوشتار و تصویر

انسانی که موفق شده بود در یک سیر تکاملی طولانی مدت به الفبا دست یابد برای برقراری ارتباطی مؤثر با مخاطب نه تنها نوشتار را به تنهایی کافی نمی‌دانست بلکه نیاز به تصویر را بیش از پیش حس می‌کرد.

به همین منظور نوشته و تصویر را همراه ساخت و بعدها این تلفیق تصویر و نوشتار خود به یکی از مهم‌ترین روش‌های بیانی گرافیک تبدیل شد (تصاویر ۱۹ تا ۳۳).

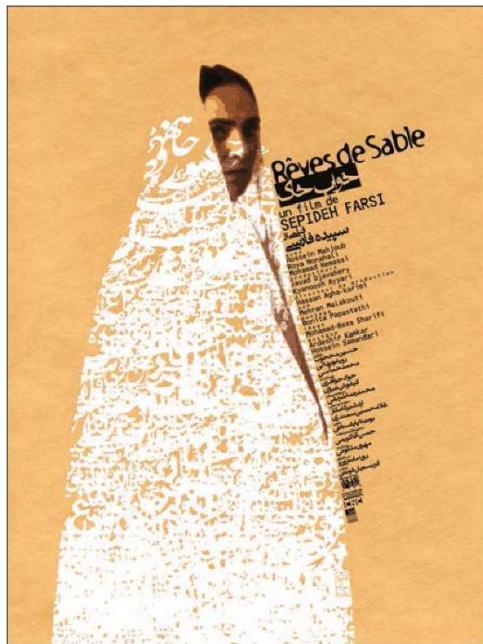
۱۹- پوستر انجمن حمایت از کودکان- رضا عابدینی- ۱۳۸۳- ه. ش

۲۱- خوشنویسی با فرم‌های تزئینی برای داستانی عاطفی در کتاب توردادنک - ۱۵۱۷ م

۲۰- ترکیب تصویر و نوشtar- کتبه بیستون - ۴۸۶ ق.م

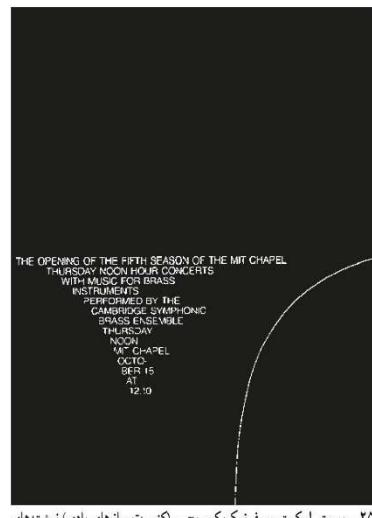
۲۲- پوستر فیلم غواب خاک- رضا غایدینی - ۱۳۸۳ م. ا.

۲۳- نمونه صفحه آرایی- برگی از شاهنامه - مکتب نیراز - دوره تمدنیان

۲۲- ترکیب نوشtar و تصویر در کتبه مصری به خط هیروگلیف

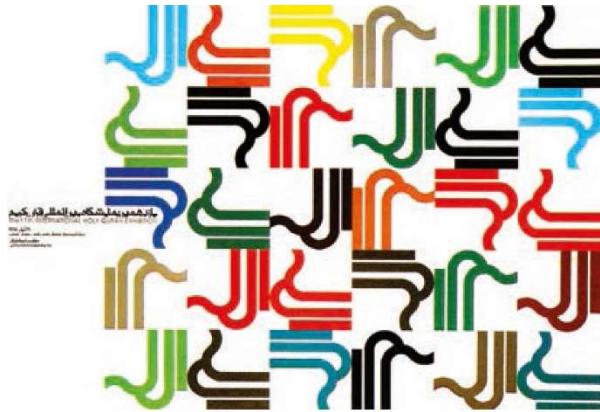
۲۵- پوستر ارکستر سملونیک کمبیج - (کنسرت سازهای بادی) نوشتهدای سمت جب پوستر بد گزندای چده شده تا تداعی کننده فرم ساز باشد- Dertmar Winklers

۲۴- پوستر آزادی - سیمور جو است - ۱۹۸۹ م

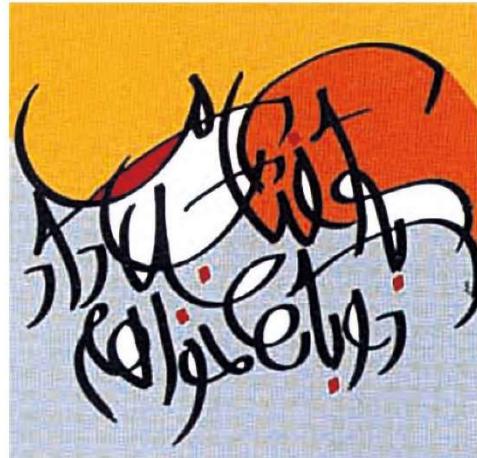
— ۲۷ — بوستر جنگ — صالح

— ۲۹ — بوستر نمایشگاه بین المللی قرآن کریم — بهره، گیری از خط کوفی — سیماک تبلیغاتی

— ۲۸ — آگهی تبلیغاتی روز زن در مجله نیویورک — ۱۹۴۰ م

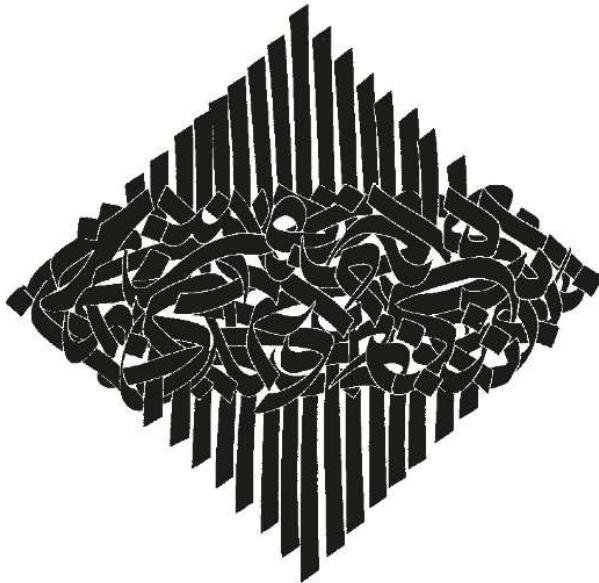
— ۳۰ — طراحی عبارت: به افتاب سلامی دویاره خواهم داد. — ابراهیم حبیقی — ۱۳۷۶ هـ. م.

— ۳۲ — بوستر جشنواره بین المللی موسیقی فجر — مهدی سعیدی — ۱۳۸۳ هـ. م.

— ۳۱ — لوگو تصویر برای شرکت IBM (eye, bee, M) — اثر بل راند

تصویر ۳

ترکیب دقیق و ماهرانه تصویر و نوشتار در گستره حوزه‌ای به نام «صفحه‌آرایی»^۱ قرار می‌گیرد که در آن پیام‌های نوشتاری و تصویری تحت تأثیر متقابل و مکمل یکدیگر واقع می‌شوند به گونه‌ای که هرجا «نوشته»، اصل قرار می‌گیرد تصاویر توصیفی به کمک آن می‌آیند و مفاهیم را گسترده‌تر و فهم آن‌ها را آسان و دلپذیرتر می‌کند.

همچنین هرگاه «تصویر» مبنای اثر باشد، نوشتار توضیحی در خدمت آن قرار می‌گیرد و به آن دقت و صراحت می‌بخشد. اقدام دیگری که در گونه‌های مختلف نگارش صورت پذیرفته و به ویژه در دهه‌های اخیر مورد توجه و تجربه بسیاری از طراحان حرفه‌ای قرار گرفته، تقویت ویژگی بصری حروف و تزدیک کردن نوشتار به وجه تصویری است. در این حوزه سعی برآنست که عناصر نوشتاری از بینی بصری برخوردار گردند به همین منظور نوشتار با رویکردی تصویری طراحی می‌شود.

بخش مهمی از این آثار جنبه «مفهومی» دارند به گونه‌ای که ضمن خوانده شدن عبارت، بار معنایی اثر به راحتی قابل درک است.

دسته‌ای دیگر از جنبه‌ای «تجربی» برخوردارند. در این نمونه‌ها سهم خوانایی حروف کاهش می‌یابد و اساساً ترکیب‌بندی، فرم و رنگ، نقش انتقال مفهوم را بر عهده می‌گیرند. در این موارد حتی اگر حروف خوانده نشوند به دلیل آن که در ذهن و چشم بیننده از شکلی آشنا برخوردارند، دریافتی فراتر از فرم صرف را بوجود می‌آورند.

این دسته آثار به ویژه در حروف‌نگاری فارسی گاه به مرزهای مشترکی با «نقاشی خط» می‌رسند که تنها «هدف» و «کاربرد» اثر، امکان تفکیک این دو را فراهم می‌کند.

فصل سوم

روش‌های نگارش

مقدمه

به اطراف خود نگاهی بیندازید، به حضور نوشتار در زندگی روزمره دقّت کنید و کمی در مورد آن‌ها بیندیشید. تابلوهای راهنمایی و رانندگی، سردر سینماها، حروف فانتزی و جذاب فروشگاه‌ها، حروف متدالون در تیتر روزنامه‌ها و مجلات، کتبه‌های باشکوه مساجد، برچسب‌های تبلیغاتی و خدماتی بر در و دیوار شهر، آگهی‌های ترحیم، پوسترها تبلیغاتی، دست نوشته‌های روی دیوار و ... نمونه‌هایی از آثار نوشتاری‌اند (تصاویر ۱ و ۲). انس و آشنایی ما با این آثار سبب شده که به آنها عادت کرده و کمتر درباره آن‌ها فکر کنیم در حالی که هرگاه پیام مکتوبی را مشاهده می‌کنیم، علاوه بر وجه نوشتاری در واقع با فرم و شکل ظاهری آن نیز موافق می‌شویم.

۱—نمونه‌هایی از حضور نوشتار در گرافیک محیطی

۲—نمونه‌های گرافیک محیطی

فرم و شکل حروف، خواسته یا ناخواسته بر ما تأثیر می‌گذارد و پیام نانوشته‌ای را به ما منتقل می‌کند. بهمین دلیل لازم است، شکل ظاهری حروف با کاربرد و محتوای نوشته هماهنگ باشد و هرگونه طراحی در شکل حروف و کاربردهای گوناگون آن کاملاً سودمند و تأییر گذار باشد.

دقت در ساختار حروف و بررسی گونه‌های نوشتاری مختلف این نکته را آشکار می‌سازد که عناصر نوشتاری با تمام حالات و شکل‌های متنوع‌شان، به سه روش کلی به نگارش در می‌آیند :

۱—خوشنویسی ۲—حروف چینی ۳—دست نویس

هر یک از روش‌های یاد شده، ساختار بصری و روحیه‌ای ویژه دارد و به تبع آن بار مفهومی خاصی را به بیننده منتقل می‌کند.

در نگاهی کلی نگارش به روش خوشنویسی، روحیه‌ای فرهنگی و هنری، شیوه حروف چینی کیفیتی رسمی و آموزشی و روش دست نویس روحیه‌ای آزاد و خلاق را منعکس می‌کند. شناخت این ویژگی‌ها و توجه به تفاوت‌ها و ظرفات‌های بیانی هر یک می‌تواند به ویژه در آغاز کار کمک مؤثری در رسیدن به یک اثر مناسب و گرافیکی سالم باشد.

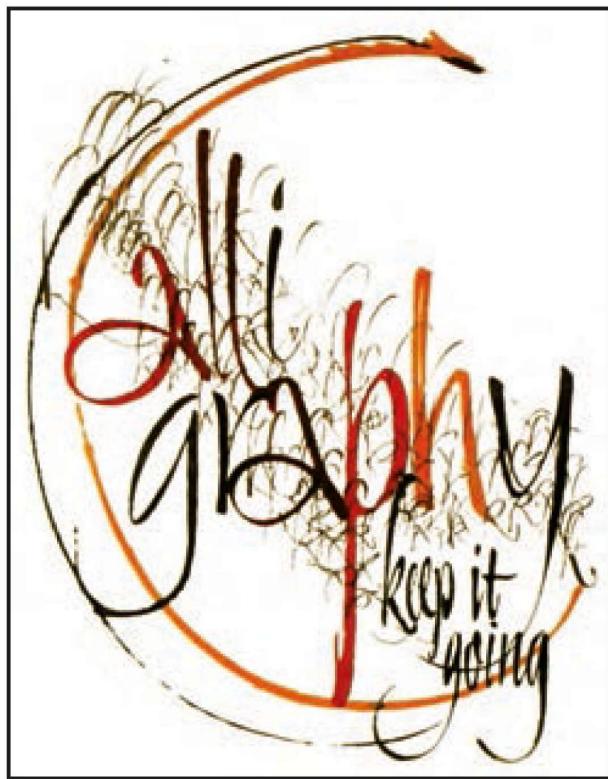
«زیبایی خط، زبان دست است و جلال اندیشه».

حضرت علی (ع)

خوشنویسی

خوشنویسی در معنایی کلی عبارت است از خوش نوشتن حروف و کلمات با رعایت اصول هندسی و براساس قواعد از پیش تعیین شده.

معادل انگلیسی آن کالیگرافی^۱ است و در واقع بیان نوعی هماهنگی میان اجزای یک خط است که خوشنویسان از طریق آموزش، تمرین و تکرار در اجرای آن به مهارت می‌رسند (تصویر^۲).

۳—نمونه کالیگرافی لاتین — عبارت Calligraphy keep it going

علاوه بر موارد فوق تحقق خوشنویسی نیازمند زمینه‌هایی است که از آن جمله می‌توان به «درک جامعه از نوشتار»، «اهمیت یافتن متن» و «ابزار نگارش»، «مهارت» و «قوایینی مبتنی بر هندسه تحریر» اشاره کرد.

عدم وجود برخی از این عوامل موجب شده «خوشنویسی» به معنای واقعی تنها در برخی تمدنها و در رسم الخطوط‌های محدودی مانند فارسی، عربی، چینی و لاتین شکوفا شود.

ابزار در شکل‌گیری انواع خوشنویسی عاملی مهم بشمار می‌رود. از رایج‌ترین این ابزار می‌توان به قلم مو، قلم نی، قلم بَر و قلم

¹— Calligraphy

فلزی اشاره کرد.

در خوشنویسی فارسی همانند عربی، ابزار نوشتار «قلم نی» با زاویه‌ای در حدود ۲۵ تا ۲۰ درجه است. با این توضیح که شیوه تراشیدن و زاویه قلم عامل بسیار مؤثری در شکل دادن به اقلام خوشنویسی است. در تمدن‌های گوناگون از قلم مو و قلم پر نیز استفاده شده است.

در طی سده‌های متعدد تمدن اسلامی، گونه‌های متنوع و فراوانی از قلم‌های خوشنویسی عربی و فارسی پدید آمد که شاید در کمتر تمدنی بتوان سراغ آن را گرفت. از این میان می‌توان به شاخص‌ترین آنها موسوم به «اقلام سته»^۱ اشاره کرد که شامل قلم‌های محقق، ریحان، نسخ، ثلث، توقيع و رقاع می‌باشد.

به هر طریق، باید توجه داشت تنوع فراوان و ظرفیت بالای خوشنویسی، آن را به گنجینه‌ای پر ارزش برای گرافیک تبدیل کرده که بهره‌برداری درست از آن، نیازمند شناخت ساختار گونه‌های مختلف آن، ویژگی‌های بصری، هویت نمادین و ضوابط اجرایی آنهاست.

توجه به اشکال مختلف حروف و اتصالات آنها در هریک از اقلام خوشنویسی، از نکاتی است که هنرجویان باید به آن توجه لازم را داشته باشند. این امر علاوه بر مشق نظری، از طریق کمی برداری از آثار و ترکیبات خوشنویسی امکان‌پذیر می‌گردد کسب این شناخت، تأثیر زیادی در افزایش مهارت و خلاقیت طراحان خواهد داشت (تصاویر ۴ تا ۹).

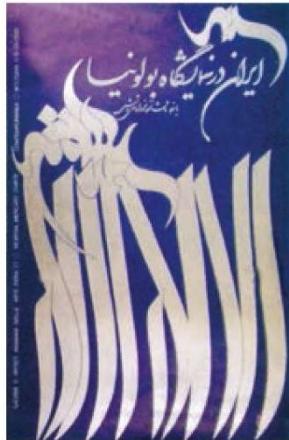
۴- سکه با عبارت لا اله الا الله، محمد رسول الله و على ولی الله
دوران حکومت شاه سلطان حسین - ضرب اصفهان - ۱۱۰۰-۱۱۳۵ هـ. م.

Vund he auf den rain nicht bil achte
Darum so ist an mir volbracht
Das wör ein Gesch man soll Egel
Reyren an dem solich vngefell
Khomien es ist aber ein mal

۷- نمونه ای از خوشنویسی خط لاتین ۱۵۰۰ م

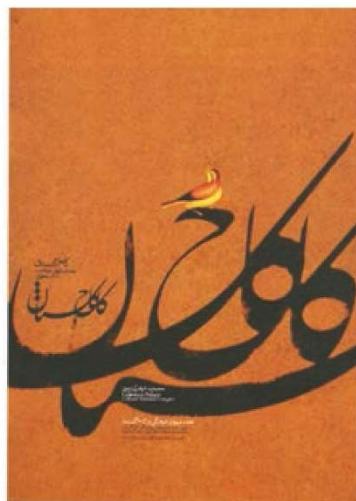
۶- حروف تزئینی سرآغاز متن در انجیل لیندیسفارن به خط لاتین

۵- پوستر ایران در نایسگاہ بولنیا - ۱۳۵۶ هـ. م.

۹- پوستر بادجه میلاد حضرت زه (اس) و یکصدین سالگرد
ولادت امام خمینی(ره) ۱۳۷۸ (هـ)

۸- پوستر هفته میراث فرهنگی در کاخ گلستان، موتا جیم زاده، ۱۳۸۶ هـ. م.

خط کوفی : اولین قلمی است که برای کتابت قرآن بکار رفت و از آنجا که در شهر کوفه رونق پیدا کرد ، آن را «کوفی» نامیدند. این خط از آغاز عصر اسلامی در ایران به مدت پنج قرن متداول بود. خط کوفی به سرعت در سرزمین‌های اسلامی رواج یافت و در هر منطقه به شیوه‌های متنوعی به نگارش درآمد. انواع رایج در آفریقا و اسپانیا «کوفی مغربی» و گونه‌های رایج در ایران، عربستان، مصر و سوریه «کوفی مشرقی» نام دارند (تصاویر ۱۰ تا ۱۴).

۱۳—کوفی سیک شمال و غرب آفریقا — مغربی نخستین

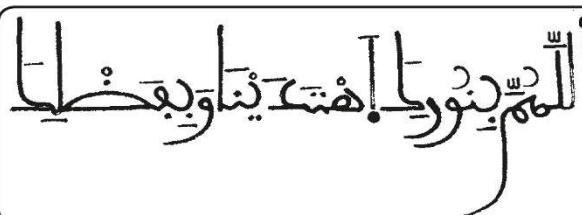
۱۴—کوفی مغربی — قرانی

۱۰—کوفی سیک نخستین قرن اول م.ق.

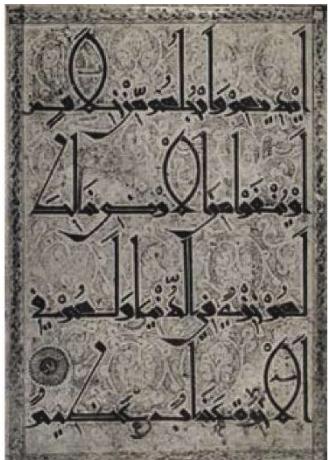
۱۱—کوفی سیک عباسی قرن اول تا چهارم م.ق.

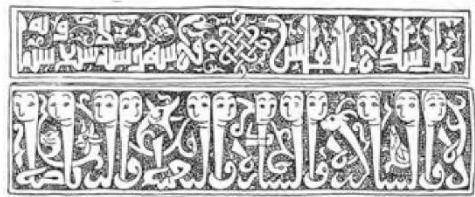
۱۲—کوفی سیک شمال و غرب آفریقا (الناسی بزرگ)

تلاش برای زیبانگاری هرچه بیشتر کلام وحی، خطاطان را بر آن داشت تا با تکیه بر ذوق و ابتکار خود قابلیت‌های متنوعی در خط کوفی پدید آوردن؛ به گونه‌ای که خط کوفی مشرقی به تنها بی شامل سه گونه اصلی، تحت عنوان ساده، تزئینی و بنایی می‌شد. کوفی ساده، خطی تحریری است که بیشتر برای کتابت قرآن بکار می‌رفت و از ۵ قسمت سطح و ۱ قسمت دور تشکیل می‌شد. کوفی تزئینی شامل گونه‌های مختلفی نظیر گل و برگ دار، گره دار، مسبک، مصور، مزین و... بود (تصاویر ۱۵—الف و ب). کوفی بنایی، برای کتیبه‌نگاری و تزئین بناها بکار گرفته شد و تماماً از سطح تشکیل می‌شد و هیچ دوری نداشت (تصاویر ۱۶ و ۱۷). این خط به جهت خوانایی در سه سطح آسان، متوسط و مشکل طراحی می‌شود و گونه مشکل آن از دو بخش مثبت و منفی تشکیل می‌شود که هر دو بخش آن قابل خواندن است.

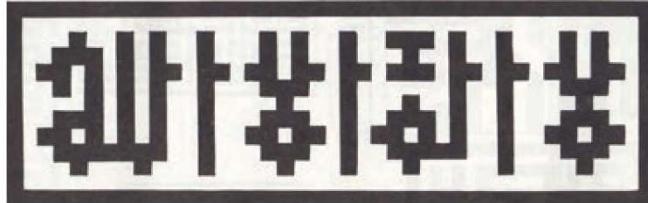
هویت نمادین خط کوفی نمایانگر اصالت، قدامت، معنویت و عصر پیامبر اسلام است و روحیه‌ای محکم، ایستا، و گاه ابتدایی دارد. تصاویر شماره ۲۱ تا ۲۴ نمایانگر کاربردهای این خط در گرافیک معاصر است.

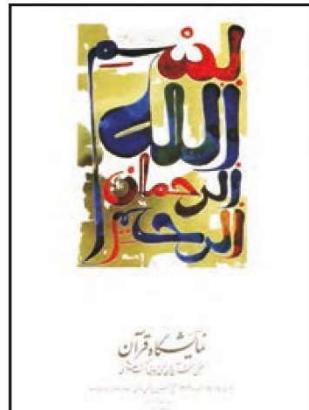
الف

۱۵- قرآن به خط کوفی ایرانی در موزه برلین

۱۷- لا إله إلا الله به خط كوفي بناني

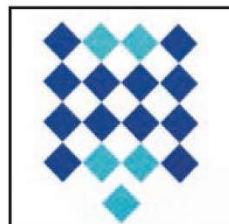
۱۸- پوستر نمایشگاه قرآن - قیاد نسیو - کاربرد خط کوفی در آثار گرافیک

۱۹- پوستر موزه ها - بیژن صیفیری - ۱۳۸۰ ه. ق. کاربرد خط کوفی در آثار گرافیک

۲۰- بسم الله الرحمن الرحيم به خط کوفی بنای

۲۱- مونوگرام دوسلانه چهانی پوستر تهران (پا دو
حرف ب و ت) مصطفی اسلامی ۱۳۸۱ ه. ق. - کاربرد خط کوفی در آثار گرافیک

۲۰- سر لوح مجله شهر هشتم - محمد رضا عبدالعالی - ۱۳۸۶ ه. ق. - کاربرد خط کوفی در آثار گرافیک

خط نسخ : در قرن سوم هجری قمری، ابن مقله به وسیله مقیاس‌ها و تناسبات هندسی و دقیقی که در خط کوفی وضع کرده بود، خط نسخ را پدید آورده و تکامل بخشید.

امتیاز مهم این خط، رعایت نسبت در آن است که یکی از قواعد مهم خوشنویسی شمرده می‌شود. این خط نمونه شاخصی از رعایت اندازه و تناسب حروف متشابه بوده که این ویژگی‌ها خود، اصلی در زیبایی خط است (تصویر ۲۲).

۲۲- خط نسخ - استاد موحد حسینی

۲۳—خط نسخ به رقم احمد نیریزی

نسخ، خطی کامل، معتمد، منظم، واضح است که این همه خواندن آن را بسیار ساده می‌کند. سهولت یادگیری خط نسخ، زمینه گسترش سواد در میان مسلمانان را بوجود آورد و خط علمی و آموزشی جهان اسلام شد.

در طی تمام این سدها، این خط به عنوان خط رسمی نگارش قرآن بکار رفته و جلوه‌ای مذهبی یافته است و نمایانگر سادگی، معنویت، انصباط، پایداری، قانونمندی و دارای روحیه‌ای آرام و درونگر است.

در اواخر عهد صفوی، احمد نیریزی در این خط تغییراتی بوجود آورد که به «نسخ ایرانی» شهرت یافت و از شیوه «نسخ عربی» متمایز شد (تصویر ۲۴).

شیوه «نسخ عربی» متمایز شد (تصویر ۲۳).

خط نسخ اولین خطی است که به سبب حروف دقیق، منظم و روشن در خدمت صنعت چاپ قرار گرفت و الگوی طراحی حروف چاپ سری واقع شد.

در بی آن کشیدگی‌ها، ارتفاع و برخی اتصالات آن برای مناسبسازی با حروف چینی دستگاههای چاپ، تغییر یافت و به سبب رواج در مطبوعات و کتاب‌ها خط «نسخ روزنامه‌ای» نام گرفت (تصاویر ۲۷ و ۲۸).

خط محقق : این خط نخستین خطی است که از کوفی استخراج شد و تأثیر ذوق ایرانی در آن بارز است. محقق خطی باشکوه، با اندام درشت، با فاصله‌های منظم، یک دست و ساده است و چون هر حرف شکلی ثابت و معین دارد با حرف دیگری اشتباه نمی‌شود. کلمات نیز تو در تو نوشته نمی‌شوند. به این جهات خط محقق خطی روشن و واضح است.^۱ (تصاویر ۲۴ و ۲۵)

خط ریحان : این خط مقتبس از خط محقق است و سال‌ها بعد از آن پدید آمده و به «ابن بواب» منسوب است. این خط همه محاسن و ویژگی‌های خط محقق را دارد و افزون بر آن، حرکات و آشکال حروف در خط ریحانی نازک‌تر و طریفتر است و خطوط عمودی آن کوتاه‌تر شده و کلاً به ظرافت و لطافت ممتاز گشته است. خط محقق و ریحان در نظر اول شبیه به خط ثلث می‌نمایند، اما با کمی دقت و توجه، تفاوت آن‌ها معلوم می‌شود. خطوط محقق و ریحان تا قرن یازدهم هـ. ق در ممالک اسلامی برای نوشتن قرآن‌ها رواج داشته‌اند. خوانا بودن آن‌ها یکی از موجبات به کار رفتن‌شان بوده است. اما به تدریج، شاید به سبب گندی ذاتی آن در کتابت و لزوم صرف وقت زیاد، از رواج آن‌ها کاسته شد و متوقف گشتند. دوام خط ریحان پیشتر از محقق بوده است (تصویر ۲۶).

۲۵—خط محقق به سبک پاچور

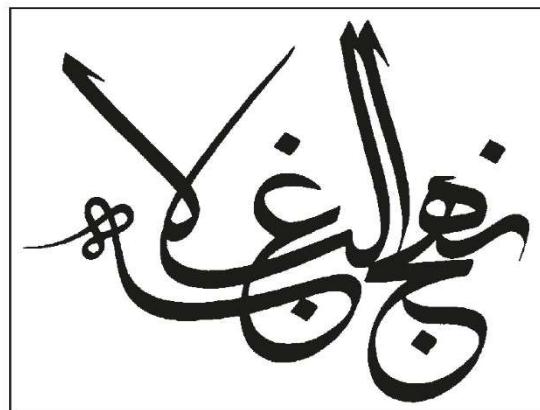

۲۶—بسمله به خط محقق جلی—ابن شقيق—۱۲۹۲—هـ. ق.

۱—الف و لام و دسته طا در این خط نسبت به خطوط دیگر بلندتر می‌نمایند. فضاهای منفی عین وسط و آخر، فا، قاف، واو، میم، لام، ها و همچنین حلقه‌های صاد و طا و نظایر آن‌ها در همه حالات باز و گشاده است. گفتنی است این خط توسط «ابن مقله» پیرایش و هندسی شد و آن را جزو اقلام شش گانه به شمار می‌آورند.

۲۶—بخشی از سوره قجر — خط ریحان — باستنر (اسفاراد تیموری)

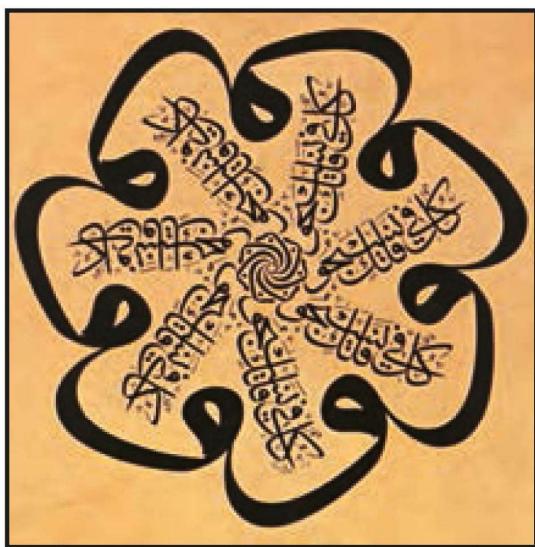
۲۹—طراحی عنوان کتاب نهج البلاغه — سید محمد احسانی

۲۸—جلد کتاب داستان نویسی نوین — علی زعیم — ۱۳۸۶ هـ. غنی — کاربرد نسخ روزنامه‌ای در آثار گرافیکی

۲۷—طرح جلد کتاب — مجید عباسی — کاربرد نسخ روزنامه‌ای در آثار گرافیک

۳۰—آیه «وَكُلَّ فِي فَلَكِ يَسْبُحُونَ» به خط ثلث — دارد بکناش — ترکیه — ۱۳۷۴ هـ. ش.

خط ثلث : ثلث خطی پر حرکت و مواج است و حالتی رقص‌گونه دارد. گردش قلم در این خط روان است و $\frac{1}{3}$ آن را سطح و $\frac{2}{3}$ آن را دور تشکیل می‌دهد و به همین دلیل آن را «ثلث» نامیده‌اند. حروف و کلمات با وجود درشتی، حالتی بهم پیوسته دارند و حلقه‌های حروف در آن مثل خط نسخ باز است. دنباله برخی حروف این خط به دنباله‌های تیز و نازک (شمیر) ختم می‌شود که با نیش قلم به وجود می‌آید و نیز در حروف (ا، ج، ط، ک، ل) و نیز دندانه‌های بلند آغاز حروف، حرکت موربی به نام سرک (ترویس) بکار می‌رود (تصاویر ۳۳ و ۳۴).

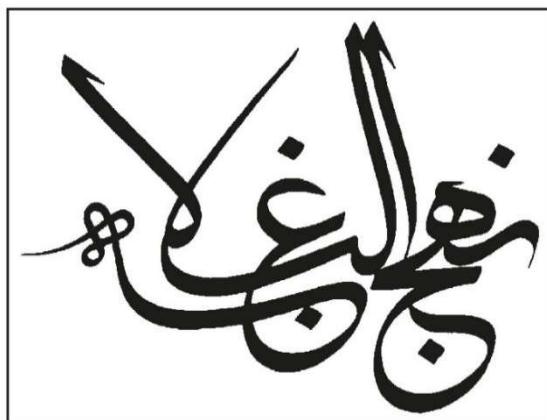
در ثلث برای یک حرف شکل‌های متعددی وجود دارد و این کار امکان گستره‌ای برای ترکیبات متنوع به وجود می‌آورد اما استفاده از آنها و گزینش هریک از شکل‌ها در جای مناسب، کاری دقیق و نیازمند آگاهی از اصول این خط است (تصاویر ۳۰ تا ۳۴).

۳۲—خط ثلث به قلم مصطفی‌الرازمی المدرس—۱۴۲۳ هـ

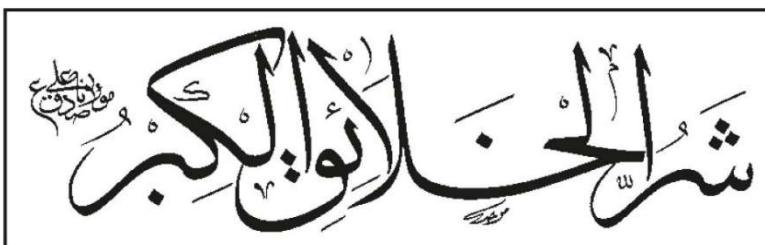
۳۳—عنوان کتاب «قصه‌های قرآن»—خط ثلث—مسعوده نجفی—۱۳۷۸ هـ
کاربرد خط ثلث در آثار گرافیک

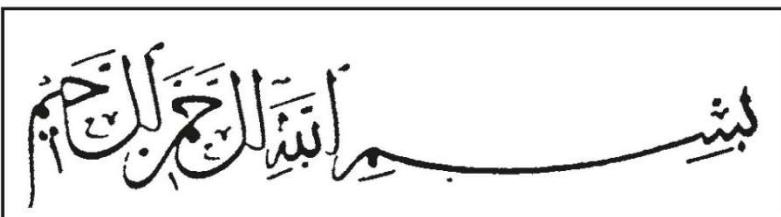
۳۴—طراحی عنوان کتاب نهج البلاغه—سید محمد احسانی

خط ثلث برای نوشتن سرلوحه‌ها، جلد کتاب و عنوان سوره‌ها در قرآن و به ویژه در زیباترین جلوه خود یعنی بر روی کتبه و کاشی کاری‌ها بکار رفته است. از این رو نماد فرهنگ اسلامی است. خط ثلث نمایانگر قداست، عظمت، جدیت، عبادت، و روحیه‌ای متعالی، برون گرا و پر انرژی دارد.

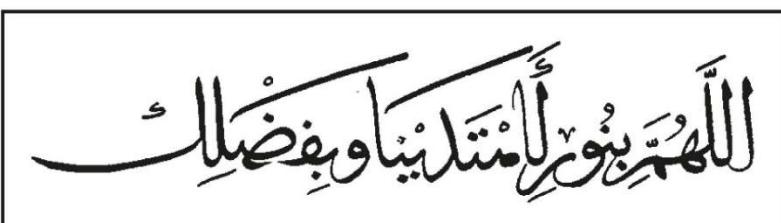
خط توقع : این خط از مشتقات خط ثلث است و از آن جهت «عنوان توقع» به آن داده‌اند که در قدیم «فرمان‌ها» و «نامه‌ها» را با این خط کتابت می‌کردند. قواعد حروف آن در کتابت نظیر ثلث است اما ظرفش از خط ثلث بیشتر و ترکیباش فشرده‌تر است. به علاوه در خط توقع ضخامت حروف یکسان است. ظرفی‌تر بودن توقع نسبت به ثلث، موجب سهولت و روانی آن در کتابت شده است. علاوه بر موارد مذکور، در پایان قرآن‌ها و کتاب‌ها، نام سفارش دهنده یا کسی که کتاب به او اهدا می‌شود و نیز تاریخ و مکان تحریر و نام کاتب را به خط توقع می‌نوشته‌اند. در ایران به تدریج خط «رُفاع» جای توقع را گرفت (تصاویر ۳۵ و ۳۶).

۳۴—خط ثلث—استاد موحد حسینی

۳۵—بسمله به خط توقع—شیوه ابن بواب—کتبه بوسف السجزی

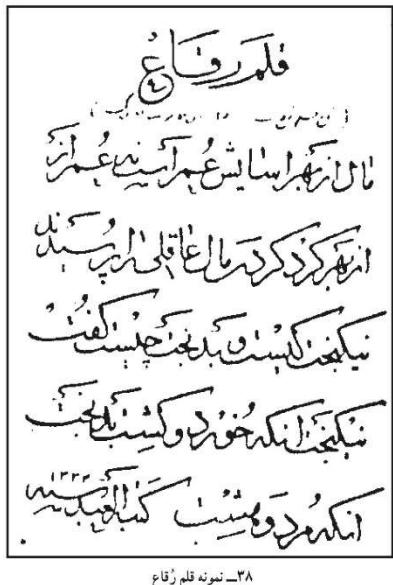

۳۶—خط توقع به سبک ابن بواب

خط رُقَاع : خطی است که بر اثر نیاز به تند و مختصر نویسی در مکاتبات (رقدوها) به کار رفته و از خط توقيع به وجود آمده، به همین سبب از آسانی و روانی برخوردار است.

حروف «رُقَاع» ریزتر و لطیفتر از حروف «توقيع» است. اکثر حلقه‌ها و گره‌های حروف آن (از قبیل فا، قاف، میم، واو و لام) پر و بسته نوشته می‌شوند. حرکت و گردش قلم در رُقَاع از ثلث و توقيع آزادتر است.

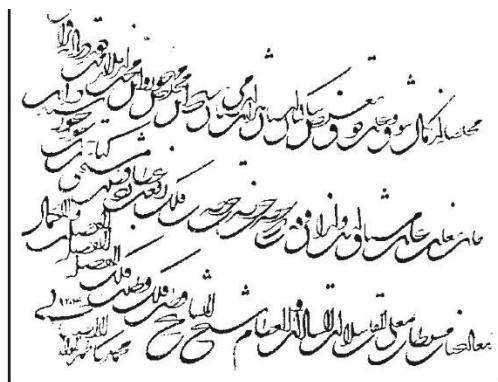
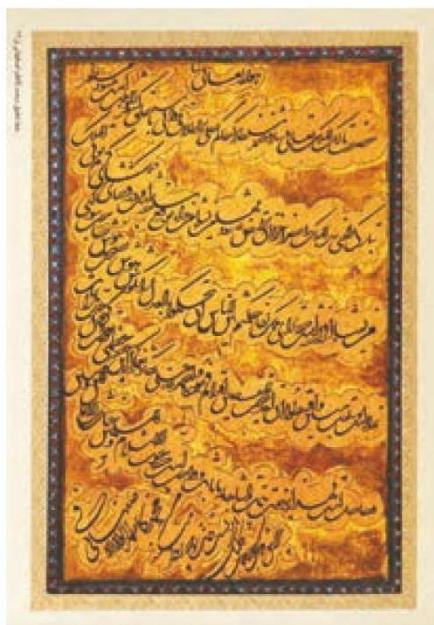
رُقَاع خطی است تمام دور و کمتر از $\frac{1}{2}$ آن سطح است. حروف آن منسجم ولی کم ارتفاع است. تداخل و تو در تو نوشتن حروف در خط رُقَاع رایج و معمولی نیست و در این خط فاصله‌ها به طور منظم رعایت می‌شوند و حروف و اشکال آن دارای هماهنگی و ترکیب یکسان‌اند. بکارگیری اعراب و تریین در خط رُقَاع به ندرت دیده می‌شده است (تصاویر ۳۷ و ۳۸).

۳۷—خط رُقَاع به سبک ابن بیهاب

خط تعلیق : تلاش هنرمندان برای ایجاد خطی متناسب با روحیه ایرانی، پس از «نسخ ایرانی»، منجر به پیدایش «خط تعلیق» شد. این خط اساساً از ترکیب خطهای نسخ، توقيع و رُقَاع و با اقتباس از خط پهلوی بوجود آمد و در نگارش کتاب‌ها و دیوان‌های شعر بکار می‌رفت. نیاز به تندنویسی در کتابت و دست نوشته‌ها موجب شد که حروف و کلمات به شکلی پیوسته نوشته شوند که در نتیجه آن، سرعت کتابت افزایش یافت. این شیوه نگارش که مخصوص کتابان و منشیان دربار بود («شکسته تعلیق» یا «ترُسل» نام گرفت و ترکیب آن شکلی بالارونده داشت (تصویر ۳۹).

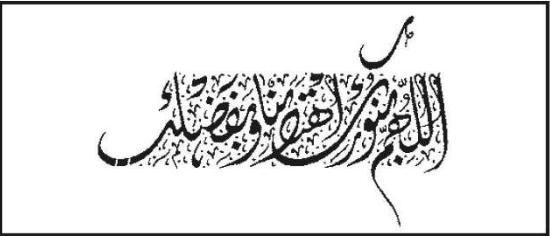
حروف و کلمات آن از لحاظ درشتی، ریزی، ضخامت و نازکی بکتواخت، نیست. از این رو هماهنگی اجزاء در این خط حالتی دیگر دارد و با ترتیب و تناسب دیگر خطوط متفاوت است (تصویر ۴۰-الف). در تحریر «شکسته تعلیق» میزان دور بیشتر است. خط تعلیق از نظر آن که اساس و مقدمه پدید آمدن خطوط شاخص ایرانی یعنی (نستعلیق) و (شکسته نستعلیق) بوده دارای اهمیت بسیار است.

۳۹—الف—نمونه خط تعلیق—رقم محمد کاظم واله—دوره قاجار

۴۰-ب—خط دیوانی خفی

۴۰-ج—خط دیوانی جلی

خط تعلیق پس از رواج، مورد توجه عثمانی‌ها و مصری‌ها قرار گرفت. آنها به تناسب ذوق و سلیقه خوش تصرفاتی در آن ایجاد کردند و شیوه پدید آمده را خط «دیوانی» نامیدند. خط دیوانی که هنوز هم در کشورهای عربی متداول است به دو شیوه «خفی» و «جلی» نوشته می‌شود (تصاویر ۴۰-ب و ۴۰-ج).

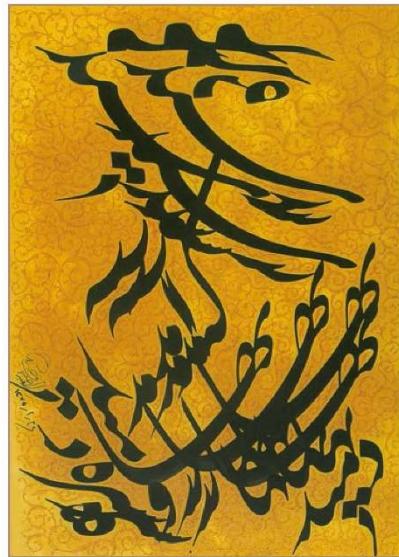
در خط «دیوانی خفی» حرکات و تزیینات به کار نمی‌رود اما شیوه «دیوانی جلی» با تمام حرکات و نقطه‌ها و تزیینات کوچک نوشته می‌شود. خط دیوانی روحیه‌ای جوان، سرکش، با نشاط و ناشکیبا، دارد.

خط نستعلیق: حدود یک قرن پس از انتشار و رواج «خط تعلیق»، ترکیبی موزون و زیبا از دو خط «نسخ» و «تعليق» به نام «نستعلیق» در سرزمین ایران پدید آمد که توسط «میر علی تبریزی» به قاعده درآمد. این خط که از کندی نسخ و پیچیدگی و بی‌نظمی و دوازیر کوتاه تعلیق به دور بود و نظم و اعتدال و متناسب و هندسه‌ای موزون داشت از سلیقه ایرانی سرچشمه می‌گرفت.

خط نستعلیق از ویژگی‌های توازن، استواری، تناسب، حُسن ترکیب و هماهنگی اجزا برخوردار است. زیرا همه اصول و قواعد خوشنویسی در آن به خوبی رعایت می‌شود. علاوه بر زیبایی منظر، آسانی و سرعت تحریر نستعلیق و نیز سهوالت خوانایی کلمات، از دلایل رواج آن بوده است (تصویر ۴۱).

۴۱—قطعه نستعلیق—استاد میرزا غلام رضا اصفهانی—۱۳۶۰ق.

۴۲—قطعه سیاھ نستعلیق—حدائق جباری—۱۷۵۰ق.

حدود قرن ۱۳ هجری قمری در خط نستعلیق که بیشتر در قالب «کتابت»، «سطر» و «چلیپا» نوشته می‌شد؛ گونه‌ای خاص به نام «سیاه مشق» رواج یافت که حروف و کلمات در آن بصورت متواالی و فشرده تکرار می‌شود و زیبائی ویژه‌ای بر ترکیبات آن حاکم است (تصویر ۴۲).

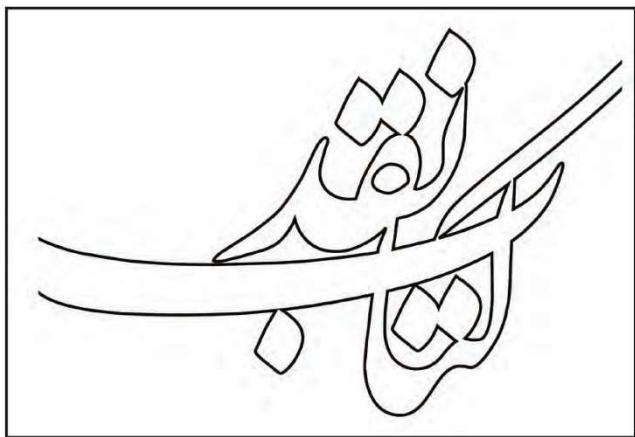
خط نستعلیق، نمایانگر زیبایی، تناسب، اصالت، آرامش و نرمی است. این خط نماد فرهنگ ایرانی و خط فارسی است که شعر، عرفان و ادبیات را به یاد می‌آورد تصاویر شماره ۴۹ تا ۴۳ نمایانگر کاربردهای خط نستعلیق در گرافیک معاصر است.

۴۸—نگاه نویشته طرح و نظر سیاهمشق—مسعود نجاتی—۱۳۸۳—د. ش.

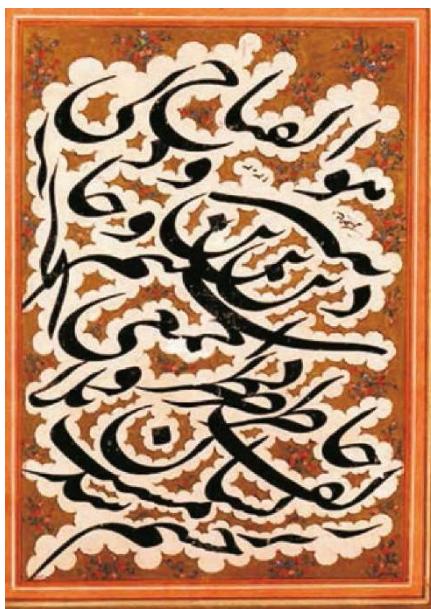
۴۵—پوستر نمایشگاه پوسترها فرهنگ ایرانی—خط نستعلیق—رضا عابدینی—۱۳۸۲—م. ش.

۴۹—نگاه نویشته نقد کتاب—بیزنه صیفوردی

۴۶—پوستر نمایشگاه تایپو گرافی—بیزنه صیفوردی

۴۳—سیاهمشق نستعلیق—میرزا غلام رضا اصفهانی

۴۷—عنوان کتاب اول—سید محمد احسانی—۱۳۷۴—د. ش.

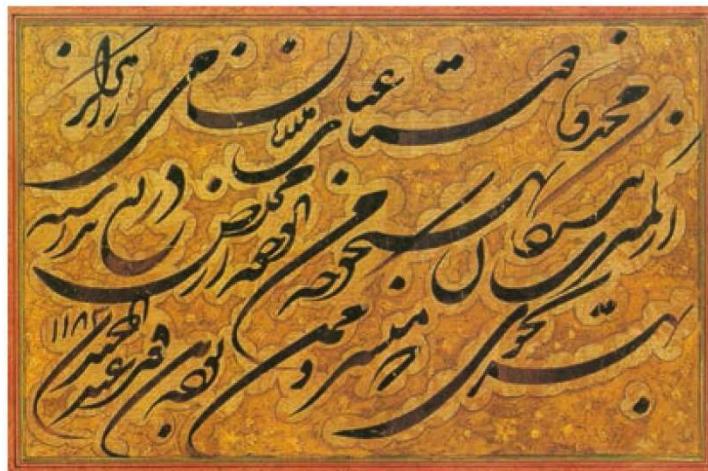

۴۶—نگاه هنرکده سیمینغ—طراح: حسین درختانی—خط
حالم ... ۱۲۰۰

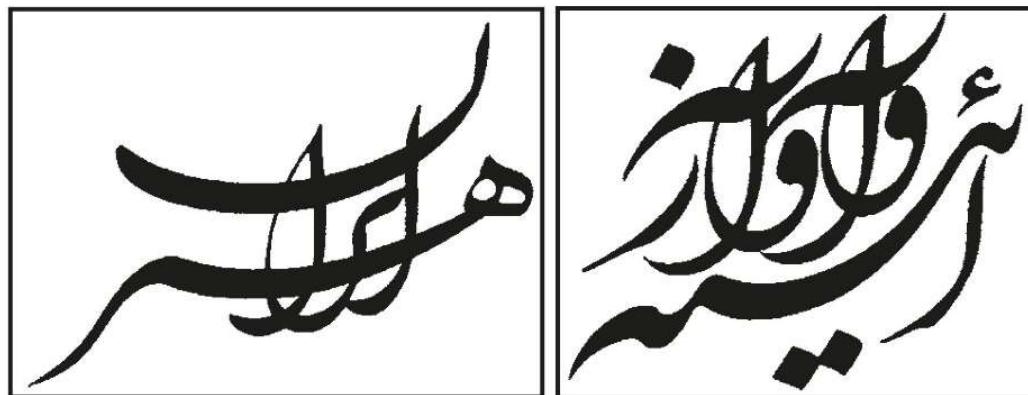
خط شکسته نستعلیق : استفاده روزافزون از خط نستعلیق و نیاز منطقی به تندنویسی در اواخر دوره صفوی، سبب شکل‌گیری خط «شکسته نستعلیق» شد که برای نگارش سریع، بسیار مناسب بود. ساختار این خط به تمامی بر دور استوار است و نسبت به خط نستعلیق، حرکت دست و قلم در آن آزادتر، خطوط قائم آن کوتاه‌تر و کشیدگی حروف در آن بیشتر است و گاه برخی حروف منفصل در آن پیوسته و متصل نوشته می‌شود (تصویر ۵۲ تا ۵۴).

۵۲- خط شکسته نستعلیق - امیر صادق تهرانی - ۱۳۷۵ ه. ش

۵۳- خط شکسته نستعلیق - منسوب به عبدالجید درویش طالقانی - ۱۱۸۳ ه. ق.

۵۴- نشانه نوشته واحد موسیقی حوزه هنری - صداقت جباری - ۱۳۷۲ ه. ش - کاربرد خط شکسته نستعلیق در آثار گرافیک

در این خط، شکل حروف و ترکیبات آن با یکدیگر به جهت سرعت، ابتکار و بدیهه‌نویسی از تنوع زیادی برخوردار است و از این جهت امکانات متعددی در ترکیب‌بندی بوجود می‌آورد که گاهی از آنها، نیازمند تعریف فراوان و مطالعه دقیق است، بی‌شک خط شکسته نستعلیق با سرعت ابتکار و بدیهه‌نویسی خاص خود توانسته است یکی دیگر از جلوه‌های ذوق و قریحه هنری ایرانیان در خط و خوشنویسی بهشمار آید.

۵۴—نشانه نوسته گروه هنری دانا—با الهام از خط شکسته نستعلیق—
علیرضا مصطفیزاده، ابراهیمی—۱۳۸۰ ه. ش

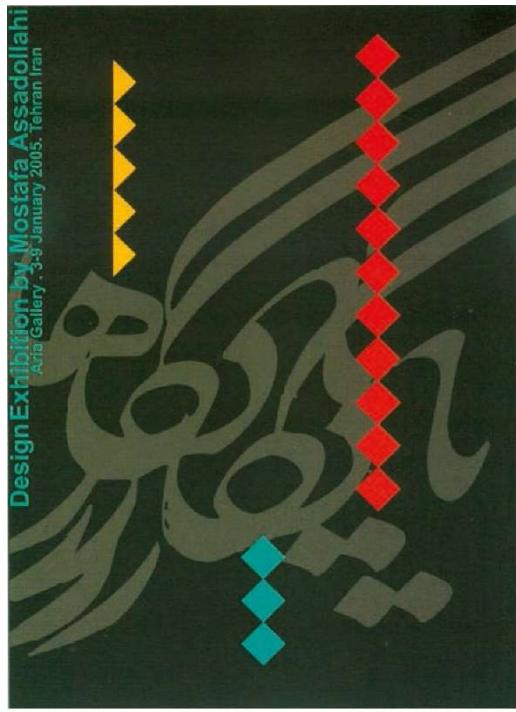
خط شکسته نستعلیق، نمایانگر حس رهابی، شادابی، حرکت،
ظرافت است و ریتمی موزون و موسیقی‌وار بر آن حاکم است.
تصاویر شماره ۵۴ تا ۵۸ نمونه‌هایی از کاربرد خط شکسته نستعلیق
در گرافیک امروز است.

۵۵—نشانه موزه استانه مقدسه قم—عبدالرسول یاقوتی—۱۳۸۴ ه. ش—
کاربرد خط شکسته نستعلیق در آثار گرافیک

۵۶—بسمله—دامون خانجان‌زاده

۵۷—برتر نماینده‌گاه باغچه—مصطفی‌اسلامی—۱۳۸۴ ه. ش—با بهره‌گیری از خط شکسته نستعلیق

۵۸—نشانه همایش بزرگداشت استاد کمال الدین بهزاد—صداقت جباری

جدول مقایسه خطوط

کوف	مُحَقَّر و بِعْدًا	ثُلث	تَوْقِيع	اجازه	بِرْقَاع
ح	ح ح ح	ح	ح ح ح	ح ح ح	ح ح ح
د	د د د	د	د د د	د د د	د د د
س	س س س	س	س س س	س س س	س س س
ص	ص ص ص	ص	ص ص ص	ص ص ص	ص ص ص
ط	ط ط ط	ط	ط ط ط	ط ط ط	ط ط ط
ع	ع ع ع	ع	ع ع ع	ع ع ع	ع ع ع
ف	ف ف ف	ف	ف ف ف	ف ف ف	ف ف ف
ق	ق ق ق	ق	ق ق ق	ق ق ق	ق ق ق
ك	ك ك ك	ك	ك ك ك	ك ك ك	ك ك ك
ل	ل ل ل	ل	ل ل ل	ل ل ل	ل ل ل
م	م م م	م	م م م	م م م	م م م
ن	ن ن ن	ن	ن ن ن	ن ن ن	ن ن ن
ه	ه ه ه	ه	ه ه ه	ه ه ه	ه ه ه
الا	الا الا الا	الا	الا الا الا	الا الا الا	الا الا الا

جدول مقایسه خطوط

نحو	تعليق	ديوان	تعليق	رقة	تعليق	شكته
١	س	الإ	الإ	س	الإ	الإ
٢	س	رس	رس	س	رس	رس
٣	ج	ج	ج	ج	ج	ج
٤	د	د	د	د	د	د
٥	ز	ز	ز	ز	ز	ز
٦	س	رس	رس	س	رس	رس
٧	ص	ص	ص	ص	ص	ص
٨	ط	ط	ط	ط	ط	ط
٩	ع	ع	ع	ع	ع	ع
١٠	ف	ف	ف	ف	ف	ف
١١	ق	ق	ق	ق	ق	ق
١٢	ك	ك	ك	ك	ك	ك
١٣	ل	ل	ل	ل	ل	ل
١٤	م	م	م	م	م	م
١٥	ن	ن	ن	ن	ن	ن
١٦	ه	ه	ه	ه	ه	ه
١٧	الا	الا	الا	الا	الا	الا
١٨	الاد	الاد	الاد	الاد	الاد	الاد

جدول مقایسه خطوط ۱- برگرفته از کتاب تعلیم خط استاد جیب الله فضانی- چاپ سروش- ۱۴۶۳ هـ.

جدول مقایسه خطوط ۲- برگرفته از کتاب تعلیم خط استاد جیب الله فضانی- چاپ سروش- ۱۴۶۳ هـ.

شُكْرُ الرَّمَوْمِنَ بِظَهَرِ فِعْلَمِهِ

٤٦- خط نسخ- استاد محمد حسینی

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ أَهْتَدِنَا وَبِفَضْلِكَ

٤٩- کوفی سیک شمال و غرب آفریقا- مغربی نخشن

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدِنَا وَبِفَضْلِكَ

٤٧- خط تعليق

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ أَهْتَدِنَا وَبِفَضْلِكَ

٤٨- خط نسخ به سیک ابن باب

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدِنَا وَبِفَضْلِكَ

٤٩- خط نستعلیق

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدِنَا وَبِفَضْلِكَ

٤٣- خط ایرانی نخشن

شیوه‌های تزئینی خطوط : ذهن خلاق و طبع نوجوی خوشنویسان سرزمین‌های اسلامی همراه با رشد و شکل‌گیری اقلام مختلف خوشنویسی، گونه‌های جدیدی را پدید می‌آورد که بیشتر جنبهٔ تزئینی داشت. این نمونه‌ها گونه‌ای قلم خوشنویسی محسوب نمی‌گردند، بلکه ترکیبی خلاقانه‌اند که به منظور ابداع شکل‌های نو و در بی کشف ظرفیت‌های بصری نوشتار اجرا شده‌اند. نمونه‌های متنوعی از این آثار که گاه خط در آن به «نقش» تبدیل شده است برروی مهرها، سکه‌ها، سرلوحه‌ها، ظروف و بنایا گرفته که بررسی آنها بسیار آموزندهٔ خواهد بود (تصاویر ۶۶ و ۶۷).

نکتهٔ قابل توجه آنست که شیوه‌های بکار گرفته شده در این خطها، الگوی بسیاری از آثار گرافیک معاصر بوده که با دقت در آثار مختلف می‌توانید نمونه‌های آن را بیابید. برخی از این خطوط عبارتند از :

طغرا: عبارت است نگارش کلمات و عبارات در ترکیبی کمانی شکل که حروف در آن به صورت منحنی و پیچیده با حرکات موازی اجرا می‌شود (تصویر ۶۸).

۶۵—خط شکسته نستعلیق

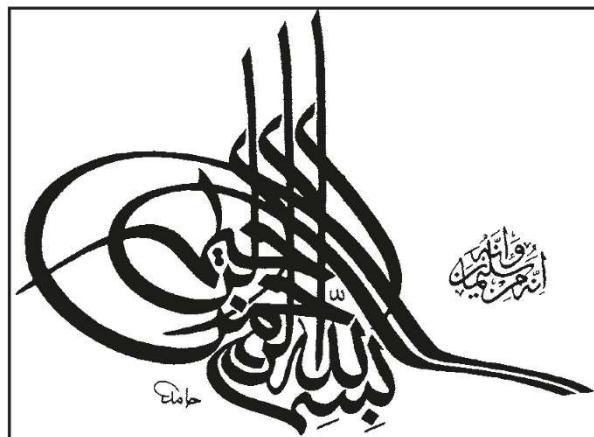

۶۷—شاهدان و بسم الله به شکل ماه و ستاره به خط دیوانی

۶۸—تركيب چرخشی تکرار عبارت «هو الله» (اوست خدا) به خط کوفی
بنایی

این گونه تزئینی به عنوان مهر و امضاء و تأیید بر سر نامه‌ها و فرمان‌های حکومتی بکار می‌رفت و بعدها بر روی سکه‌ها و نگین انگشت‌ها نیز نقش شد. پیشینهٔ خط طغرا به دوران سلجوقیان می‌رسد. این خط به ویژه با قلم‌های ثلث، رقاع و دیوانی اجرا شده است.

۶۸—بسمله به خط طغرا—حامد الائمه

۶۹—«لا اله الا هو ربی و رب العالمین»—خط ثلت به شیوه مثنی

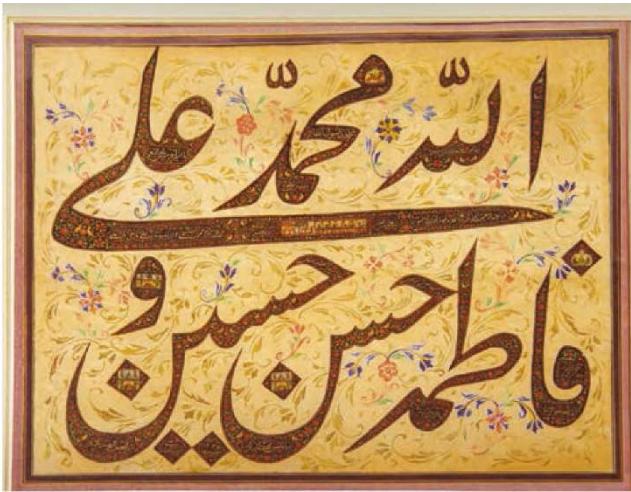
مثنی یا آینه‌ای : به معنای دوتایی است و شامل ترکیبی متقارن از خط نوشته است که با انواع قلم‌ها، به ویژه کوفی و ثلث نوشته شده و به ویژه در تزئینات معماری بکار رفته است. این ترکیب در انواع قالب‌های هندسی و فیگوراتیو اجرا می‌شود (تصویر ۶۹).

مسلسل : شامل نوشتن پیوسته و سلسله‌وار کلمات است به گونه‌ای که بین آنها جدایی بوجود نیاید. برخی خط نوشته‌ها به شیوه مسلسل سخت خوانده می‌شوند این گونه تزئینی و نیز ترکیباتی پیچیده از حروف و کلمات که خواندن آن‌ها مشکل و نیازمند دقت زیاد است، معما نامیده می‌شوند (تصویر ۷۰).

۷۰—بسمله به خط مسلسل—احمد قره‌حصاری—ترکیه—۹۳۷ هـ.ق.

مرضع و گزار : در این شیوه، سطوح و بدنه عبارت اصلی [و گاه فضای منفی آن] با نوشتنی از قلم کوچکتر(غبار) و یا نقش و طرح‌های مختلف پر شده و جلوه‌ای بافت‌دار پیدا می‌کند (تصویر ۷۱). گونه‌ای از این شیوه، «گزار» نامیده می‌شود (تصاویر ۷۲ و ۷۳). گونه‌های دیگری از این نمونه‌ها شامل ترکیب حروف و کلمات در قالب شکل‌های مختلفی از جانداران و برندگان، اشیاء و شمایل انسانی است که بوسیله آن نامهای خدا، پیامبر، امامان و آیات و احادیث و... را می‌نگارند.

۷۲—خط نسخیت به شیوه گلزار—قرن ۱۳ هـ.

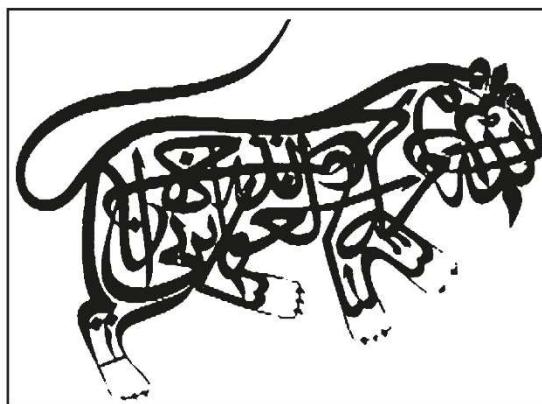

۷۱—کتبه کوفی بنایی مسجد امیر چخماق به شیوه مرصع—در کلمه «محمد» یک دور صولات چهارده، معصوم
گنجانده شده است.

۷۳—کارت تبریک—فرزاد ادبی با الهام از شیوه گلزار

افرون بر نمونه‌های یاد شده در خطوط اسلامی،
نمونه‌هایی از حضور خط در قالب‌های تزئینی را در
برخی آثار هنری ایران باستان هم می‌توان دید (تصاویر
۷۸ تا ۷۳).

۷۶—شیر بر ساخته از نایابن‌های شیعی

۷۵—نشانه دانشگاه تهران که با برداشت از نمونه بالا طراحی شده است

۷۴—لوحة گچی کاخ تیسفون دوره ساسانی به خط بهلوي

۷۶—بسمله به شکل میوه و به خط نک — عزیز الراجحي
۱۳۴۳ هـ.ق.

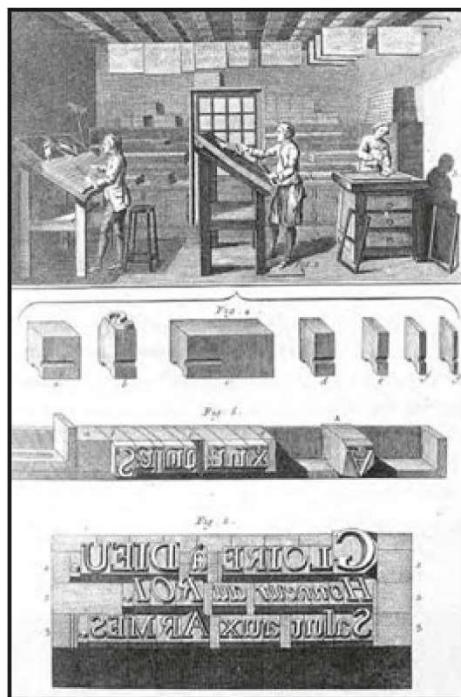

۷۷—مربع بسمله — برگرفته از مجله فکر و فن — جاپ آلان

حروفچینی

با توجه به نیاز روزافزون به کتاب، کار طاقت فرسا و پر زحمت کاتبان، وقت‌گیر بودن کار کاتب و نیاز به سرعت بیشتر در کار، اشتباه در امر کتابت و ... زمینه‌های نیاز به صنعت چاپ پدید آمد و انسان آن عصر را به فکر اختراع صنعت چاپ انداخت (تصویر ۷۹ و ۸۰).

با اختراع این صنعت و تکثیر اطلاعات نوشتاری به کمک ابزار مکانیکی، شکل جدیدی از کاربرد خط آغاز شد.

۷۸—تصویری از یک کارگاه حروفچینی و نمونه‌های حروف فلزی و فرم بسته شده برای چاپ

۷۹—کاتب

۸۰—کاتب

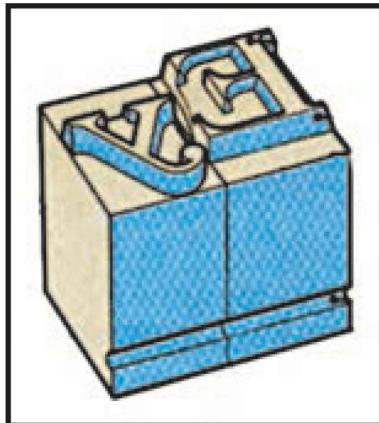
فن چاپ به منظور تکثیر و تولید انبوه متون، به روش‌های جدیدی نیاز داشت. از جمله این روش‌ها که به توسعه چاپ انجامید، ساختن حروف مجزا و برجسته فلزی بود. با چینش و ترکیب این حروف، واژه، جمله و متون مختلف ساخته می‌شد و پس از سپرده شدن به دستگاه چاپ و پایان کار دوباره از آن‌ها برای مطالبی جدید استفاده می‌کردند. کار با این حروف به تخصص دیگری هم نیاز داشت زیرا در واقع شکلی که ماشین در اختیار طراح می‌گذاشت بدون در نظر گرفتن اصول زیباشناسی خط بود.

به همین دلیل برای رسیدن به شیوه مطلوب، تخصصی بوجود آمد که وظیفه آن بهبود شکل قرارگیری حروف و افزایش زیبایی و کیفیت متن چاپی بود.

به عنوان مثال فاصله معمول بین حروف که نتیجه کار حروفچین بود، در بازنگری طراح و به منظور یافتن شکلی زیباتر، کم با زیاد می‌شد.

بدین ترتیب «فن ابداع و گزینش و تنظیم انواع حروف» به عنوان یک تخصص مطرح شد و «تاپوگرافی»^۱ نام گرفت.

همگام با رشد تکنولوژی و متناسب با گسترش ارتباطات بصری و ایجاد گرایش‌های جدید، اهداف نوینی در تایپوگرافی مطرح شد، که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد :

۸۲- نمونه‌ای از حروف سربی برای چاپ ماشینی

۱. طراحی اقلام چاپی متنوع

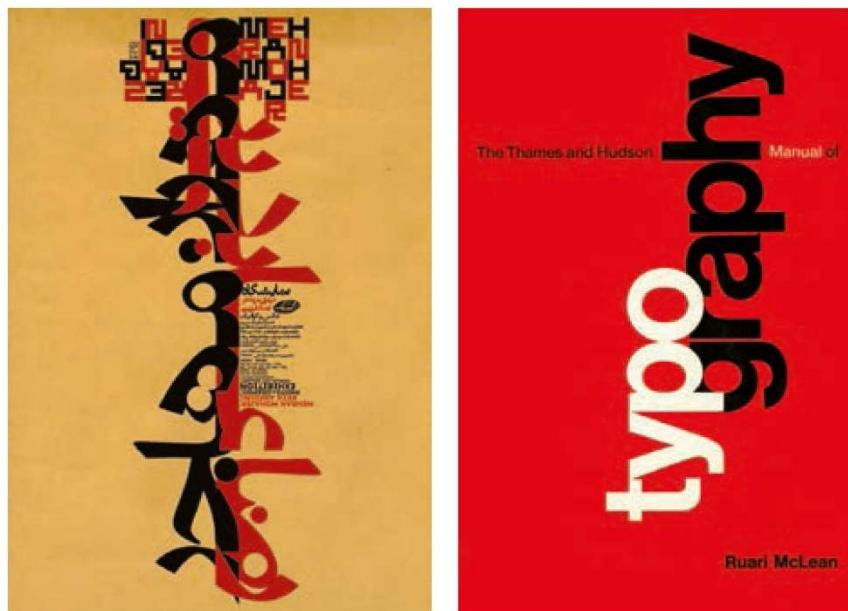
۲. کمک به درک هر چه بهتر و بیشتر مفاهیم نوشتار

۳. ثبت نوشته در ذهن مخاطب

۴. بررسی قابلیت‌های تصویری و آشکار کردن موضوع نوشتار

۵. کشف جنبه‌های خلاق کاربرد حروف.

تصاویر شماره ۸۲ تا ۸۹ نمونه‌هایی از تایپوگرافی با گرایش‌های جدید است.

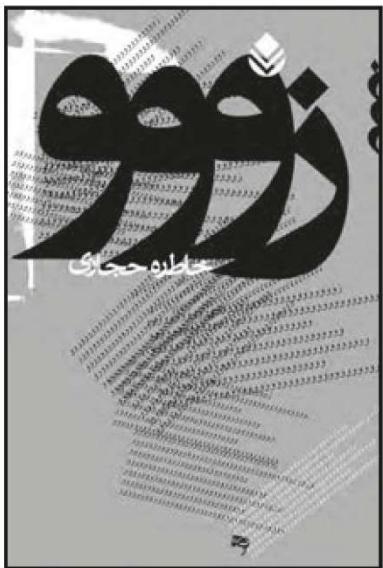

۸۴- پوستر نایشگاه آثار عکاسی مهران مهاجر و آثار گرافیک - رضا عبدالینی-

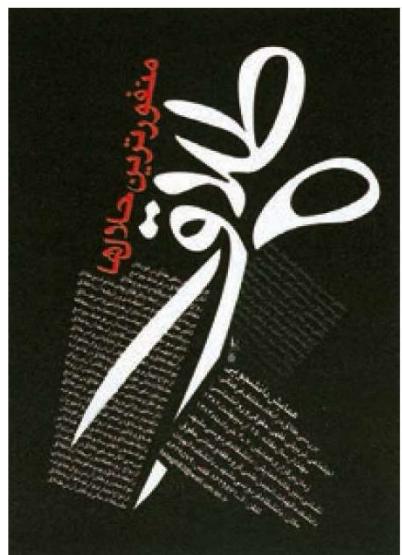
- ۱۲۸۳

۸۳- جلد کتاب راهنمای تایپوگرافی

Ruari McLean

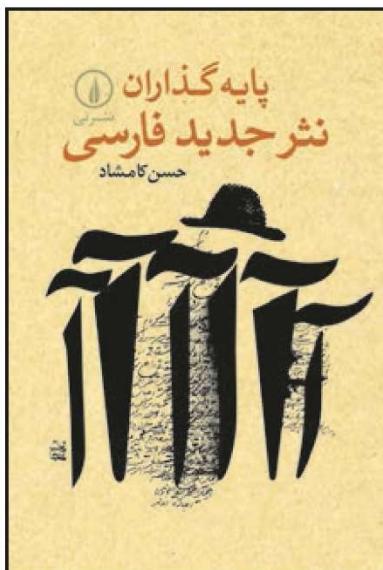
۸۶—جلد کتاب رمان زورو—بیژن صیغوری

۸۷—پوستر همایش بررسی طلاق—کوروش جدی—داد مرجان

۸۵—ب—حروف‌چینی—جلد کتاب—بیژن صیغوری

۸۷—جلد کتاب—مسعود نجاتی

۸۵—الف—طراحی عنوان ماهنامه سینما حقیقت—رضا عابدینی

۸۹—طراحی عنوان مجموعه تلویزیونی سینما
۱—رضا عابدینی

۸۸—کارت دعوت نمایشگاه کتاب—استان فارس—سیامک فیلیزاده، ۱۳۸۰ ه. ش

دستنویس^۱

این شیوه شامل نگارشی آزاد است که طراح در آن به شیوه‌های شناخته شده و قانونمند پایبند نیست، گرچه ریشه‌های این اقلام را می‌توان در خطهای دستنویس پیدا کرد. خطهای دستنویس، از هر الگوی خوشنویسی یا حروف چینی که برداشت شده باشند، تحت تأثیر ویژگی‌های فردی، ابزار، احساسات و سلایق ... صورت‌های متعدد و بی‌همتایی به خود می‌گیرند و از این جهت، گستره جذاب و قابل انعطافی را در نگارش و طراحی حروف پدید می‌آورند.

در این شیوه پیش از آنکه شکل ظاهری نوشته مدنظر باشد، تناسب و ارتباط آن با موضوع اثر گرافیکی دارای اهمیت است و چنانچه به درستی بکار گرفته شود می‌تواند در برقراری ارتباط، با مخاطب بسیار مؤثر باشد.

حروف در این شیوه حسن غیررسمی، صمیمی و خودمانی و بویا دارند و می‌توانند احساس هیجان، آزادی و گاه ناپختگی را بیان کنند.

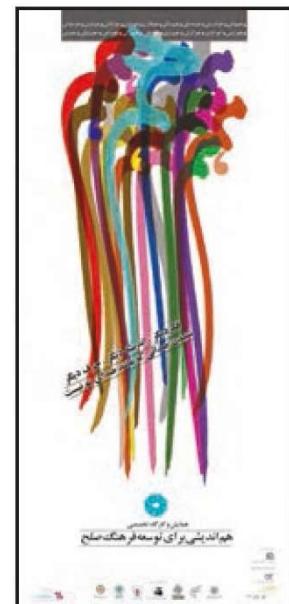
در این زمینه، بکارگیری مواد و ابزار جدید و غیر متعارف برای نگارش، و سطوح اجرایی و هرگونه تغییر در زاویه، ضخامت، حرکت، شکل، اندازه و وزن حروف می‌تواند عاملی برای پیدایش اثری خلاق و بیانی در گرافیک باشد. همچنین سرعت در نگارش، فاصله گرفتن از الگوهای رسمی و سنتی حروف، بداهه‌نویسی و نیز تعیت از احساس موضوع در اجرا، از شیوه‌هایی هستند که می‌توانند طراح را در رسیدن به نتیجه مطلوب یاری کنند (تصاویر شماره ۹۰ تا ۱۰۲).

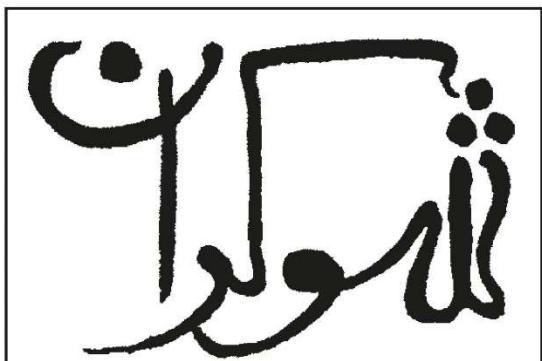
۹۲ - عنوان پوستر هفتمین نمایشگاه، دوسالانه طراحان گرافیک ایران - قیاد شهروار - مد. بن.

۹۳ - جلد کتاب همه گرفتارند - سعادت منکری
کریستیان بیون
برگران: گلار مصدقی

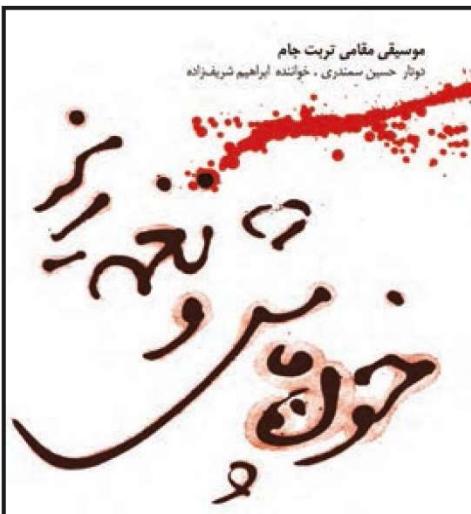
۹۴ - پوستر همایش هم‌اندیشی برای توسعه فرهنگ سلام
صلح - امرالله فرهادی

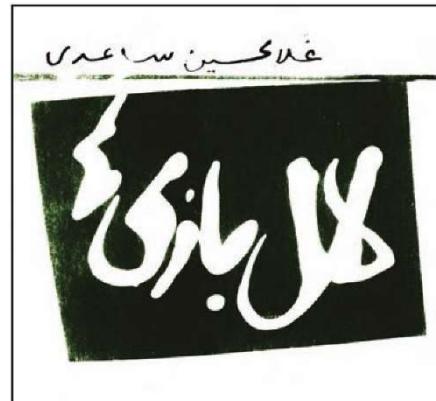
۹۱ - عنوان شاهنامه شوکران - ساعد منکری

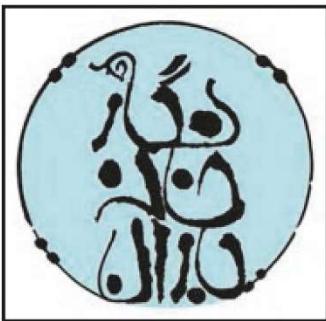
۹۵—نگانه نمایش بزرگداشت سیصد هزار شهید — اصفهان
امیر رضا خورده آزاد

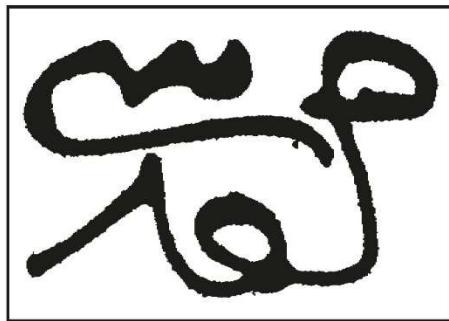
۹۴— طراحی جلد (CD) — موسیقی مقامی تربیت جام — ساعد مشکی

۱۰۱— طراحی غیر از کتاب لاله بازی ها — ساعد مشکی

۹۷— طراحی نگانه — نویسنده نگارخانه باران — امیرحسین قوچی بیک

۹۶— طراحی نگانه نویسنده مقدسی جهت نهر — امیرحسین قوچی بیک

۱۰۰— جلد کتاب تاثر چینگ — مسعود نجابتی
مرزبان — ۱۳۸۲ ه. ش

۹۹— پوستر جشنواره تئاتر خیابانی — فتح الله

۱۰۰— ستر بزرگداشت میراث فرهنگی و روز جهانی فرهنگ
فرشید منقالی — ۱۳۸۲ ه. ش

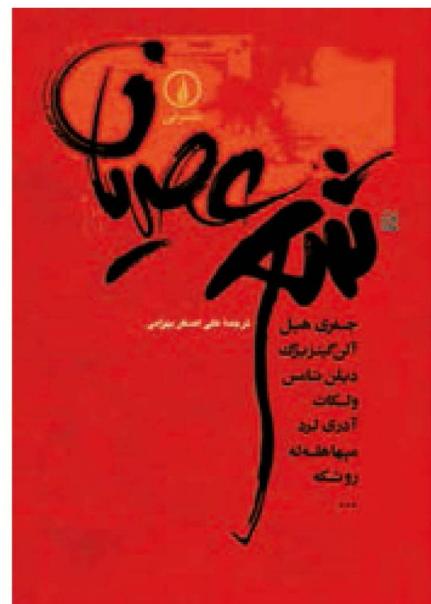

۱۰۲—عنوان کتاب تاریخ داخانو—مسعود نجابتی—۱۳۸۰ ه. ش

لازم است بدانیم نگارش‌های دست نویس و دست خط‌های فردی می‌توانند مبنا و الگوی «طراحی قلم» قرار بگیرند، چنانچه برخی فونت‌های موجود چاپی برهمنی اساس شکل گرفته‌اند.
نمونه‌هایی از این اقلام که منشأ خطوط سنتی (خوشنویسی) در آن‌ها دیده می‌شود در خط‌های لاتین، «اسکریپت»^۱ نامیده می‌شوند (تصویر ۱۰۳ و ۱۰۴).

۱۰۴—پوستر نمایش آنتیگون—مسعود نجابتی—۱۳۷۹
ه. ش

۱۰۳—جلد کتاب شعر عصیان—مسعود نجابتی—۱۳۸۴
ه. ش

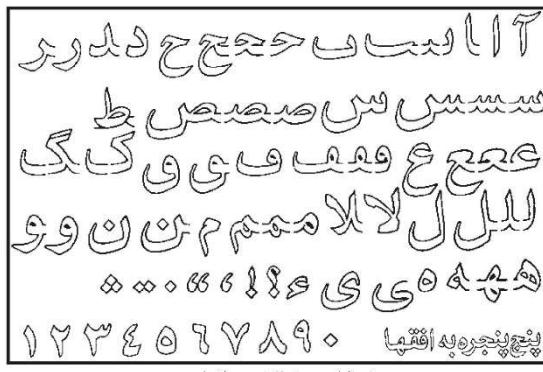
^۱_Script

فصل چهارم

طراحی حروف

مقدمه

نیاز انسان امروز برای برقراری ارتباطی مؤثر و هماهنگ با روند رشد و توسعه در حوزه‌های گوناگون زندگی اجتماعی، با چند نوع قلم محدود بر طرف نمی‌شود و طراحان ناگزیرند بخشن زیادی از وقت خود را به طراحی حروف جدید اختصاص دهند تا پاسخگوی نیاز به حروف متعدد در زمینه‌های جدید باشند.

۱- طراحی حروف الفبا - مصطفی اوجی

طراحی حروف به ویژه در خط لاتین با تنوع و تعداد بسیار زیاد انجام شده است که یکی از دلایل آن قالب هندسی و مفرد حروف این خط است که کار طراحی قلم‌های جدید را در مقایسه با خط فارسی ساده‌تر می‌کند. تنوع قالب‌های هندسی حروف، اتصالات گوناگون، جای‌گیری مختلف حروف بر روی خط کرسی از جمله پیچیدگی‌هایی است که در طراحی قلم‌های فارسی وجود دارند.

اصول مطرح در طراحی قلم

پیش از معرفی روش‌های طراحی حروف، به نکات مهمی که یک طراح باید در هنگام اجرا در نظر بگیرد، اشاره می‌کنیم:

شناخت اقلام خط فارسی : شناخت قلم‌های گوناگون خط فارسی شامل اقلام خوشنویسی و تایپی، از مقدمات لازم در طراحی حروف است. برای شناخت خطوط فارسی باید ابتدا به شکل هر حرف و مقایسه آن با دیگر قلم‌های خوشنویسی توجه گردد، در مرحله بعد باید انواع اتصالات میان حروف مختلف را در هر یک از انواع خطوط، مورد شناسایی قرار داد. این اتصالات در حروف چایی ساده و در اقلام خوشنویسی پیچیده و متنوع است. این شناخت طراح را قادر می‌سازد تا از خلاقیت خود در هنگام طراحی حروف بهتر استفاده کند و به نتایج قابل قبولی دست باید. مقایسه خطوط و توجه به تفاوت‌ها، گام مهمی در مسیر طراحی حروف خواهد بود.

شناخت ویژگی‌های خط فارسی : هنگام طراحی حروف الفبا، ساده کردن و ایجاد تغییرات در خطوط اصلی، لازم است به حفظ ویژگی‌های خط فارسی توجه شود تا به ساختار اصلی خط، لطمی‌ای وارد نگردد. این ویژگی‌ها عبارتند از:

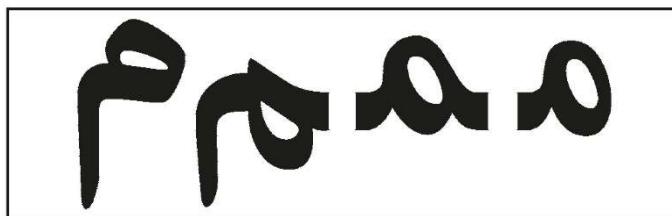

تصویر ۳

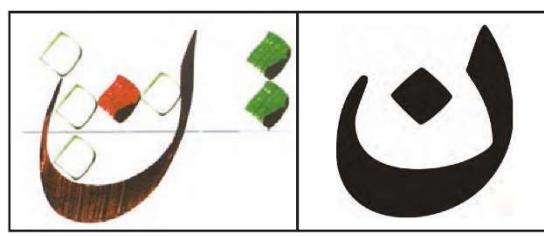
۲- طراحی فونت - دامون خانجانزاده

- الف - تنوع در اتصالات :** از مهم‌ترین ویژگی‌های خط فارسی، پیوستگی برخی از حروف به یکدیگر است. وجود این ویژگی بارز، یعنی اتصال حرفی از القبا به حرف قبلی و یا بعدی خود، باعث می‌شود اشکال متنوعی از ترکیب حروف داشته باشیم. طراح با کمک گرفن از چنین امکانی می‌تواند ترکیبات مختلفی را ایجاد کند.
- ب - تنوع در شکل حروف :** اکثر حروف در الفبای فارسی دارای شکل‌های چهار گانه‌اند (اول، وسط، آخر و مفرد). این قابلیت موجب ایجاد تنوع در شکل حروف شده، به گونه‌ای که تعداد اشکال الفبای فارسی در طراحی قلم را تقریباً به چهار برابر می‌رساند. به طور مثال حرف(م) در ابتدای کلمه، وسط، آخر و در شکل مفرد خود، چنین تفاوت‌های چهار گانه‌ای را نشان می‌دهد (تصویر ۴).

تصویر ۴

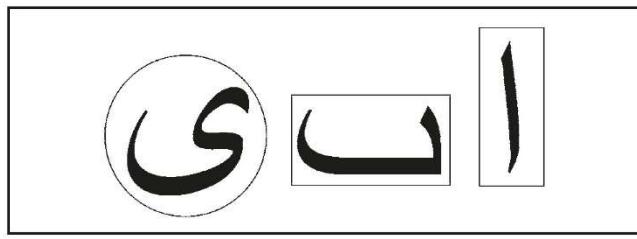
- پ - تنوع در ضخامت و ارتفاع حروف :** حروف الفبای فارسی، از نظر ضخامت و ارتفاع نیز متنوع‌اند. این تنوع در طراحی نشانه و مانند آن، امکانات تصویری زیادی را فراهم می‌کند. البته در طراحی قلم لازم است بنا به ضرورت هماهنگ کردن حروف با سیستم‌های ماشینی، از یک قانون کلی تبعیت شود.

تصویر ۵

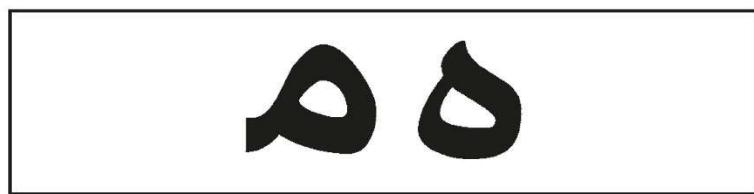
ت – جهت و حالت : در خط فارسی سه حرکت اصلی وجود دارد اول حرکت‌های عمودی، دوم حرکت‌های افقی که حروف را به یکدیگر پیوند می‌دهد و سوم حرکت‌های چرخشی. این سه حرکت کلی در خوانده شدن یک متن نقش مهمی ایفا می‌کنند (تصویر ۶).

چنانچه در طراحی به اندازه‌ها و تنشیبات این سه حرکت، توجه نشود؛ ممکن است علاوه بر از بین رفتن زیبایی، هماهنگی و توازن خط به هم خورده و فرایند خوانده شدن متن نیز با مشکل مواجه شود.

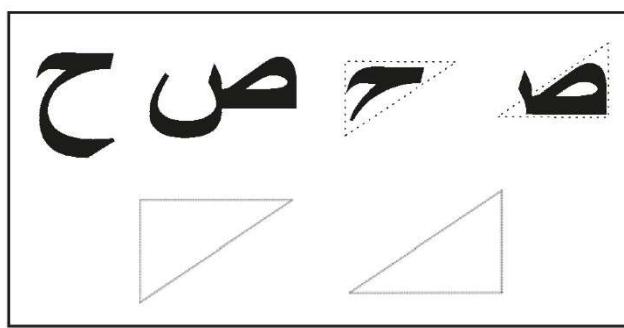
تصویر ۶

هویت حروف : هر یک از حروف الفبا ویژگی و شکل شاخصی دارد که آن را از دیگر حروف مجزا و قابل تشخیص می‌کند و هویت هر حرف را به وجود می‌آورد. ایجاد تغییرات در حروف «خط الگو» تا جایی مجاز است که ماهیت و شکل اصلی حروف آسیب نبیند و هر یک از حروف، شخصیت مستقل خود را حفظ کنند؛ به طوری که یک حرف طراحی شده به حرف دیگر تبدیل نشود و یا به شکلی غیر قابل تشخیص در نیاید.
به طور مثال در نمونه فونت ارائه شده، حرکت بالائی حرف «ه» بلندتر از چرخش آخر آن است و در صورت رعایت نشدن این حدود، حرف مورد نظر به حرف «م» شبیه می‌شود (تصویر ۷).

تصویر ۷

یکی از روش‌هایی که می‌توان برای جلوگیری از این گونه خطاهای، در طراحی حروف انجام داد، توجه به شکل ظاهری حروف است. به عنوان مثال با ساده کردن دو حرف «ح» و «ص» در یک فرم هندسی و مقایسه آن‌ها با یکدیگر نتیجهً متفاوت حاصل می‌شود. نخست آن که مثلث‌هایی به دست آمده از این دو حرف، علاوه بر این که عکس یکدیگرند، جهتی متفاوت نیز دارند. دیگر این که حرکت چرخشی آنها نیز با هم فرق دارند (تصویر ۸).
به همین صورت می‌توان سایر حروف را نیز با هم مقایسه کرد. استفاده از یک الگوی مناسب، احتمال اشتباهات و خطاهای احتمالی را کاهش می‌دهد.

تصویر ۸

جست و جوی مبنا : در طراحی حروف، جزوی از یک حرف می‌تواند مبنای حرف دیگری قرار گیرد که خود یکی از عوامل هماهنگی در خط بشمار می‌رود. از این امکان می‌توان برای طراحی حروف استفاده کرد. اگر در طراحی حروف، یک حرف در پیش طرح‌های اولیه به نتیجه قابل قبولی برسد، می‌توان بر مبنای آن، دیگر حروف را طراحی کرد. چنانچه در مواردی تمامی حروف «خط الگو» در اختیار نباشند، می‌توان بقیه نمونه‌ها را بر اساس حروف موجود و با مطالعه ساختارهای هندسی حروف طراحی کرد.

در این جا ضمن مقایسه حروف با یکدیگر، به عنوان مثال به برخی از این موارد اشاره می‌کنیم :

● می‌توان از حرف «و» حرف «ر» را به دست آورد.

● حرف «ف» را می‌توان از ترکیب حرف «و» و حرف «ب» به دست آورد.

● حرف «ق» را می‌توان از ترکیب حرف «ف» و حرف «ن» به دست آورد.

● می‌توان با ترکیب دو حرف «ه» و «د» حرف «ه» را طراحی کرد.

ذکر این نکته لازم است که چگونگی تلفیق دو حرف با یکدیگر بسیار اهمیت دارد. امکان دارد گاهی اوقات در نخستین پیش‌طرح، نتیجه مطلوب به دست نیاید در این صورت می‌توان با بررسی دوباره هندسه حروف و تمرین‌های بیشتر، تغییرات فرم حروف را تا رسیدن به نتیجه مطلوب ادامه داد.

تصویر ۹

وزن حروف : آشکارترین ویژگی حروف، وزن آن‌ها است. حروف می‌توانند بسیار سبک و یا بسیار سنگین جلوه کنند. افزایش ضخامت حروف، انرژی آن را بیشتر می‌کند.

بنابراین حروف ضخیم نسبت به فضایی که اشغال می‌کنند؛ وزن بیشتری دارند و در مقایسه با حروف نازک‌تر، به صورت یک توده بصری، جلوه می‌کنند.

البته باید توجه داشت که وزن اغلب حروف مدور – به ویژه در خطوط سنتی – نسبت به حروف افقی و عمودی بیشتر است به همین دلیل در طراحی حروف چاپی به ایجاد توازن بین حروف مختلف دقت بیشتری می‌شود تا آن را برای کاربردهای متفاوت، مناسب‌سازی کنند.

طراحان حروف در بیشتر موارد، پس از طراحی یک «قلم^۱»، پیشنهادهای مختلفی از ضخامت و حالت‌های حروف طراحی شده نظیر (معمولی^۲، ضخیم^۳، توخالی^۴، سایه‌دار^۵ و...) را در یک مجموعه، که «خانواده قلم^۶» نامیده می‌شود به بازار چاپ و نشر عرضه می‌کنند.

۱-Type Face

۲-Normal

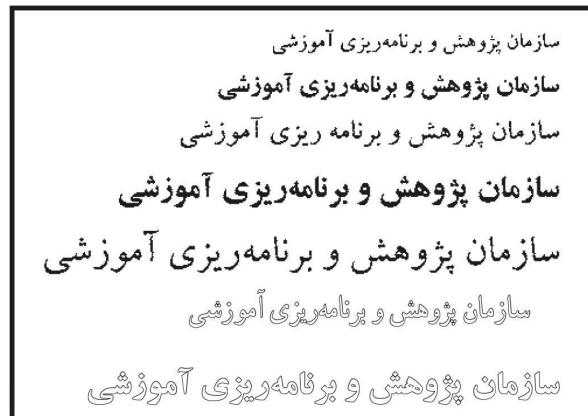
۳-Bold

۴-Outline

۵-shade

۶-Type family

اساسی‌ترین تفاوت قلم‌های یک خانواده «وزن» حروف است و بهسب همین امکان؛ صفحه‌آرا به هنگام حروف‌نگاری با انتخاب رزن مناسب حروف به چیدمان مطلوب یک متن دست می‌یابد (تصویر ۱۰).

تصویر ۱۰

برای تنظیم یک متن یا ترکیب نوشتاری می‌توان از روش‌های زیر استفاده کرد :

- الف) چاق و لاغر کردن حروف
- ب) کم و زیاد کردن فواصل بین حروف و کلمات^۱
- پ) کم و زیاد کردن فاصله سطرها^۲
- ت) توپُر و تو خالی کردن حروف
- ث) کم و زیاد کردن فضاهای داخلی حروف (تصویر ۱۱)

تصویر ۱۱

۱— Kerning
۲— Leading

نمونه‌ای از قلم‌های چاپی فارسی

ازدواج	موفقیت‌هایی بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
اصفهان	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
العام	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
انحلص	موفقیت‌هایی بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
بردیبا	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
ناهمما	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
تبسم	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
ترافیک	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
تیتو	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
دعوت	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
زر	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
شادی	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
فرنماز	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
کامران	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
مهر	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
لاری	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
نازنین	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
صلال	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
یاقوت	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
کودک	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.
یکان	موفقیت‌های بزرگ حاصل انجام درست کارهای کوچک است.

کرسی حروف : خط کرسی محل قرارگیری و استقرار حروف است. خطی فرضی است، که حروف بر آن می‌نشینند و در رسم الخط انواع خطوط وجود دارد.

ترسیم و رعایت کرسی در هنگام طراحی حروف الفبا، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و باید در هنگام طراحی به نکات زیر توجه شود.

الف) ابتدا معمولاً^۱ کرسی اصلی^۲ رسم می‌شود و کرسی‌های دیگر، مثل خط کرسی بالا^۳ و پایین^۴، با توجه به ارتفاع حروف، حرکات عمودی، چرخشی و غیره پس از آن رسم می‌شود.

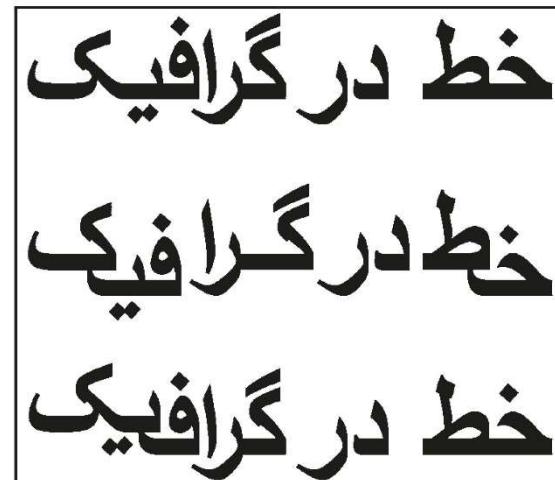
ب) با توجه به روند خاص طراحی حروف، ارتفاع خط^۵ کرسی بالا بر اساس حروفی چون «ا»، «ل» و مانند این‌ها تعیین می‌شود.

پ) با در نظر گرفتن دوازده حروف مدور؛ مانند «ن»، «ص» و «ع»، کرسی پایین را رسم می‌کنیم و معمولاً آن را برای حروف مشابه نیز رعایت می‌نماییم.

ت) کرسی‌های دیگر را هم به همین ترتیب و بر اساس ویژگی‌های «خط الگو» و تنوع شکل حروف، ترسیم می‌نماییم. وقتی خطوط کرسی با قاعدة خاص خود رسم شد طرز قرار گرفتن حروف دیگر، نسبت به کرسی اصلی، راحت‌تر مقایسه می‌شوند (تصویرهای ۱۳ و ۱۴).

تصویر ۱۳

تصویر ۱۴

- ۱—Base Line
- ۲—Ascender Line
- ۳—Descender Line

طراحی حروف با استفاده از قلم الگو

یکی از شیوه‌های مناسب برای آغاز طراحی حروف استفاده از قلم الگو است. در این روش با مبنای قراردادن یکی از اقلام خوشنویسی یا حروف چینی و ایجاد تغییرات قانونمند و متناسب بر روی حروف می‌توان به شکل جدیدی از حروف دست پیدا کرد و با مبنای قراردادن یکی از قلم‌ها و کمک کردن حروف (مفردات) و مقایسه آن‌ها با یکدیگر، می‌توانیم نسبت‌های دقیق آن‌ها را در خط‌شناسایی کنیم. رعایت این تناسبات، کمک می‌کند تا بین تک حروف و در نهایت بین کلمات و جمله‌ها هماهنگی لازم ایجاد شود.

یکی از قلم‌های مناسب برای آغاز طراحی حروف به این شیوه، قلم «نسخ» است. خط نسخ به علت روش‌نی ووضوح حروف، خوانایی بالا، مقید بودن به خط‌های کرسی و... الگویی مناسب برای طراحی قلم بهشمار می‌رود. به همین دلیل در ابتدای ورود صنعت چاپ به ایران به قالب حروف چاپی درآمد و ظرفیت‌های بالای خود را برای تبدیل به حروف چاپی آشکار کرد.

استفاده از قلم الگو در طراحی حروف، به معنای محدودیت در طراحی نیست، بلکه جهت دادن به روند کار است و اهداف زیر را تأمین می‌کند :

- مطالعه هندسی حروف برای نظم بخشیدن به کار
- منطبق کردن حروف با ساز و کار صنعت چاپ و سیستم‌های ماشینی
- ایجاد سهولت در خوانایی
- طراحی قلم‌های جدید حروف براساس نیازهای روز با توجه به بیان تصویری خط

طبعی است که هرچه خط، از شکل سنتی خود دور شود، اجرای آن توسط قلم نی و دیگر ابزارهای نگارش دشوارتر می‌گردد. چرا که حروف به جای خطاطی، در حقیقت «طراحی» می‌شوند. بنابراین نگارش کامل این خطوط تنها با حرکت‌ها و چرخش‌های ابزار نگارش میسر نیست. بنابراین می‌توان از آنها به عنوان الگو استفاده کرد.

سپس به وسیله ابزارهای ترسیم، شکل جدیدتری از حروف را به دست آورد. شکل هر حرف می‌تواند، صورت دگرگون شده‌ای از حروف الگو باشد، یعنی با در اختیار داشتن یک الگوی مناسب می‌توان با تغییرات، شکل‌های جدیدی را به دست آورد. به طور مثال در انواع خط کوفی، ثلث و نسخ می‌توان این گونه الگوها را یافت.

روش کار :

در این مرحله، پس از انتخاب یک خط الگو، ضمن بکارگیری از میز نور یا کاغذ پوستی و یا «اسکنر»، کار را با کمک کردن یا بهره‌برداری از مفردات آغاز می‌کنیم. از آن جا که طراحی حروف کار بسیار دقیقی است، باید از همان ابتدا، تمرین‌ها را با حوصله و دقت، مرحله به مرحله انجام داد تا در صورت عدم موفقیت در یک مرحله، مجدداً همان مرحله، راحت‌تر انجام شود. مجدداً یادآور می‌شود، هدف از تمرین‌های بی در بی طراحی، حروفی جدید، بر پایه «قلم الگو» است.

معرفی چند شیوه طراحی حروف با توجه به «قلم الگو»

در این شیوه لازم است در ابتدا، اصول و قواعد حاکم بر «قلم الگو» از قبیل تنواع ضخامت‌ها، تنواع کرسی، وزن حروف، هویت مفردات وغیره بررسی شده سپس مقدمات لازم برای اجرای پیش طرحها فراهم آید.

در این بخش، با توجه به قابلیت‌های خط نسخ^۱ در زمینه چاپ از آن به عنوان نمونه‌ای برای «خط الگو» استفاده شده است و سعی شده با طرح چند روش، چگونگی ایجاد برخی تغییرات بر روی خط الگو برای دستیابی به حروفی متنوع، زیبا و ساده تمرین و بررسی گردد.

لازم به ذکر است، از آنجا که هدف اصلی در اینجا تنها معرفی یک روش است، تمرینات فقط بر روی یکی از حروف «خط الگو» یعنی حرف (ب) انجام شده است.^۲

افرون براین در هر روش می‌توان به نتایج متنوع و زیادی دست پیدا کرد که در اینجا تنها به بخشی از آنها پرداخته شده است.

■ روش اول : استفاده از قالب و شکل اصلی

در این روش، نخست ساختار اصلی یک حرف را ترسیم می‌کنیم تا حرف الگو به ساده‌ترین شکل خود درآمده و برای تغییرات بعدی در اختیار طراح قرار گیرد.

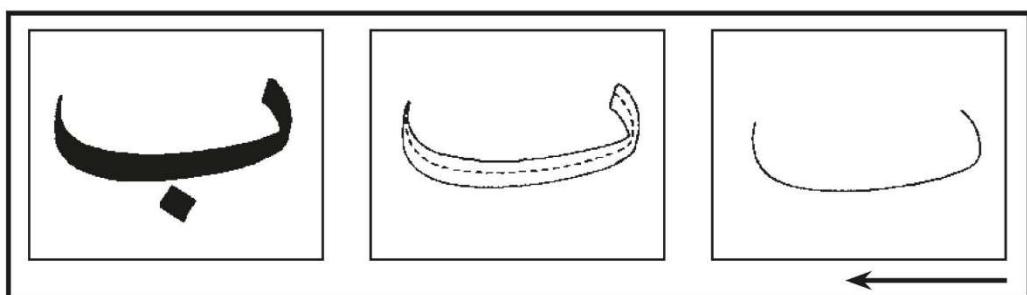
در مرحله بعدی، محور مرکزی حرف را استخراج کرده و از آنجا که در این روش، محور مرکزی حرف، اساس کار است ترسیم آن را با دقت و حساسیت بیشتری انجام می‌دهیم (تصویر ۱۵).

۱— تنواع در ضخامت : با توجه به شکل به دست آمده، می‌توان با ایجاد ضخامت‌های متفاوت، حروف متنوعی به دست آورد.

برای این کار، راههای گوناگونی وجود دارد که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود :

الف) ایجاد ضخامت به اطراف محور

ب) ایجاد ضخامت در فضای داخلی محور، در این صورت حرف به دست آمده کوتاه‌تر و شکلی فشرده‌تر خواهد داشت.

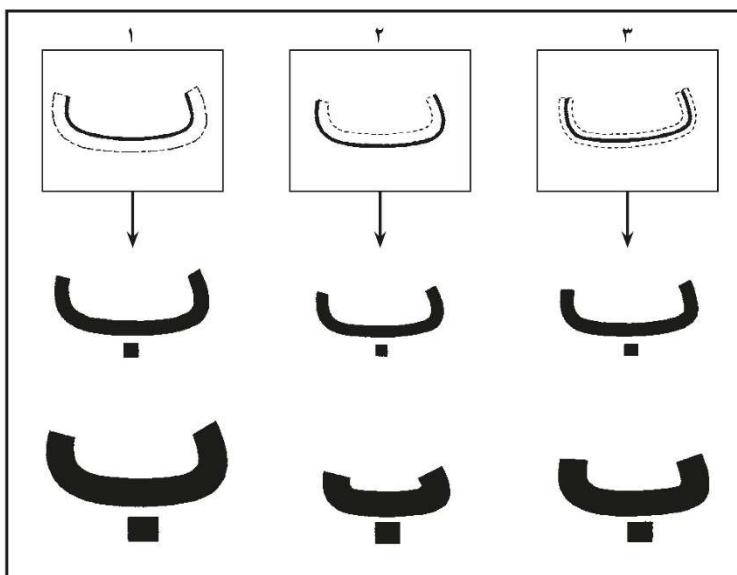

تصویر ۱۵

۱— خط نسخ به جهت قابلیت تبدیل به حروف چاپی در اینجا به عنوان خط الگو؛ ذکر گردیده است.

۲— این بخش با توجه به پایان نامه دانشجویی خانم سهیلا نصرتی با راهنمایی استاد صداقت جباری تنظیم گردیده است.

پ) ایجاد ضخامت در فضای بیرونی محور. بدین ترتیب حرف به دست آمده کشیده‌تر به نظر می‌رسد (تصویر ۱۶).

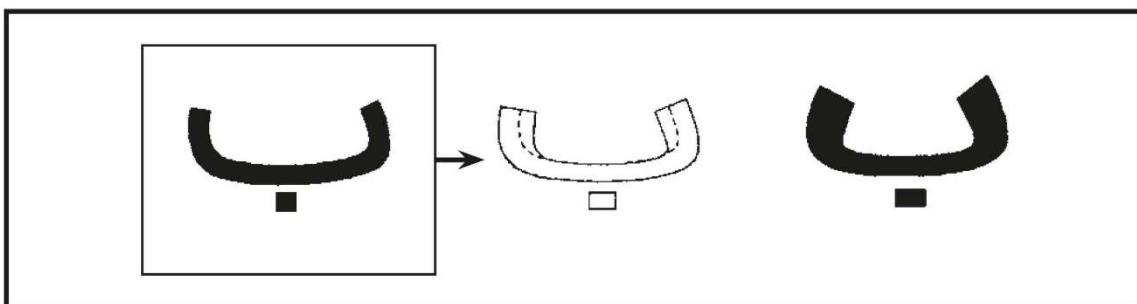
۱۶- ایجاد ضخامت در فضای بیرونی حروف

یادآوری می‌شود گاه با ایجاد ضخامت در حروف، فضای موجود میان حروف، بسته‌تر می‌شود و گاه از بین می‌رود. در نتیجه برای حفظ فضاهای منفی مورد نظر در طراحی حروفی مانند «و»، «ح»، «م» و مانند آن‌ها بعد از ایجاد ضخامت، باید اصلاحاتی بر روی آن‌ها انجام داد (تصویر ۱۷).

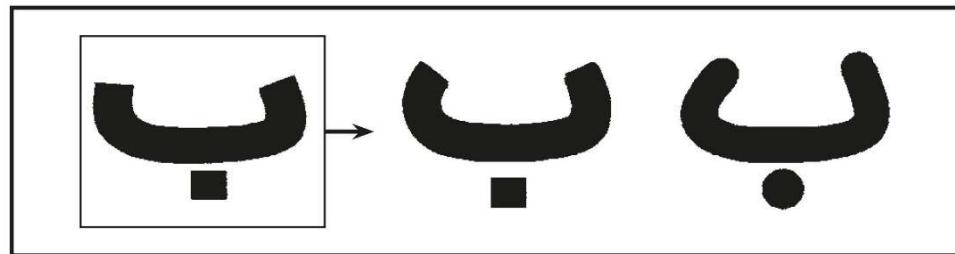

تصویر ۱۷

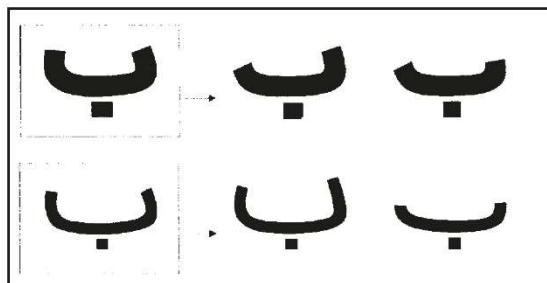
۲- تنوع در دندانه حروف : با تغییراتی بر روی دندانه‌ها که از اجزای حروف بشمار می‌روند شکل‌های متنوعی از حروف به دست می‌آید. این تغییرات می‌تواند بر روی ارتفاع دندانه‌ها، ضخامت‌ها، جهت‌ها و برش آن‌ها انجام گیرد (تصاویر ۱۸ تا ۲۲).

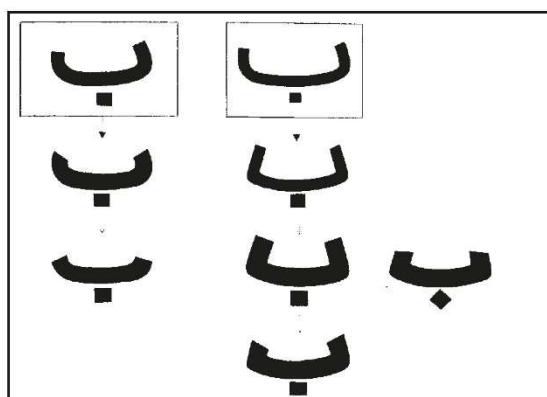
۱۸- تنوع در ضخامت دندانه‌ها

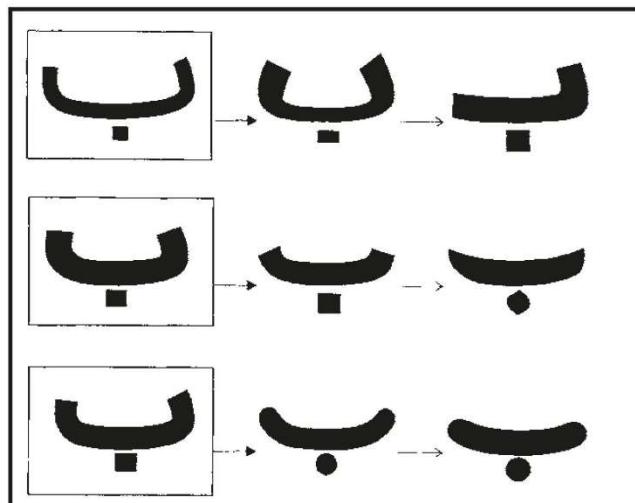
۱۹—گرد کردن سر دندانهها

۲۰—تنوع در ارتفاع دندانهها

۲۱—حذف دندانهها

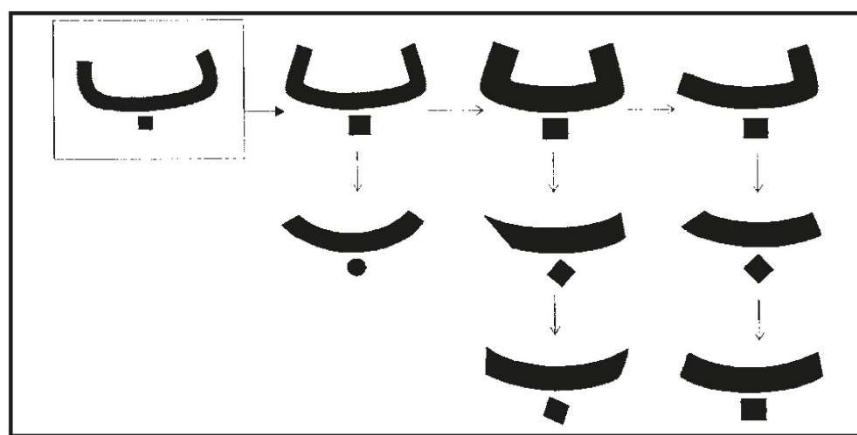

۲۲—حذف دندانهها

ساده کردن شکل : برای ساده کردن یک شکل نیز مراحلی طی می شود و معمولاً[ً] شکل دلخواه، با تمرینات مکرر روی حروف به دست می آید.

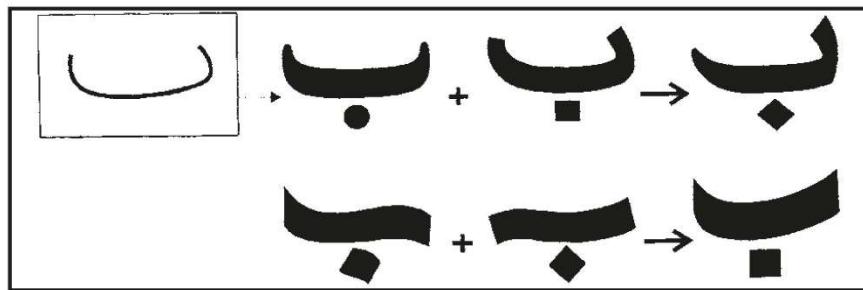
ساده کردن حروف، گاهی با حذف دندانهها، زواید و انحنایا صورت می گیرد، به گونه ای که به خوانایی حروف لطمه ای نزد

(تصویر ۲۳).

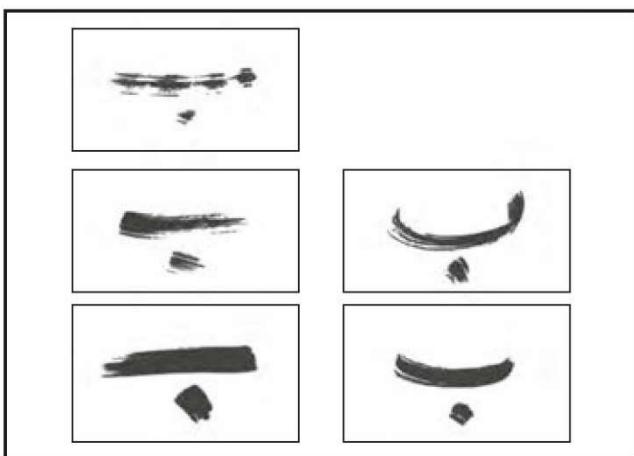
۲۳—مراحل ساده کردن حروف

۴—ترکیب : در هنگام انجام کار، گاهی اوقات می‌توان با ترکیب دو یا چند شکل به دست آمده به حالت‌های جدیدی دست یافت (تصویر ۲۴).

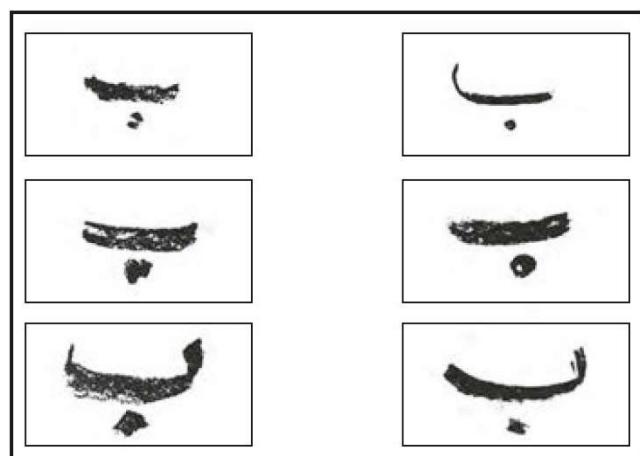

۲۴—ترکیب در شکل از یک حرف و ایجاد یک طرح جدید

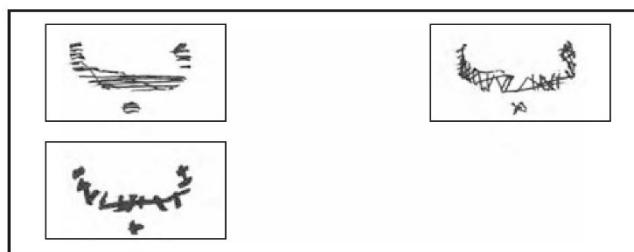
۵—یکی دیگر از زمینه‌های مناسب برای ایجاد تغییرات ابتکاری در طراحی حروف، استفاده از ابزارهای جدید است. استفاده مواد و ابزار گوناگون، مانند قلم مو و مرکب، زغال و پاستل، ماژیک و روان‌نویس، قلم‌موهای کامپیوتري^۱ و ... می‌تواند روحیه‌ای بد در حروف ایجاد کرده و شکل و بافت جدیدی را بوجود آورد (تصاویر ۲۵ تا ۲۸).

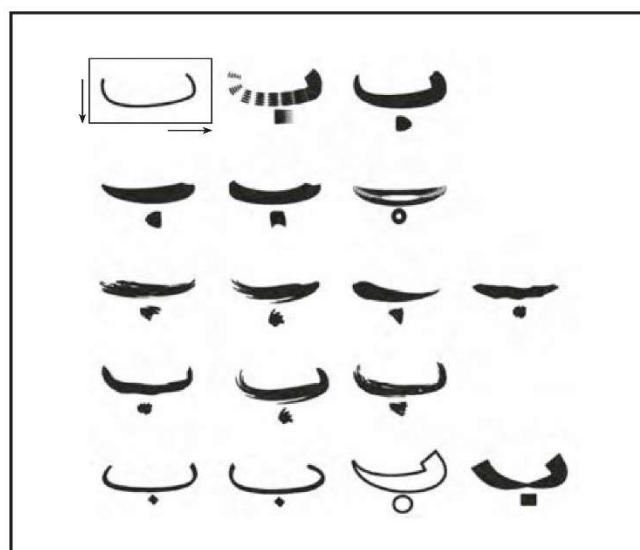
۲۵—قلم مو و مرکب

۲۶—زغال و پاستل

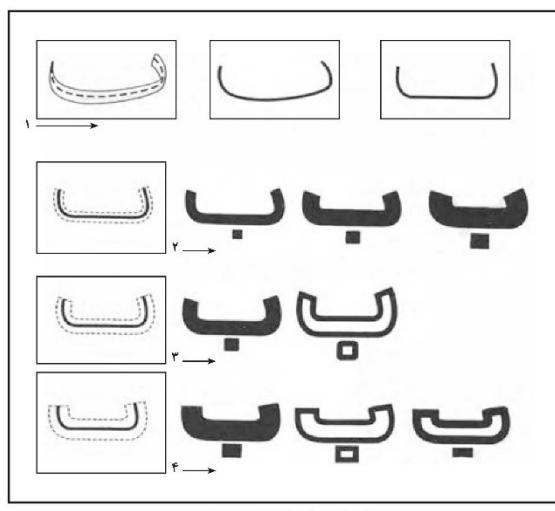
۲۷—ماژیک و روان‌نویس

۲۸—تغییرات با کامپیوتر

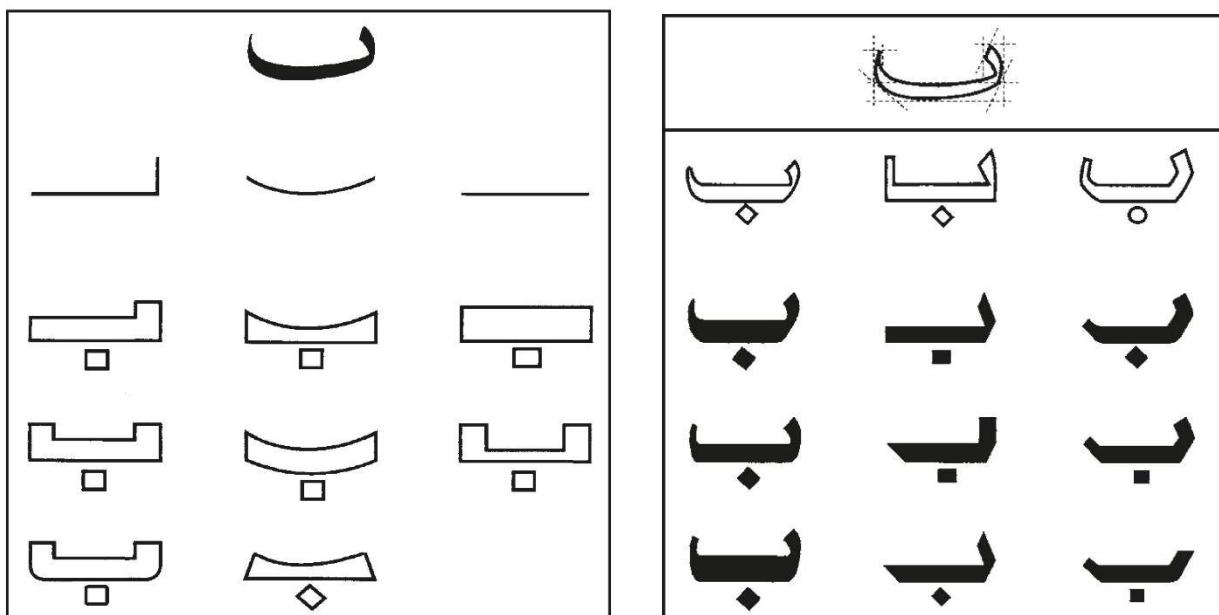
■ روش دوم : ساده کردن محور مرکزی

در این روش، محور مرکزی حروف را مانند روش اول ترسیم می‌کنیم. سپس شکل به دست آمده را روی خط کرسی به صورت تخت قرار می‌دهیم و تغییرات مورد نظر را بر روی شکل نهایی اعمال می‌کنیم. تغییرات شبهه روش‌های قبلي است ولی نتایج به دست آمده کاملاً متفاوت‌اند (تصویر ۲۹).

■ روش سوم : قراردادن حروف در قالب‌های هندسی

در این روش، زوايا و گرداش منحنی‌های خط الگو را ساده کرده و ضخامت‌ها و نازکی حروف را تغییر شکل داده و یا حذف می‌کنیم و بدین ترتیب، آن‌ها را در یک قالب هندسی مشخص قرار می‌دهیم (تصاویر ۳۰ و ۳۱).

۳۱- طراحی حروف با استفاده از قالب هندسی

فصل پنجم

نوشتار و گرافیک

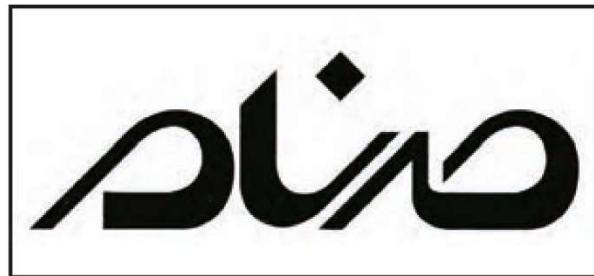
مقدمه

با بررسی دقیق عناصر نوشتاری، در می‌باییم که شکل طراحی و ترکیب حروف و رفتار با حروف در کارکردهای گوناگون گرافیک کاملاً یکسان نیست. برخورد یک طراح با حروف برای نگارش یک متن^۱ یا تیتر^۲، دست یافتن به یک «قلم»^۳، طراحی یک لوگو تایپ^۴ یا یک مونوگرام^۵، عنوان یک پوستر و انتخاب روشنی مناسب برای نوشتمن یک «شعار تبلیغاتی»^۶، در بسیاری موارد متفاوت است (تصاویر ۱ تا ۵).

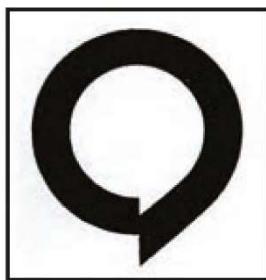
به طور مثال، انسجام وحدتی که در اکثر نشانه‌ها دیده می‌شود در ساختار عنوان یک پوستر، کمتر به چشم می‌خورد و با ضرورت ندارد، روان بودن ترکیب و آسان خوانی عنوان یک کتاب آموزشی؛ الزاماً در ترکیب یک نشانه فرهنگی هم لحاظ شود.

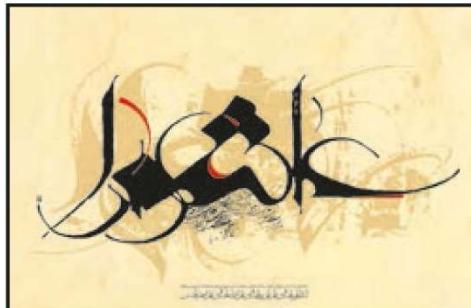
۱—نشانه نوشتہ ماهنامه اخبار ادیان—کوروش بارسانزاد—۱۳۸۲ ه. ش

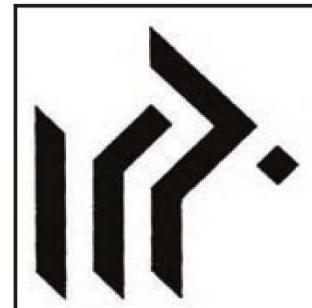
۲—نشانه نوشتہ شرکت صنام—ندا آسودگان—۱۳۸۲ ه. ش

۳—مونوگرام ویژه گرافیک—ایرج زرگامی—۱۳۶۸ ه. ش

۴—پوستر عاشورا—مسعود نجابتی—۱۳۸۳ ه. ش

۵—مونوگرام جامعه مشاوران ایران—۱۳۶۱ ه. ش

۱—Text

۲—Title

۳—Type Face

۴—Logo Type

۵—Monogram

۶—Slogan

هر نوشته برای منظور ویژه‌ای شکل می‌گیرد و طراح مناسب با نوع سفارش و هدفی که دارد؛ یکی از روش‌های نگارش را انتخاب می‌کند.

طراحی یک کلمه یا عبارت، می‌تواند با گرایش به خوشنویسی یا دست نویس انجام شود و یا کاملاً به صورت حروف چاپی صورت بگیرد. برای دست‌بایانی به بهترین روش، لازم است افزون بر توجه به جذابیت شکل حروف، به تناسب شکل و محتوا و کارکرد اثر گرافیک نیز توجه نمود. در این میان، توجه به قابلیت‌های بصری خط برای تغییرات نوظهور و ویژه، عاملی است که می‌تواند علاوه بر جذب مخاطب و افزایش توجه او موجب انتقال بهتر مفهوم گردد.

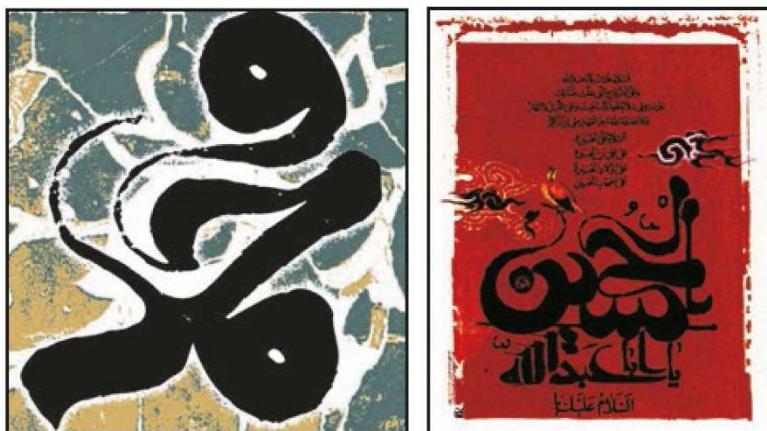
حساسیت بخشیدن به نوشتار

در بسیاری از زمینه‌های طراحی گرافیک، استفاده از روش‌های رایج نگارش به تنها، جوابگوی نیازهای عصر ما نیست، زیرا استفاده روزمره و همگانی از آنها، موجب شده این گونه‌ها جلوه‌ای عادی و معمولی و گاه تکراری و غیر جذاب به خود بگیرند.

بنابراین، در این موارد لازم است پس از انتخاب مناسب‌ترین روش نگارش، با ایجاد تغییراتی هوشمندانه در ساختمان یا ترکیب نوشتار و استفاده از برخی روش‌ها و خلاقیت‌های ذهنی، نوشته را از حالت عام و معمول خارج کرده و به حالتی متمایز و متفاوت در آوریم.

به این برخورد در طراحی نوشتار «حساسیت بخشی» می‌گوییم. در جریان حساسیت بخشیدن به نوشتار باید توجه کرد که علاوه بر شکل حروف، تنانیات و کرسی حروف، شکل نقطه‌ها، چگونگی اتصالات و... نیز قابل تغییر و تحول‌اند و باید هنگام تمرین آنها را مد نظر قرارداد.

در هر حال باید فراموش کرد که در نهایت شکل نوشتار باید در تناسب با کاربری آن طراحی گردد و به میزان خوانایی لازم در آن توجه شود (تصاویر ۶ تا ۸).

۷— طراحی نام حضرت محمد (ص) — مسعود نجابتی — ۱۳۷۹ هـ . ش

تصویر ۶

۸— نشانه نوشتة شرکت کامپیوتری ایران ارقم — مسعود نجابتی — ۱۳۷۲ هـ . ش

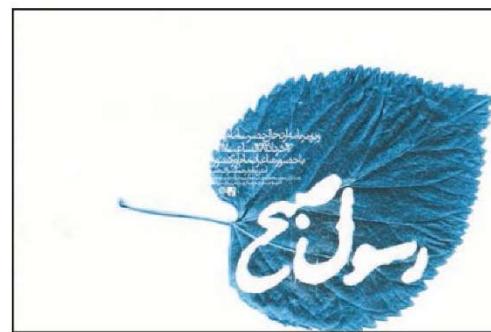

۹- پوستر برای اسما می خداوند - بهرنگ مظلومی - ۱۳۸۵ - هد. ش.

۱۰- سریوجه روزنامه گزارش روز - مسعود نجابتی - ۱۳۷۹ - هد. ش.

مثبت و منفی : فضاهای مثبت و منفی حروف در نوشتار، نقش مهمی داشته و موجب ایجاد نوعی توجه و اهمیت بصری می‌گردد. بی‌شك، حروفی که در حالت مثبت یا منفی در صفحه فعال می‌شوند، می‌توانند بر مخاطب خود تأثیری چشمگیر بگذارند (تصاویر ۹ تا ۱۱).

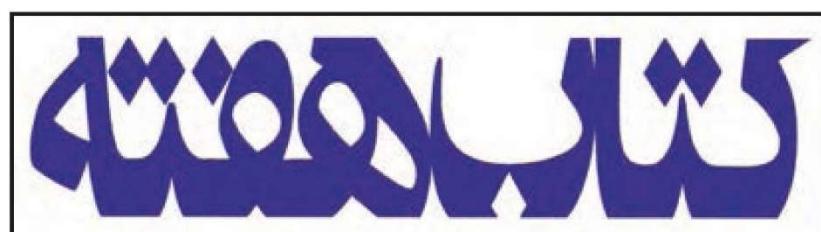

۱۱- پوستر رسول صبح (بزیر) از جلال (اصحه بزیر) - آزاده مدنی - فریده فروتنی - ۱۳۸۲ - هد. ش.

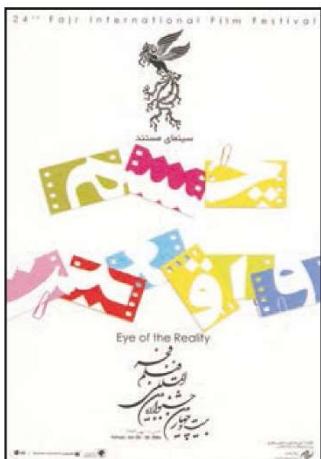
تصویر ۱۲

اختصار : منظور از اختصار استفاده از حداقل عناصر سری در نوشته و یا حذف بخش‌هایی از آن است، تا حدی که بوانایی از بین نزود (تصاویر ۱۲ و ۱۳).

۱۳- سری لوحة هفتمنامه کتاب هفته

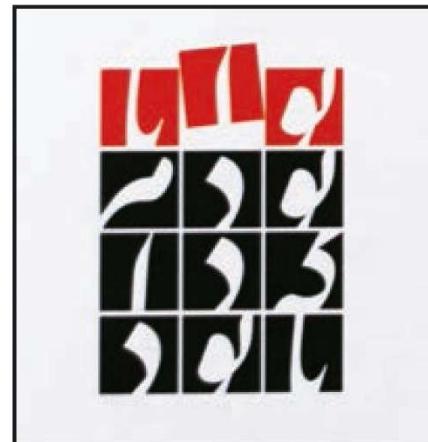
بُرش خوردن : طراح می‌تواند با بریدن قسمت‌هایی از حروف توجه بیننده را جلب کند. علاوه بر این می‌تواند برای ایجاد توجه بصری بیشتر اجزای برش خورده را تا حدی جا به جا کند و به این ترتیب، مناسب با موضوع، نوعی تأکید بصری را در اثر خود وارد کند (تصاویر ۱۴ تا ۱۸).

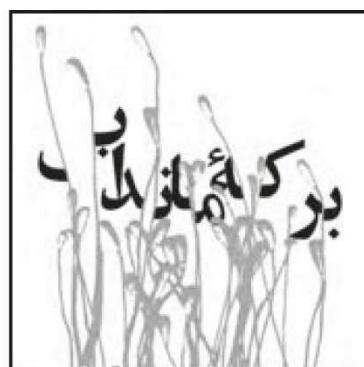
۱۵—پوستر سینمایی مستند پیستوچهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر — ابراهیم خبیری— ۱۳۸۲ م. ش.

۱۶—پوستر کاج‌ها را قطع نکنید— ادیک بقدسیان— ۱۳۸۶ م. ش

۱۶—نشانه نوشته شرکت معماری توانا— دامون خانجانزاده

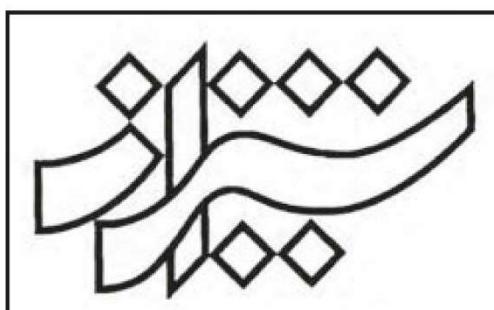

۱۸—طرافی برای نشریه— رضا عابدینی

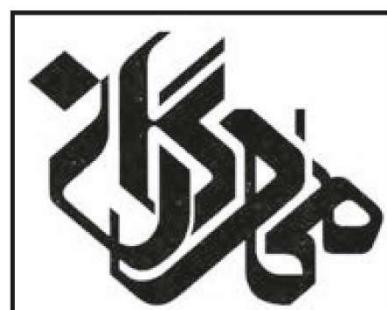

۱۷—پوستر با بهره‌گیری از خط نستعلیق— دامون خانجانزاده— ۱۳۸۴ م. ش

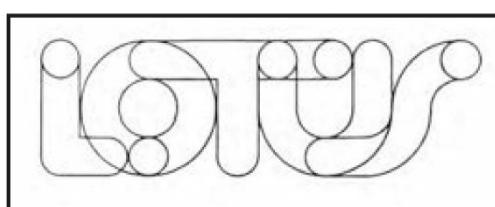
ایجاد اتصال و مماس کردن حروف : می‌توان حروف یا کلمات را به گونه‌ای روی هم یا در کنار یکدیگر قرار داد، که به یک کل واحد و یکپارچه تبدیل شوند. در این زمینه، تغییر در کرسی حروف و کلمات و ایجاد ارتباطات جدید بین اجزای حروف و کلمات، می‌تواند تراکم و فشردگی مطلوبی در نوشته ایجاد کند و نوعی انسجام و وحدت را در آن حاکم کند (تصاویر ۱۹ تا ۲۳).

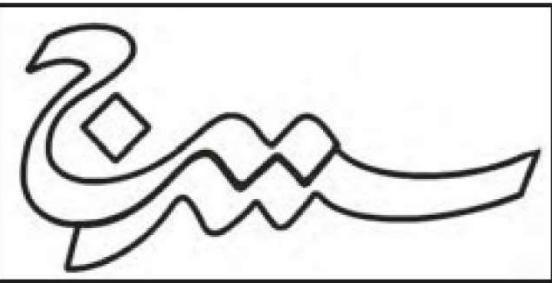
۲۰—عنوان نشریه شیراز— حمیدرضا رحیانی— ۱۳۷۶ م. ش

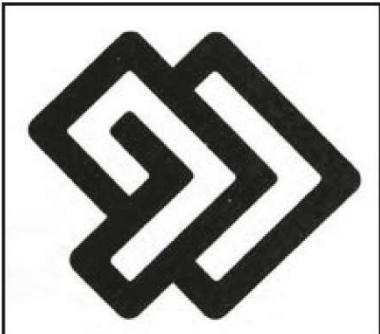
۱۹—نشانه نوشته سنگینه مهرگان— مسعود نجابتی— ۱۳۷۸ م. ش

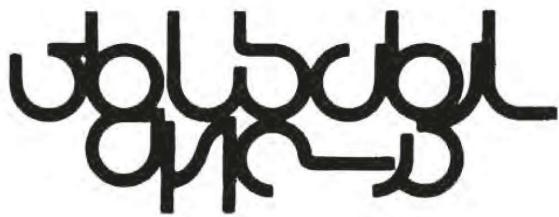
۲۱—نشانه نوشته شرکت سازنده لامپ‌های نيون— Ray Mond Best — استرالیا

۲۲—نشانه نوشتۀ شهرداری ستندج—حمیدرضا زری—۱۳۷۳ ه. ش

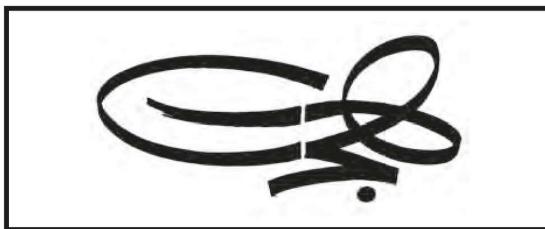

۲۳—نشانه نوشتۀ شبکۀ دوم سیمای جمهوری اسلامی ایران—جواد پویان—۱۳۷۴ ه. ش

۲۴—نشانه نوشتۀ سازمان کتاب‌های درسی ایران—سید محمد احصائی—۱۳۴۹ ه. ش

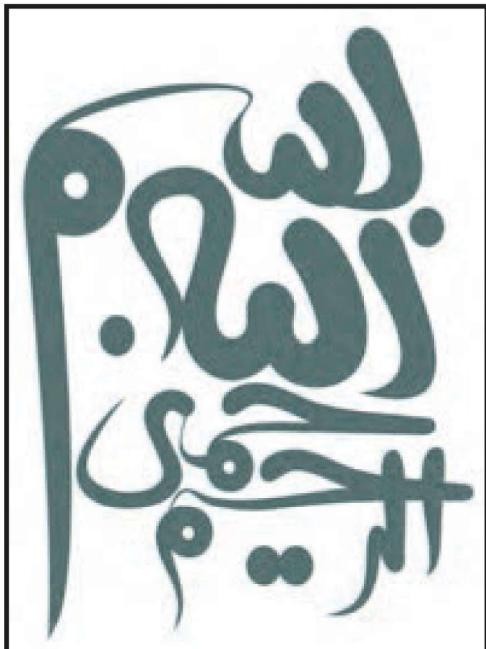
ایجاد پیوستگی در حروف : گاهی می‌توان حروف و عناصر جدا از یکدیگر را، با ریتم و حرکتی پیوسته طراحی کرد، به گونه‌ای که چشم حرکت حروف را در سیری ممتد دنبال کند.
بنابراین، مجموع یا بخشی از حروف به دنبال هم و در پیوند با یکدیگر قرار گرفته و ترکیبی یکپارچه ایجاد می‌شود.
این حالت، می‌تواند حرکت و پویایی ویژه‌ای در نوشتۀ ایجاد کند و نیروهای موجود در شکل حروف را انسجام ببخشد
(تصاویر ۲۴ تا ۲۶).

۲۵—طراحی کلمۀ همره—عبدالرسول یاقوتی

۲۶—طراحی کلمۀ هجرت—سید وحید موسوی جزايری—۱۳۷۳ ه. ش

۲۷—بسمله—امیرشاهرخ فریبوسفی

تغییر ضخامت حروف : در این روش، ضخامت حروف براساس نظمی منطقی و از پیش تعیین شده و یا به شیوه‌ای حسی و اتفاقی تغییر می‌کند و در نتیجه آن ریتمی جدید، در ساختار نوشتۀ حروف پدید می‌آید. این تغییر می‌تواند موجب القای حرکت و نور در نوشتۀ گردد (تصاویر ۲۷ و ۲۸).

۲۸—تصویر

قرار گرفتن حروف در سطوح مشخص : می‌توان حروف را روی سطوح جداگانه‌ای قرار داد. در این صورت کیفیت فردی هر یک از حروف کلمه، بیشتر نمایان می‌گردد. این ویژگی می‌تواند به ویژه در مورد خط فارسی که حروف آن پیوسته نوشته می‌شود با سطوح یکپارچه نیز طراحی گردد (تصاویر ۲۹ و ۳۰).

۲۹—سر لوجه روزنامه همشهری — حسین خسروجردی

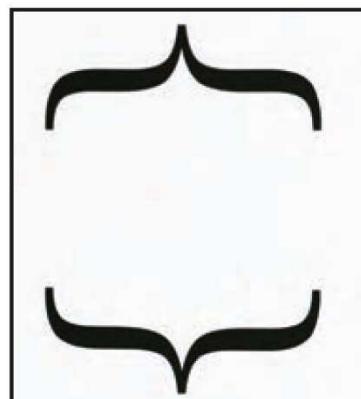

۳۰—نشانه نوشتۀ شرکت اطلاع‌رسانی — Cauduro Martiono — سانوبونلو — ۱۹۸۵

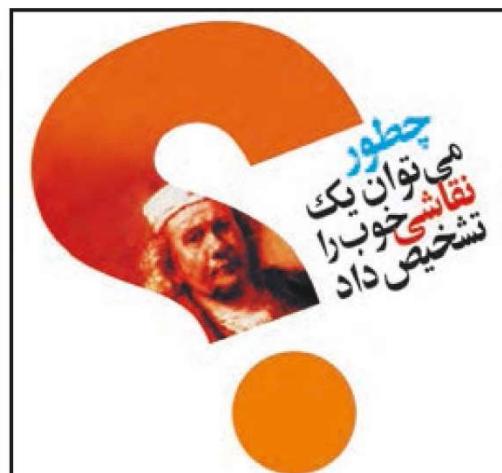
استفاده از علائم نشانه‌گذاری : علائم نشانه‌گذاری، نمادهایی قراردادی‌اند که برای سکوت، تعجب، سؤال، جدایی کلمات و امثال این‌ها به کار می‌روند. به طور مثال، ویرگول سرعت خواندن را کُند می‌سازد یا علامت سؤال، لحن را عوض می‌کند. این علائم دارای ارزش بصری و تأثیر مفهومی ویژه‌ای هستند و در شیوه‌های مختلف نگارش، تفاوت‌های ظاهری بسیاری با هم دارند. طراح می‌تواند، به منظور افزایش تأثیر پیام، این علائم را با تغییراتی در اندازه، چگونگی قرارگیری، شکل کلی، نوع قلم و یا رنگ متفاوت رسم کند (تصاویر ۳۱ تا ۳۳).

۳۳—نشانه نوشتۀ برنامه رادیویی — دامون خانجانزاده

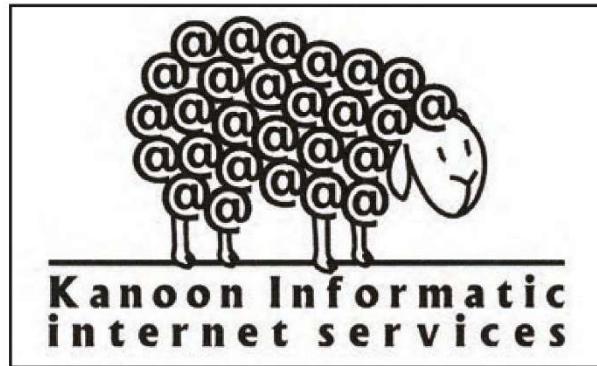

۳۴—نشانه چشواره نمایشنامه‌نویسی — مرتضی اکوجکیان — ۱۳۸۴ هـ.ش.

۳۱—طراحی عنوان جلد کتاب

لازم به یادآوری است که افرون بر علائم یاد شده، علام دیگری در مجموعه طراحی قلم‌های لاتین وجود دارد که می‌توان از آنها نیز همچون علائم نشانه‌گذاری استفاده کرد (تصویر ۳۴).

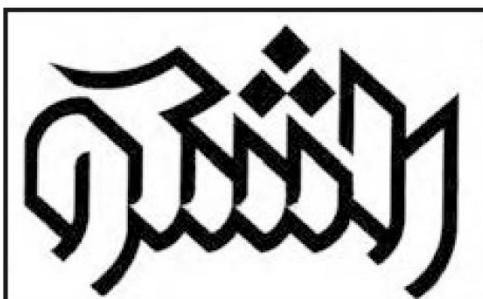

۳۴—کارت اینترنت کانون اینفورماتیک — محسن مخدوی‌یخی — ۱۳۸۴ — ه. ش.

خطوط در بر گیرندهٔ ۱: این خطوط، قدرت بیان حروف را افزایش می‌دهند. ویژگی خطوط در بر گیرندهٔ که پیرامون حروف قرار می‌گیرند، وحدت و انسجام بخشیدن به کلمه است.

این خطوط می‌توانند حتی بین حروف و بخش‌های مجرای یک نوشته، ارتباط برقرار کرده و آنها را پیوند بدهد. در این میان، ضخامت خطوط نقش مهمی دارد و می‌تواند در شکل‌گیری فضای آزاد بین حروف و دیگر عناصر تأثیر قابل توجهی بگذارد.

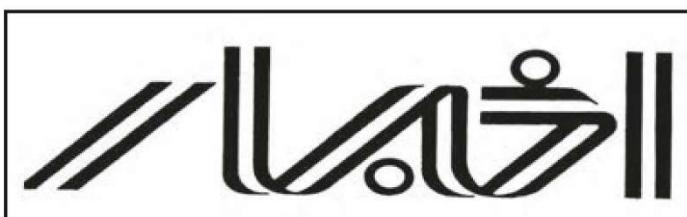
شكل زیر این حالت، ایجاد خط در فضای داخل حروف^۲ است. این فن به حروف، نمایی تو خالی داده، از جرم حروف کاسته و آنها را سبک‌تر نشان می‌دهد (تصاویر ۳۵ تا ۳۸).

۳۵—نشانه نوشتۀ صنایع چوب راشکو — مسعود نجابتی — ۱۳۷۵ — ه. ش.

۳۶—نشانه نوشتۀ شرکت بسته‌بندی Burton Kramer — کانادا — ۱۹۸۶ —

۳۷—عنوان روزنامۀ اخبار — کامران مهرزاده — ۱۳۷۴ — ه. ش.

۳۷—نشانه نوشتۀ طرح خانه — سیاوش خانی — ۱۳۸۴ — ه. ش.

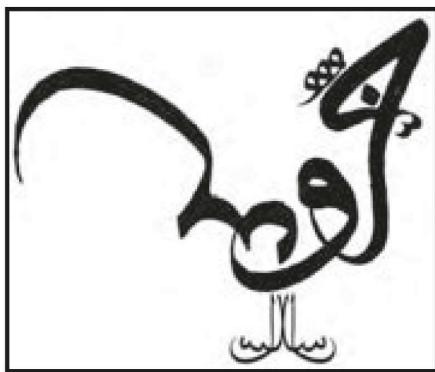

— نشانه نوشتۀ شرکت تولیدی لباس‌های ورزشی —
بلژیک — ۱۹۷۸ م

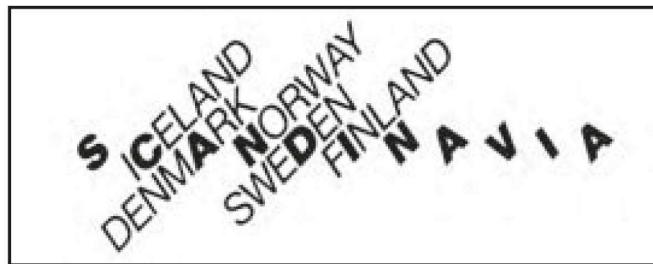
ایجاد بُعد و برجسته‌نمایی : این ویژگی با استفاده از پرسپکتیو و سایه‌دار کردن حروف ایجاد می‌شود. افزودن بُعدی دیگر به حروف، وجود یک فضای سه بعدی را القا می‌کند و ایجاد سایه، به حروف جلوه‌ای برجسته می‌دهد (تصاویر ۳۹ و ۴۰).

ترکیب‌بندی جدید از حروف رایج و متداول : گاهی اوقات مهم‌ترین گام در حل یک مسئله بصری، ترکیب‌بندی آن است. رسیدن به معنا و تأثیر بصری مورد نظر در هنگام کار با حروف، بستگی زیادی به نوع ترکیب‌بندی آن دارد که با نگرشی جدید در چیدمان پر و اتصالات حروف مقدور است. علاوه بر این ترکیب‌بندی یک نوشه در جلب توجه بیننده نیز نقش بسیار مهمی ایفا می‌کند (تصاویر ۴۲ و ۴۳).

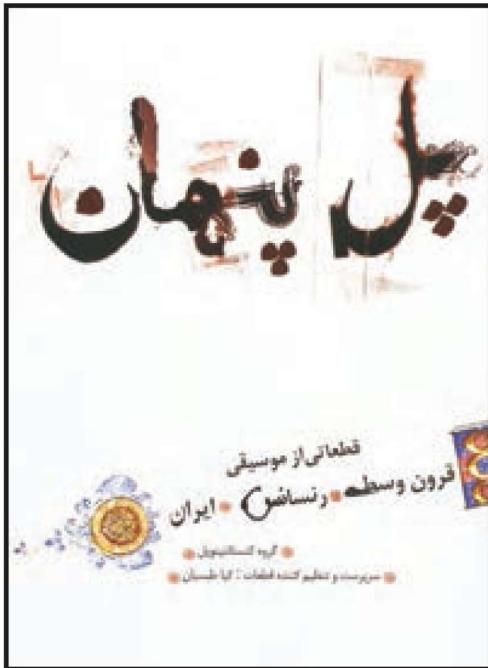
۴۳ — طراحی عنوان سال خروس برای جلد تقویم با استفاده از خط ثلث — ایمان راد — ۱۳۸۴ ه. ش

۴۲ — نشانه نوشتۀ مؤسسه توریستی اسکاندیناوی — Kanjiokado — سوئد — ۱۹۸۸ م

طراحی حروف جدید : منظور، طراحی حروفی است که مشابه با هیچ یک از قلم‌های موجود نبوده و ویژگی آشکاری از گذشته به امانت نگرفته باشد.

به عبارت دیگر، ظاهر شدن حروف در شکلی تازه است که طراحی آن با برخورد کاملاً ابتکاری طراح همراه است (تصاویر ۴۴ تا ۴۹).

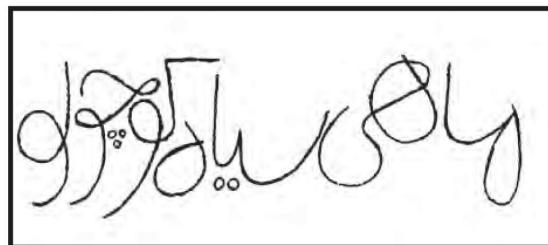
۴۵—پوستر کنسرت موسیقی پل پنهان—ساعده مشکی—۱۳۸۰ ه. ش

۴۶—طراحی ابتکاری برای حروف لاتین با استفاده از ابزار

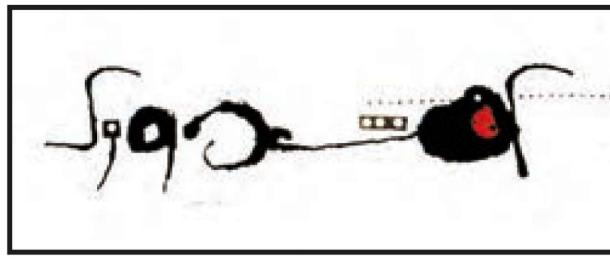
۴۷—عنوان کتاب مارمولک کوچک اتاق من—فرشید مثالی—۱۳۵۳ ه. ش

۴۸—عنوان کتاب ماهی سیاه کوچلو—فرشید مثالی

۴۹—نشانه نوشتۀ شرکت اطلاع رسانی عرفًا—مسعود نجابتی—۱۳۸۰ ه. ش

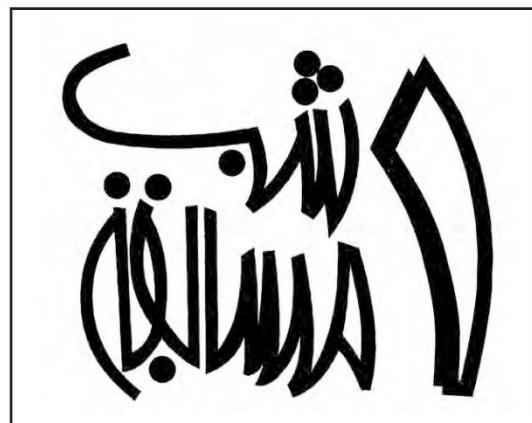

۴۸—عنوان کشندوزک از کتاب سفر بروانه—مهران زمانی—۱۳۸۵ ه. ش

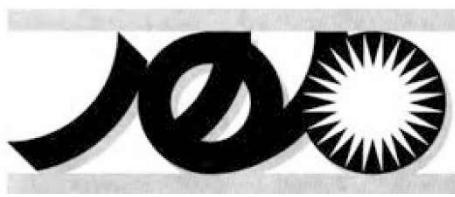
ویژه کردن — تأکید کردن بر بخشی از کلمه یا حروف : در این فن، با اهمیت دادن و متمایز نمودن یکی از حروف، توجه بیننده را به بخش خاصی از اثر جلب کرده و بر آن تأکید می کنیم.
این کار را می توان با استفاده از رنگ، شکل، بافت و ویژگی های دیگر انجام داد. باید توجه داشت در این شیوه ساده کردن سایر اجزا، موجب افزایش تأکید بر بخش مورد نظر خواهد شد (تصاویر ۵۳ تا ۵۶).

۵۳—نشانه نوشتۀ شرکت تولیدی کانسارهای افرا
— سید اسدالله چهره پرداز — ۱۳۷۴ ه. ش

۵۴—عنوان برنامه تلویزیونی یک شب یک مسابقه — رضا عابدینی — ۱۳۷۵ ه. ش

۵۲—عنوان نشریه مهر — علی وزیریان

۵۱—نشانه نوشته مطالعه

نوشتن بدون فکر قبلی — (بداهه‌نویسی) : گاهی که راه حل‌های از پیش تعیین شده، طراح را در تنگنا قرار می‌دهد، از این روش استفاده می‌کند (تصاویر ۵۴ و ۵۵).

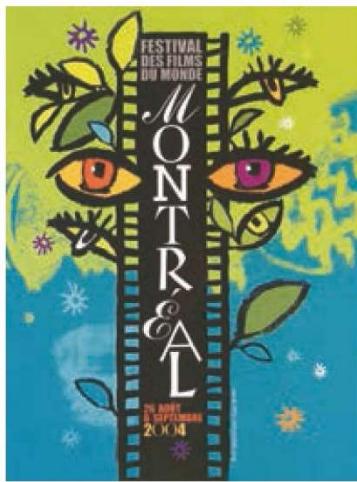

۵۵—طراحی جلد (CD) موسیقی — سعاد مشکی

۵۶—طراحی عنوان برای پوستر — Akira Sanada — پاراپن — ۱۹۸۷ م

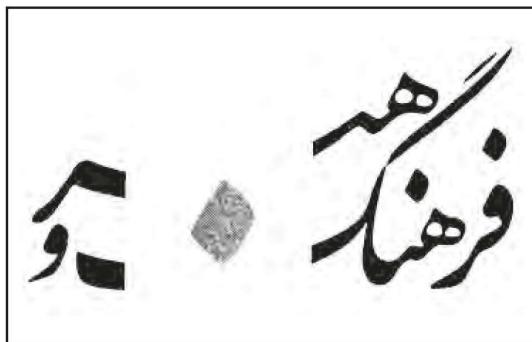
استفاده از تنوع حروف در ترکیب یک کلمه: این فن کاملاً با عُرف و عادت ناسازگار است. نگارش یک کلمه با قلمهای مختلف. آن را از حالت عادی خود خارج می‌کند و تأثیرات مختلف قلمهای بکار رفته را برای رسیدن به معنا و تأثیری جدید با هم همراه می‌کند (تصاویر ۵۶ و ۵۷).

۵۷—پوستر جشنواره فیلم مونترال کانادا—علی وزیریان—۱۳۸۲
ه. ش.

۵۸—نشانه نوشتۀ شرکت تولید و سایل دفتر Jani Baveer—آمریکا—۱۹۸۹ م

۵۸—طراحی سرلوحة نشریه فرهنگ و هنر—ساعد مشکی

کار با نقطه در ترکیب یک نوشتار: نقطه تنها عامل ایجاد تمایز بین حروف مشابه در نگارش فارسی است و بدین جهت، حضورش برای خوانایی لازم است. هرچند گاهی اوقات این حضور، در ترکیب مشکل ایجاد می‌کند.

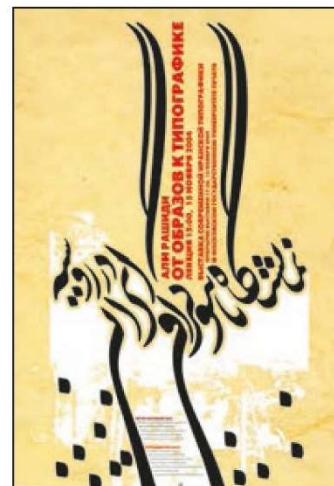
ولی نباید فراموش کرد که در بسیاری موارد داشتن نگاهی خلاق در چیدمان، شکل، اندازه، رنگ و ... نقطه می‌تواند در شکل‌گیری یک اثر نوشتاری نقش مهمی ایفا کند (تصاویر ۵۸ تا ۶۲).

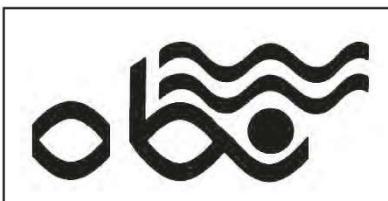
۶۲—طراحی عنوان نشریه خانه—علی وزیریان

تصویر ۶۰

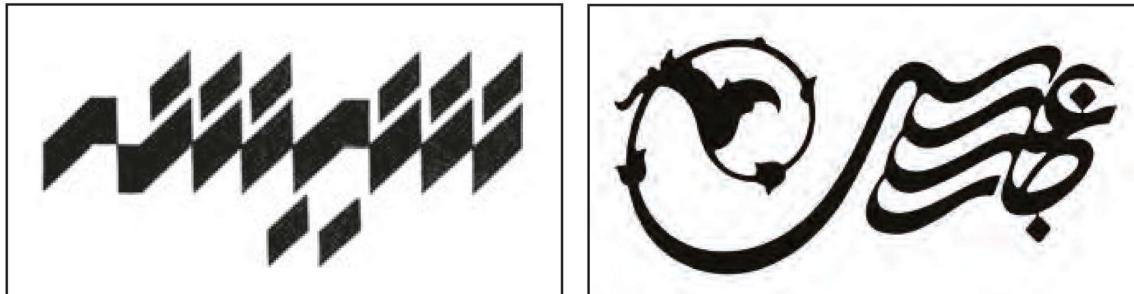

۵۹—پوستر نایسنگاه تایپوگرافی ایران در روسیه—مسعود نجابتی—۱۳۷۲ ه. ش.

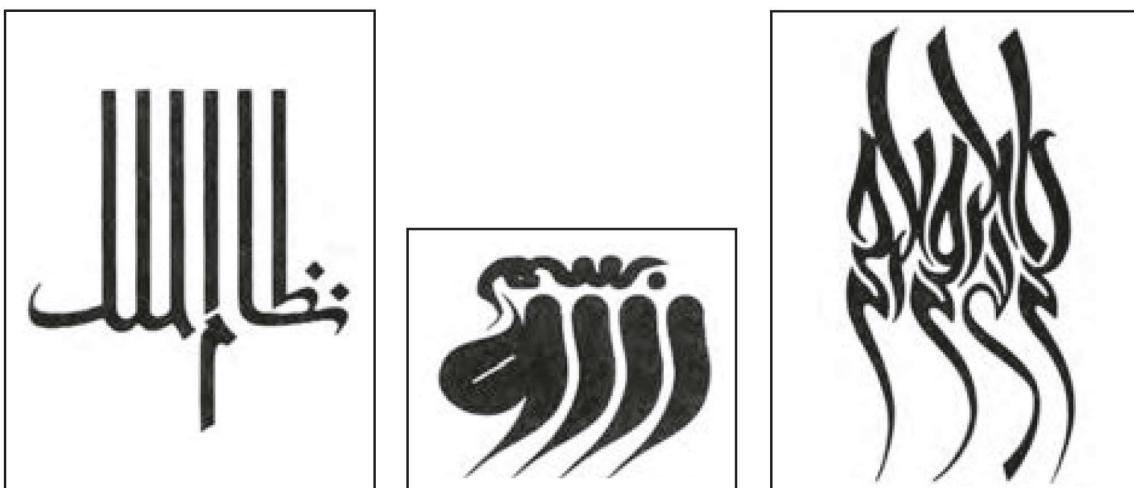

۶۱—طراحی سرلوحة نشریه نگاه—علی دوراندیش—۱۳۷۲ ه. ش.

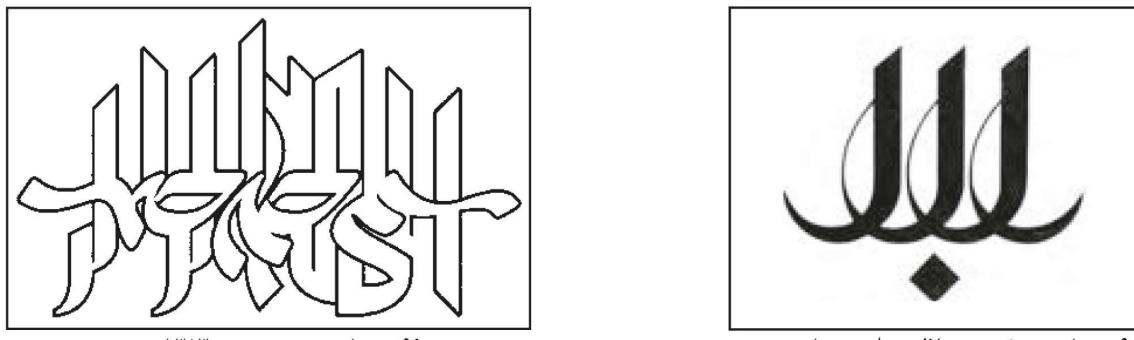
ایجاد ریتم در ترکیب کلمه: با تکرار یک یا چند عنصر بصری، به صورت منظم یا هماهنگ، ریتم ایجاد می‌شود. ریتم، عاملی مهم در ایجاد انسجام و توازن یک طرح نوشتاری است. ایجاد ریتم در طراحی حروف و کلمات از طریق توجه و تأکید بر عناصر مشابه و یا بوجود آوردن مشابهت در عناصر پدید می‌آید. شکل و حرکات خطها، سطحها، نقاط، فضاهای، و... از عوامل ایجاد ریتم در نوشتار هستند. این فن می‌تواند علاوه بر ایجاد ترکیبی چشم نواز نقش مهمی در تأثیرگذاری و به خاطر سپاری داشته باشد، به ویژه اگر در تناسب با موضوع و با مهارت لازم طراحی گردد (تصاویر ۶۳ تا ۶۹).

۶۴- عنوان هفتمنامه تخصصی شیشه - سید علی ساداتی بور - ۱۳۷۰ ه. ش
۶۵- نشانه نوشتۀ موزۀ رضا عباسی - ۱۳۵۵ ه. ش - مرتضی ممیز

۶۶- طراحی عبارت بسم الله - مسعود نجابتی - ۱۳۷۲ ه. ش
۶۷- مدرسة نظام الملك - على دوراندیش - ۱۳۷۲ ه. ش
۶۸- نشانه نوشتۀ مسجد بلال صدا و سیمای جمهوری
اسلامی ایران - علی خسروی

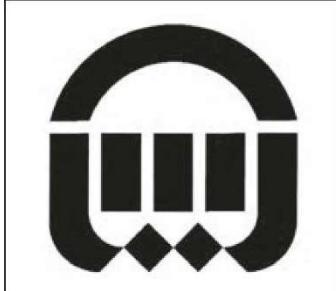
۶۹- بسم الله - مسعود جزني - ۱۳۸۳ ه. ش

ایجاد تقارن و تعادل در ترکیب یک کلمه: تقارن عامل مهمی در ایجاد تعادل و وحدت در شکل یک کلمه به شمار می‌رود و روحیه‌ای ساده، متین و رسمی به کار می‌بخشد. اساس این روش شامل ایجاد نظم و قرینگی کامل یا نسبی در اجزای یک ترکیب نوشتاری است اما باید توجه داشت، تأکید و اغراق در این زمینه ممکن است اثر را یکنواخت، تکراری و کسالت‌بار کند. بنابراین می‌توان در ترکیب یک کلمه، حروف و اجزاء را به گونه‌ای کنار هم چید که ضمن قرینه نبودن، از نظر وزن بصری با یکدیگر در تعادل باشند.

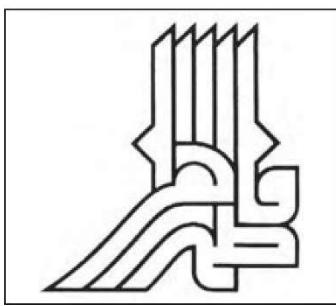
البته برقرار کردن تعادل در این روش کار دشوارتری خواهد بود ولی نتیجه کار، از لحاظ بصری بسیار جذاب و منوع خواهد شد (تصاویر ۷۰ تا ۷۵).

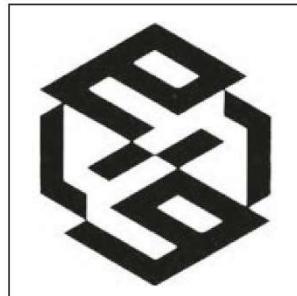
۷۲- طراحی عبارت بسم الله اکبر هرجوی گرافیک - حبیرشا منافق؛ اده - ۱۳۷۸ ه. ش.

۷۰- نشانه نوشتۀ بیمه آسیا - مصطفی اسداللهی - ۱۳۶۹ ه. ش.

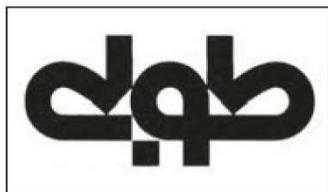
۷۱- نشانه نوشتۀ پیاده فاطمه زهرا (س) - صداقت چاری - ۱۳۷۴ ه. ش.

۷۴- نشانه نوشتۀ انتشارات روزنہ - ابراهیم حقیقی

۷۵- نشانه نوشتۀ شرکت تولیدی اسپری گلباران - فرزاد ادبی - ۱۳۷۳ ه. ش.

۷۳- نشانه نوشتۀ شرکت طوبی - آرمان داودی - ۱۳۷۲ ه. ش.

۷۶- نشانه نوشتۀ موزۀ هنر - می‌سی‌سی‌پی - Hap - Owl - آمریکا - ۱۹۸۵ م

استفاده از رنگ: از رنگ برای تداعی بهتر معانی استفاده می‌شود و از این جهت، امکان ویژه‌ای برای طراحان محسوب می‌شود. رنگ‌ها علاوه بر بازنمود واقعیت، می‌توانند مفاهیم سمبلیک^۱ را بیان کرده و نیز به یک طرح گرافیکی شخص و ویژگی بخشند (تصاویر ۷۶ تا ۷۹).

۱- Symbolic

۷۹—نشانه نوشتۀ خانه چاپ ایران—مسعود نجابتی—۱۳۷۸ م. ش.

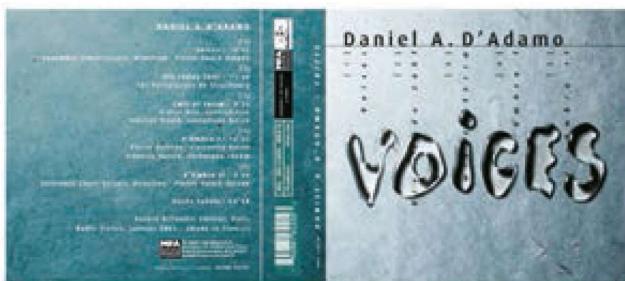

۷۷—سر لوحه هفتۀ نامۀ دورچخۀ از نشریۀ همشهری—گلستان فروزان—۱۳۷۹ م. ش.

۷۸—نشانه نوشتۀ سیستم‌های گرامافونی اخگر—تمدن امیان—۱۳۸۳ م. ش.

استفاده از بافت: بافت‌ها در نمایش احساسات بصری نقش مهمی دارند و استفاده بجا و خلاق از آنها، می‌تواند بیان قوی‌تری در طراحی حروف ایجاد کند. گاه استفاده از مواد ویژه برای رسیدن به بافت مناسب، خود عاملی در شکل‌گیری جلوه‌ای جدید در شکل و بیان حروف خواهد شد (تصاویر ۸۰، ۸۱ و ۸۲).

الف

ب

۸۱—بوستر دومین جشنواره بین‌المللی نمایشگاه طنز—سعاد منکری—۱۳۸۲ م. ش.

قرار گیری در شکل مشخص : در این روش، ترکیب تمامی کلمه یا بخشی از آن، نقش یا شکلی مشخص را به نمایش گذاشته و یا یادآوری می‌کند و از این طریق، علاوه بر ایجاد طرحی متمایز و ویژه، موجب انتقال بهتر مفاهیم خواهد شد. استفاده از شکل، در طراحی کلمه و عبارت‌ها به شیوه‌های گوناگون انجام می‌گیرد :

- ترکیب در شکل‌های هندسی ساده (مربع، دایره، مثلث) و شکل‌های تجربی. این شکل‌ها علاوه بر ایجاد تغییر در ترکیب حروف، در القای مفاهیم کلی مانند سکون، جهت و حرکت نیز کاربرد دارد. گنجیدن حروف و کلمات در این شکل‌ها موجب تغییراتی در زوایا، خمیدگی‌ها و شکل حروف می‌گردد و این شکل‌ها پس از ایجاد تغییرات لازم می‌توانند از طرح نهایی حذف شود، ولی گاه چنان با شخصیت کلمه و معنا آمیخته می‌شوند که بدون حضور آنها، ترکیب کلمه ناقص به نظر می‌رسد.

- ترکیب در شکل‌ی فیگوراتیو که انتخاب آن می‌تواند با رویکردی نمادین یا تزئینی انجام شود. این روش به ویژه موجب ارتباط بیشتر موضوع نوشته می‌شود. در این روش میزان تغییر حروف، بستگی به دیدگاه طراح و طراحی شکل مورد نظر دارد (تصاویر شماره ۸۲ تا ۸۶).

۸۳—نشانه نوشته شرکت حریر سمنان — مسعوده نجاتی — ۱۳۷۴ ه. ش

۸۲—نشانه نوشته مؤسسه فرهنگی روایت فتح — رضا عابدیشی — ۱۳۷۱ ه. ش

۸۶—عنوان یادواره میلاد بین‌المللی میلاد کوتیر —
صداقت جباری — ۱۳۷۳ ه. ش

۸۴—قرح سفالی با کتابخانه کوفی — بنیابور، سده ۳—هـ. قی من کتبیه: «البرکة والقسطلة والسلامة والسعادة» برکت
و خوشحالی و نعمت و تدریستی و خوشی

۸۵—نشانه نوشته کارخانه تولید فیبرهای پلاستیکی — آرژانتین — Eduardo Canovas

استفاده از تصویر : در این شیوه تصاویر در حالت های گوناگون طبیعی، انتزاعی و تجریدی، نمادین با واقعی با نوشته پیوند برقرار می کنند و بدین ترتیب تصویر به جزئی از ساختار اثر نوشتاری تبدیل می شود. پیوند ایجاد شده سبب می شود که گاه، ساختار نوشتار شکل تصویر را تغییر دهد و گاه شکل تصویر، ساختار نوشتار را دگرگون کند به گونه ای که در انتهای نوشته و تصویر همساز گردند (تصاویر ۸۷ تا ۹۱).

۸۷—نشانه نوشته آب میوه طبیعی دارین—ارین امین اللهی—۱۳۸۶ م. خ.

۸۹—سریوجه مجله مادر و کودک— Herb Lubalin

۹۰—نشانه نوشته نمایشگاه تخصصی بین المللی هواپیمای ایران—محمد رضا فقانی—۱۳۸۱ م. خ.

۸۸—سریوجه مجله خانواده ها— Herb Lubalin

۹۱—نشانه نوشته کارخانه دارو سازی، اسدالله خدی ده داز

استفاده از اعداد : گاه پیش می آید که در طراحی یک عبارت، عاملی که از نظر اهمیت در درجه نخست قرار می گیرد، عدد یا اعداد به کار رفته در نوشتار است و کلمات دیگر در درجه دوم اهمیت واقع می شوند. گاهی هم طراح بدون در نظر گرفتن این مسئله، تنها به دلیل ویژگی های منحصربه فرد و تضاد آشکار شکل اعداد با دیگر عناصر نوشتاری، کار بر روی اعداد را به عنوان مناسب ترین راه حل بصری بر می گزیند.

برای حساسیت بخشیدن به نوشتار، روش های فراوانی وجود دارد که در اینجا فقط به چند مورد آن اشاره شد. طراحان می توانند با تکیه بر خلاقیت خود این روش ها را توسعه بدهند و با ترکیب آنها با یکدیگر به روش های جدیدی دست یابند. هر یک از این روش ها، عاملی مؤثر در تقویت معنا و انتقال مفهوم اند و استفاده صحیح از آنها می تواند راهگشای آثاری موفق برای جامعه باشد. (تصاویر ۹۲ تا ۱۰۱)

۹۳، ۹۴

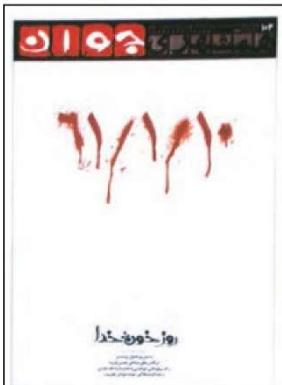
— طراحی ابتکاری اعداد — علی صالحی — ۱۳۸۳ ه. ش.

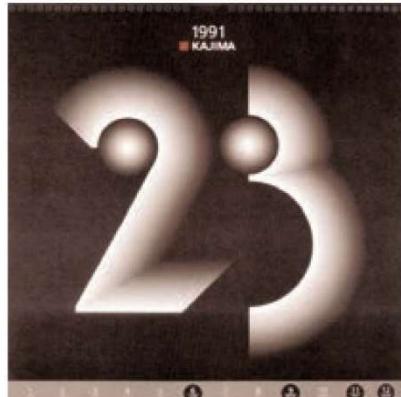
— کار با اعداد — فرهاد فروزونی

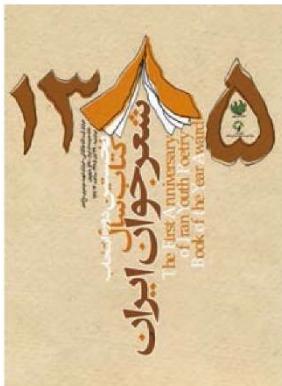
— پوستر تهریی — هشتمین نمایشگاه دورسالانه جهانی پوستر تهران — میریم غنیمت — ۱۳۸۲ ه. ش.

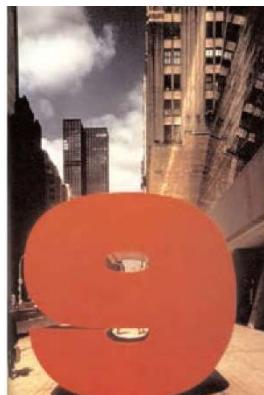
— شماره پلاک فروشگاه شرکت Nike — Takenobu Igarashi — ژاپن — ۱۹۹۰ م

— طراحی شماره برای تقویم شرکت Kajima — Mitsuo Katsui Kajima — ژاپن — ۱۹۹۱ م

— پوستر نمایش جوان — فرزاد ادبی

— نمایش ساختمان ۹ در پکن از خیابان‌های نیویورک — Iran — چرمایف — آمریکا — ۱۹۸۰

— سرologue هفته‌نامه جلیراغ، بهزاد جواهیخت — ۱۳۸۲ ه. ش.

— تقویم دیواری با موضوع ترافیک، طاطه کرد آبادی، ۱۳۷۶ ه. ش.

— پوستر همایش مولانا — کار با اعداد — فرزاد ادبی

پایان